ஸ்ரீவபுரி புராணம்

86 P

DIGITIZED

ழ23:2291
N24
67793

188

Q23:2291
N24
67793

செப்பனிடுபவர் பெயர் D. Kaldasi

செப்பனிடுவதற்காக எடுத்துக் கொள்ளப்பட்ட நாள் 1997

செப்பனிட்டு முடித்த நாள் June 1997

சரிபார்க்கும் ஆராய்ச்சி
மு. ப... உதவியாளர்
கையொப்பம் கையொப்பம்

2

உ

சிவமயம்.

5 - JAN 1924

சிவபுர மாஹாத்மியமென்னும்

சிவபுரிபுராணம்.

இது,—

வடமொழியிலிருந்து திருவண்ணாமலை வல்லாளராஜன்

மடாலயம்

அகில வன்னியகுல குருபீடம்,

ஸ்ரீ-ல-ஸ்ரீ செ. சுப்பையா சுவாமிகள் என்கிற

ஷண்முகானந்தகிரி சுவாமிகளால்

தென்மொழியில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு

டிை சிவபுரி க்ஷேத்திரத்தில் சிவாலயத் திருப்பணி செய்கின்ற

கோட்டையூர். ஸ்ரீமான் க. வீ. சொ. வீ. அழகப்ப செட்டியார்

அவர்களாலும்,

டிையூர் ஸ்ரீமான் க. வீ. மு. ப. கதிரேசஞ் செட்டியார்

அவர்களாலும்

காரைக்குடி ஸ்ரீமான். முத்து. அருமு. அரு.

சாமிநாதஞ் செட்டியார் அவர்களாலும்,

சென்னை

ஆர்யகலா அச்சியந்திரசாலையிற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1924.

[ரிஜிஸ்டர்ட் காபிரைட்.]

2947
696

Printed at
THE ARYAKALA PRESS,
7, Ganguraman Street, P.T., Madras.

67793
V23:2.7
N20

சிவமயம்.

ஸ்ரீகணேசாய நம:

முகவுரை.

இந்த க்ஷேத்திரம் சிதம்பரத்திற்குத் தென்கிழக்கில் இரண்டு மையில் தூரத்தில் உள்ளது.

மாட்சிமைதங்கிய இப்பரதகண்டத்தின்கண் ஆசேதுஹிமாசல பர்யந்தமுள்ள சிவக்ஷேத்திரங்கள் பலவற்றுள்ளும் ஒப்புயர்வற்றோங்கியதும், வசிஷ்டாதி மகரிஷிகளாற் பூஜிக்கப்பெற்றதும், விஷ்ணு பகவான் நேத்திரக் கமலத்தா லருச்சித்துப் பாஞ்ச சன்னியத்தைப் பெற்றதும், அருச்சுனன் தவம்புரிந்து பாசுபதாஸ்திரத்தைப் பெற்றதும், மற்றும் விண்ணவர் மண்ணவராதியர் பலரும் தானந்தவம் விரதாதிகளை யனுஷ்டித்துப் பல பேறுகளைப் பெற்றதும், வேதவியாச மகாமுனிவராற் கூறப்பட்டுள்ள பதினெண்புராணங்களிற் சிறப்புவாய்ந்த ஸ்காந்த புராணத்திலுள்ள ஸனத்குமாரஸம்ஹிதையில் சிவவிஷ்ணு சம்வாதமாயுளதென்று சூதமகா முனிவரால் சௌனகாதிமகரிஷிகளுக்கு விரித்துரைக்கப்பெற்ற பதினோரத்யாயத்தை யுட்கொண்ட மகா மான்மியங்களைப் பெற்றதும், திருஞானசம்பந்த சுவாமிகளால் திருநெல்வாயில் எனத் திருநாமமிடப்பெற்றுத் திருப்பதிகம் பாடப்பெற்றதும் ஆகியமகிமைதங்கிய சிவபுரியென்னுந் திவ்விய க்ஷேத்திரத்தின்கண் சிவபெருமான் ஆதியிலேயே தானேலிங்க வடிவமாய்ச்சிவபுரேசரென்னுந் திருநாமம் புனைந்து கனகவல்லியம்மையாருடன் திருக்கோயில் கொண்டெழுந்தருளி யிருக்கும் ஸ்ரீ மகாதேவரது திருவாலயம் மிகப் பழமையானதால் அதனை நூதன ஆலயமாகச்சிறப்புற்றோங்கச்செய்துவைத்து இறைவனது அருளைப்பெறக் கருதி கோட்டையூர் சீமான் க.வீ.சொ.வீ. அழகப்ப செட்டியார் 1, ஷை யூர் சீமான் க. வீ. மு.ப. கதிரேசஞ் செட்டியார் 2, காரைக்குடி சீமான் முத்த.அருமு.அரு. சாமிநாதஞ் செட்டியார் 3, ஆகிய இம்மூவரும் சமபாகமாகத் திரவியஞ் செலவிட்டுத் திருப்பணி தற்கால

கடாத்தி வருகின்றனர். இவர்களது வேண்டுகோளுக்கிணங்கி வடமொழியிலுள்ள இந்தத்தலமான்மியத்தைத்தமிழ்மக்கள் யாவருமெளிதிலுணர்வான் கருதி, திருவண்ணாமலை வல்லாளராஜன் மடம் அகில வன்னியகுல குருபீடம் ஸ்ரீ ஜகத்குரு சங்கரபகவத்பாதபூஜ்ய தோடகாசார்ய பரம்பரா யோகானந்தகிரி கரகமல ஸம்ஜாத ஸ்ரீமத் சி. சுப்பையசுவாமியென்கிற ஷண்முகானந்தகிரி சுவாமிகளால் தென்மொழியில் மொழிபெயர்ப்புச் செய்யப்பட்டது. சமஸ்கிருதவேட்கையாளருக்கும் பலன்றருவான் கருதி வடமொழிமூலமும் இத்துடன் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றது. மேற்கூறிய பதினோரத்தியாயங்களுள் க்ஷேத்திரம் பலவற்றுள்ளுஞ் சிறந்ததென்பது முதலத்தியாயத்தும், க்ஷேத்திரத்தினிலைக்களம் இரண்டாமத்தியாயத்தும், பிரமதேவர் சிருஷ்டிசக்தியைப் பெற்றது மூன்றாமத்யாயத்தும், கிருபாசாகரமென்னுந் தீர்த்தம்வந்த வரலாறு நான்காமத்தியாயத்தும், சரஸ்வதி தவஞ்செய்தது ஐந்தாமத்தியாயத்தும், லிங்கத்தின் வைபவம் ஆறாமத்தியாயத்தும், லிங்கபூஜாவிதி ஏழாமத்தியாயத்தும், சக்திபூஜாவிதி எட்டாமத்தியாயத்தும், வசிஷ்டர் புத்திரசோக நீங்கப்பெற்றது ஒன்பதாமத்தியாயத்தும், மகா பாதகனை விசுக்கிரப்பிராம்மணன் முக்தியடைந்தது பத்தாமத்தியாயத்தும், சகல தீர்த்தங்களின் வரலாறும் அவற்றின் மான்மியங்களும் பதினோராமத்தியாயத்தும் பகரப்பெற்றன, சுபம்.

இங்ஙனம்

சிதம்பரம் மௌனதேசிகர் மடாலயம்,
சே. முத்தைய சுவாமி.

சிவமயம்

திருஞான சம்பந்த சுவாமிகள் அருளிச்செய்த

திருநெல்வாயில் என்கின்ற

சிவபுரி தேவாரப்பதிகம்.

இராகம் - பண் - இந்தளம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

புடையினார் புள்ளி கால்பொருந்திய
மடையினார் மணி நீர்நெல்வாயிலார்
நடையினால் விரற் கோவணநயந்
துடையினா ரெம துச்சியாரே. (௧)

வாங்கினார் மதின் மேற்கணை வெள்ளந்
தாங்கினார் தலை யாயதன்மையர்
நீங்குநீர நெல் வாயிலார்தொழ
வோங்கினா ரெம துச்சியாரே. (௨)

நிச்சலேத்து நெல் வாயிலார்தொழ
விச்சை யாலுறை வாரெமீசனார்
கச்சை யாவதோர் பாம்பினார் கவி
னிச்சையா ரெம துச்சியாரே. (௩)

மறையினார் மழு வாளினார்மல்கு
பிறையினார் பிறை யோடிலங்கிய
நிறையினார நெல் வாயிலார்தொழு
மிறைவனா ரெம துச்சியாரே. (௪)

விருத்தனாகி வெண்ணீறுபூசிய
கருத்தனார் கன லாட்டுகந்தவர்
நிருத்தனாரநெல் வாயின்மேவிய
வொருத்தனா ரெம துச்சியாரே. (௫)

காரினார் கொன்றைக் கண்ணியார் மல்கு
பேரினார் பிறை யோடிலங்கிய
நீரினா ரநெல் வாயிலார்தொழு
மேரினா ரெம துச்சியாரே. (௬)

ஆதியா ரந்த மாயினார்வினை
கோதியார்மதில் கூட்டழித்தவர்
நீதியா ரநெல் வாயிலார்மறை
யோதியா ரெம துச்சியாரே. (௭)

பற்றினா னரக் கன்கயிலையை
யொற்றினா ரொரு கால்விர லுற
நெற்றியா ரநெல் வாயிலார்தொழும்
பெற்றியா ரெம துச்சியாரே. (௮)

நாடினார் மணி வண்ணனான் முகன்
கூடினார் குறு காதகொள்கையர்
நீடினா ரநெல் வாயிலார் தலை
யோடினா ரெம துச்சியாரே. (௯)

குண்ட மண்டுவர்க் கூறை மூடர்சொற்
பண்ட மாகவை யாத பண்பினர்
விண்ட மங்குநெல் வாயி லார்நஞ்சை
யுண்ட கண்ட ரெம் முச்சியாரே. (௧0)

நண்பயங்குநெல் வாயி லீசனைச்
சண்பைஞானசம் பந்தன் சொல்லிவை
பண்பயன் கொளப் பாட வல்லவர்
விண்பயன் கொளும் வேட்கை யாளரே. (௧௧)

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

ஸ்ரீ கணேசாயநம:

சிவபுர மாஹாத்மிய மென்கின்ற

சிவபுரி புராணம்.

பாயிரம்.

ஸ்தல கணபதி துதி.

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

சீர்பூத்த சிவபுரத்தி லின்பமெலாஞ்
சேர்ந்து நாஞ்சிறந் தோராக
பார்பூத்த நான் முகனு நாரணனும்
பார்க்கரிய பரமன் பாலே
யேர் பூத்த கனகவல்லி யேந்திழையே
யிபமி தென வீன்ற வெந்தைக்
கார்பூத்த கடமிடுமென் கணபதியின்
கழலடியைக் கருத்துள் வைப்பாம். (௧)

சுப்பிரமண்யர் துதி.

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

சீரோங்கச் சிவசமயஞ் செழித்தோங்க
அன்பரெலாஞ் சிறப்புற் றோங்கப்
பாரோங்கப் பரஞானம் பலித் தோங்கப்
பலமனைத்தும் பண்போ டோங்கக்
காரோங்கு மிமையவரைக் காரிகையோர்
புறமோங்குங் கயிலைப் பெம்மான்
பேரோங்கு நுதற்கணிடைப் பிறந்தோங்கு
மறு முகனைப் பேணி வாழ்வாம். (௨)

சிவபெருமான் துதி.

எழுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

அவமறுத் தெம்மை யாண்டிடு மான்று
 ளன்பினொ டின்புறு கவிசொல்
சிவமுறு முத்துச் சிவிகையூர் காழிச்
 செல்வருக் குறுப்பிணி யகற்ற
வுவமையி லுணவை யுவந்தளிப் போதி
 லுதவிசெல் வாயமர்ந் தன்பர்
பவமதை யகற்றும் பரமனை திருதாட்
 பங்கயஞ் சிரத்தணிந் துய்வாம். (௧)

கனகவல்லியம்மை துதி.

அறுசீர்க்கழி நெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

சித்தர்சுரர் முனிவரொடு திகிரிமழுக்
 குண்டிகைத்தேவரும் போற் றெரிப்பின்
முத்தரகத் தமர்ந்தொளிரு முழுமணியை
 முத்தாப மொழிப்பா னேத்தும்
பத்தர்பவப் பிணியகற்று மருமருந்தைப்
 பானவிழைபு மழுதை ஞானச்
சுத்தகுணச் சிற்சொருபச் சுவணவல்லி
 யம்மையைபாந் தொழுது வாழ்வாம் (௨)

தெக்ஷிணாமூர்த்தி துதி.

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

மேருவின் தென்பால் மிகவளர்வடவின்
 மௌனியாய் நீழலில் விளங்கிச்
சேருறும் பரமவுண்ர்வினை நால்வர்
 சேர்ந்திடச் செங்கரத் துணர்த்திப்

பாரினிலினிய பதியெலாம் விளங்கிப்
 பக்குவர் பாகதியதனைத்
தேருறவென்றுஞ் சிவபுரியமருந்
 தெக்ஷிணாமூர்த்தி தாள்போற்றி. (௩)

சரஸ்வதி துதி.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

ஞானநற் கனியுண் டென்றும்
 நலிதலற் றிலங்கும் மேனித்
தானடைந் தயனை வென்னுந்
 தனித்தபஞ் சரத்திற் றங்கி
வானவர் துதிப்ப மேலாம்
 மறையை யோபகர்வ தாஞ்ச
மானமில் விஞ்சைரூப
 வன்னிதாள் வணங்கல் செய்வாம். (௪)

காப்பு விநாயகர் துதி.

கலி விருத்தம்.

சீரிலங்குஞ் சிவபுரிமான்மியம்
பாரிலங்கு மொழித்தமிழ்ப்பாச்செயப்
பேரிலங்குஞ்சிவன் சிவைபெற்றவோர்
ஏரிலங்கு மிபந்தனை யேத்துவாம். (௫)

நால்வராதி யறுபத்துமூவர் துதி.

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

ஞானசம்பந்தர் நற்றிருவடியை
 நாவினுக்கரையார் மெய்ப்பதத்தை
யூனசம்பந்த மின்றியநாவ
 லூரர்காலிணையினை ஞான

வானசம்பந்த முறுமொருவாத
ஆரார்தாண்மலரை யெக்காலும்
மோனசம்பந்தமுறு மறுபத்து
மூவர்மொய் கழலிணைத் தொழுவாம் (௮)

அருட்குரு துதி.

சங்கர குருவின்சார் பரம்பரையிற்
சாலிவாடிதைனியினருளாற்
பொங்குறுங் கோயிலூர் மாபதனிற்
பொலிந்திடுஞ் சிதம்பரப்பதியில்
எங்குருவடிவாய்க் கயிலைநீத்தெழுந்த
வீசனாஞ் சிதம்பரவாசான்
தங்குறுங்கருணை வலியினலிதனைத்
தமிழினிலாற்றிடத் துணிந்தேன். (௯)

இந்நூற்பயன்.

சிவபுரத்தீசன் றிருக்கதை தன்னைச்
செங்கையா லெழுதினோர் படித்தோர்
நவமுறப்பிறர்க்குப் போதித்தோர் சிறிது
நாழிகையாயினுங் கேட்டோர்
பவமற அறமும் பொருளுநல்லின்பும்
பாரினிற்பெற்று வாழ்ந்ததன்பின்
அவமறுத்தாளு மரனடிக்கீழ்ச்சென்
றமலவீ டெய்திவாழ்குவரே (௧௦)

அவையடக்கம்.

கருங்கட லதனில்மூழ்கக்
கருத்திலரேனு மோர்காற்
பெரும்பயனெண்ணி மூழ்கும்
பெற்றிபோ லுலகில்யாரும்

வரும்பயனறியா நாயேன்
வாய்மொழி விரும்பாரேனுஞ்
சுரும்பவிர் சிவபுரேசன்
றொல்புக ழெனக்கொள்வாரால் (௧௧)

இந்நூல் வரலாறு.

வாதராயணனால் வகுத்த நூற்களினுள்
வளமிகு மகிமைகள் வாய்ந்த
மேதகுகாந்தமெனும் புராணமதில்
மேவுமோர் மதியென விளங்குந்
இதறு முதற்சங்கிதையினிற் கூறுந்
தேர்சிவனரியின் சம்வாத
மோதினன்சூதன் சௌனகாதிகட்கென்
றுரைத்தன னிந்தநூல் வழியே (௧௨)

பாயிர முற்றிற்று.

தனிக் கவி.

திருப்பணிசெய்வோர்க்கோர் திருக்கோயில்.

கங்கைநேராஞ் சேயாற்றின்
கரையின் வடபாற் கலசபுரந்
தங்குந் திருமாமகுடேசன்
றன்பாற்றிரிபுர சுந்தரிக்குப்
பொங்குபணியைப் புரிந்தவர்க்கே
பொருளோடின்பம் பொருந்துமென
வெங்கள் கடமையாய்ப் புகன்றோ
மியற்றி னிறைவ னருடருமே. (௧௩)

கலசபுரத்தி லெழுந்தருளிய ஸ்ரீ திரிபுரசுந்தரி சமேத திருமாமகுடேசருக்குச் செய்துவைக்கக் கருதிய திருப்பணியைப் பலருமுணரவேண்டி இதனை ஈண்டுக்கூறியதென்பதாம் சுபம்.

உ

சிவமயம்.

சிவபுரி புராணம்.

முதலாவது அத்தியாயம்.

நூல்.

ஞானந்தவடிவினையும் தாமரை இதழையொத்தக்கல்களையும் உடையவரும், தேவக்கூட்டங்களால் வணங்கப்பட்டவருமான மேன்மை பொருந்திய யானைமுகத்தை உடைய விநாயகக்கடவுளை வணங்குகின்றேன் ௧. இருஷிகள்வினவல்.— ஓ! சூதபுத்திரரே! மகா பாக்கியசாலியே! சகல சாஸ்திரார்த்தங்களையு முணர்ந்தவரே! உம்மிடமிருந்து சகலமும் விரிவாகவும் சுருக்கமாகவும் கேட்கப்பட்டன ௨. இப்போது இரகசியங்களாகவும், உடனே பலனை யளிப்பனவாகவும், மகாத்மாக்களான பிரம்மவித்துக்களால் பூஜிக்கப்பட்டனவாகவும் இருக்கின்ற பலவிதமான சிவக்ஷேத்திரங்களைக் கேட்க அன்பாக விரும்புகின்றோம். ஓ! வியாசசிஷ்யரே! மகாமதியுடையவரே! எங்கள்மீது உமக்குத் தயையிருந்தால் ௪. ஓ! வியாபகரே! சிவபெருமானுடைய கதாவமிர்தம் அடிக்கடி பருகப்பட்டதேனும் விசேஷமாய்க் கேட்க வேண்டுமென்ற அதிக ஆவல் எங்களுக்குண்டாகின்றது. ஆகையால்; இப்போது சொல்ல வேண்டும் ௫. எங்களுக்குத் திருப்தியுண்டாகவில்லை. உம்முடைய அநுக்கிரகத்தால் அதிகமாகக் கேட்கவேண்டுமென்ற ஆவல் அடிக்கடி விருத்தியாகின்றது ௬. எங்களுக் கிதோபதேசஞ் செய்வதில் பகவானான நீர் குருவன்றோ? என்று தோத்திரஞ் செய்வதிற் பரவசரான முனிகளால் துதிக்கப்பட்ட சூதர் ௭. இருதய தாமரையில் சிவபெருமானைத் தியானித்து மயிர்க்கூச்செறிந்த உடம்பையும் நல்ல விரதத்

தையுமுடையவராய் முனிகளைப்பார்த்து இனிமையான வாக்கியத்தைச் சொன்னார் ௮. சூதர் சொல்லல்,—முனிசிரேஷ்டர்களான உம்மால் சகல வுலகிற்கும் இதமானதும், புண்ணியமானதும், சகலசித்தியைச் செய்வதும், சுபமானதுமான இக் கேள்வி நன்கு வினவப்பட்டது ௯. எப்போது உங்களுடைய ஜென்மத்தை அழிக்கும்படியாக கேட்க வேண்டுமென்ற புத்தி அன்போடுண்டானதோ அப்போதே முனிகளாகிய நீங்களனைவர்களும் செய்யவேண்டிய வனைத்துஞ் செய்து முடித்தவராவீர்கள் ௧௦. அருவாய்ந்த சிவக்ஷேத்திரங்களையும் சிவனுடைய வைபவங்களையும் சிவபக்தருள்ள இடங்களையும் சிவனுடைய தீர்த்தங்களையும் ௧௧. ஓ! முனிசிரேஷ்டர்களே! கேட்க இச்சை யெவனுக்குண்டோ அவன் மேலானவன் என்பது எல்லாச் சாஸ்திரங்களிலும் நிச்சயிக்கப்பட்டது ௧௨. ஆகையால் முனிகளான நீங்களனைவரும் கிருதார்த்தர்களே யென்பது எனது நிச்சயம். இப்போது உங்களுக்குச் சொல்லுகின்றேன். அளவிடமுடியாத மேன்மைவாய்ந்த சம்புவின் ௧௩. பலவிதமான ஸ்தானங்களை மிகுந்த அன்போடு கேளுங்கள். ஹரியின் பொருட்டுத் தேவ தேவரான சந்திரசூடரால் யாதொன்று சொல்லப்பட்டதோ, ௧௪. ஓ! விப்ரர்களே! அதை இப்போது உங்களுக்குச் சுருக்கமாகச் சொல்லுகின்றேன். இந்தச் சூதபுத்திரர் இங்ஙனங்கூறி யோகபட்டத்தால் சுற்றப்பட்டவராய் ௧௫. மனதில், தேவனையும் மகாதேவனையும் அர்த்த சந்திரனைச் சிரசில் சூடினவராயும் புலித்தோலாடை யுடையவராயும் ஜடையாகிய மகுடத்தால் அலங்கரிக்கப்பட்டவராயும் ௧௬. விபூதியாகின்ற ஆபரணத்தால்விளங்கும் அங்கத்தையும் உருத்திராக்ஷமணி யாபரணத்தையும்மேலான சர்ப்பமாகிய அரைஞாணால் கட்டிய யானைத்தோலாடையையு முடையவராயும் ௧௭. மான் கன்று, பரசு, ஸ்படிகமாலை, அக்ஷமாலை, சர்ப்பம் இவற்றைத் தண்டம்போ

ன்றகைகளால் தாங்குங் கருணைக் கிருப்பிடயானவரும், ௧௮ கோடி மன்மதரின் அழகுவாய்ந்தவரும் ஸ்படிகமலைபோன்றவரும் சமுசாரத்திற்கு நேரே மருந்தானவரும் ஆன தேவேசனைத் தியானித்துத் துதித்தார் ௧௯. சந்திர சூடரே! உமக்கு நமஸ்காரம், சூலபாணியே உமக்கு நமஸ்காரம். பரசுகையரே! உமக்கு நமஸ்காரம். மேலான பரமாத்மாவே! உமக்கு நமஸ்காரம் ௨௦. வேதாந்தங்களா லுணரத்தக்கவருக்கு நமஸ்காரம். வேதங்களி னாதிகாரணருக்கு நமஸ்காரம். உமையோடுங் கூடினவருக்கு நமஸ்காரம். காண்டலுக்கினியவருக்கு ஞானவடிவானவருக்கு நமஸ்காரம் நமஸ்காரம் ௨௧. இந்தச் சராசரமான உலகனைத்தும் எவரிடமிருந்துண்டானதோ பிரக்ஞான சொரூபராயும், மாயை விடுபட்டவருமான அந்த உமக்கு நமஸ்காரம் ௨௨. விக்கினக் கூட்டங்களான இருட்டிற்குச் சூரியனான உமக்கு நமஸ்காரம் யானைத்தோ லாடையுடையவரும் சந்திரகலையைச் சூடினவருமான உமக்கு நமஸ்காரம் ௨௩. ஓ! சகல உலகத்திற்கும் மாதாவே! உலகமயமானவளே! சுத்த விக்ஞானசின் மூர்த்தியே! தேவியே! உனக்கு நமஸ்காரம் நமஸ்காரம் ௨௪. எவளுடைய கடைக்கண்ணின் வீக்ஷியால் ஊமைகளும் இயல்பாகக் கவிகளாகின்றனரோ அந்தச் சரஸ்வதிக்கு நமஸ்காரம் நமஸ்காரம் ௨௫. சகல வேதங்களை வேறு பிரித்தவரும் தவசிகளுக்குள் மேலானவரும் விசுத்தமான ஞானதேகமுடையவருமான வியாச குருவிற்கு நமஸ்காரம் ௨௬. என்று முனிபுங்கவர் துதித்துச் சிரசில் அஞ்சலியைச் செய்து சுற்றிலுமுள்ளவரும் மஹாநாயகங்களின் வணக்கமுடையவரும் விபூதியணிந்து பரிசுத்தமான உடம்பையும் உருத்திராக்ஷமாலையாபரணத்தையும் தொங்கும் ஜடாபாரத்தினையும் எப்போதுஞ்செய்யப்பட்ட அஞ்சலியையும் உடையவருமான முனிக்கூட்டத்தைப் பார்த்து ௨௮. அன்போடு சிவஸ்தானங்களைச்

சொல்ல (சூதர்) ஆரம்பித்தார். சூதர் சொல்லல்.- முன்னொரு காலத்திலே உலகநாயகரான விஷ்ணு கைலாச பர்வதமான மந்திரத்திலே பார்வதியோடுங் கூடினவரும் சுரர் சித்தர் இவர்களால் சேவிக்கப்பட்டவருமான உருத்திரரை மேலான அன்போடு நமஸ்கரித்து உலக நன்மையைக் கேட்டார் ௩௦. சர்வக்ஞரே! கிருபைக்கடலே! நித்தியானந்த வடிவினரே! உலகவைந்தொழில் ஒன்றையே மேலான கதியாகவுடையவரே! உலகிற்குப்பதியே! ௩௧. பூலோகத்திலே தேவரீருக்குப் பிரியமானவைகளாகவும் இரம்மியமானவைகளாகவும் எந்த ஸ்தானங்க ளிலிருக்கின்றனவோ ஓ! தேவேசரே! அவையனைத்தையுங் காருண்ணியத்தால் எனக்குச்சொல்லல்வேண்டும், ௩௨. ஓ! சம்புவே! தேவரீர் திருவடித் தாமரையை விடக் கதி காணப்படவில்லை என்று உலகங்களைச் செயித்த அந்த விஷ்ணுவால் கேட்கப்பட்ட சிவபெருமான் ௩௩. கொஞ்சஞ் சிரித்து(ப் பகவானான பரமேசுரர்) சொன்னார். சிவன் சொல்லல்.- ஓ! தாமரை இதழ்போன்ற கண்ணரே!உலகத்திற்கினிமையானதும் நன்மையானதும் ஆன இது உம்மால் கேட்கப்பட்டது. ௩௪. இதற்குமுன் ஒருவருக்கும் சொல்லப்படாத வதை உமக்குச் சொல்லுகின்றேன். எனது ஸ்தானம் வாரணாசியும் அப்படியே விசாலமான கோதாவரியும் ௩௫. அப்படியே புண்ணியமான பஞ்சவடியும் எனக்குப்பிரியமானவையென்று தெரிந்துகொள் ௩௬. காஞ்சியும் பாடலாரண்யமும் மஹத்தான சிதம்பரபுரமும் திருவெண்காடும் மாயூரமும் எனக்குப்பிரியமானவேதாரண்யமும். ௩௭. திருவாரூரென்னும் பெயருடையதும் மகத்தான ஸ்ரீமத் திருவையாறும் மதுரையென்ற புண்யமானபுரியும் அப்படியே இராமேஸ்வரமென்னும் பெயர்வாய்ந்ததும் ௩௮. மகா புண்யமான திருநெல்வேலியும் திரிகூடசிகரமென்பதும் (இது இலங்காபுரியைத் தனது ஓர் முடியால்தாங்கும்பர்வதமென்று

இராமாயணமும்தில்லையிலுள்ள பெருமாள்சிகரமும் சிற்சபை
சிகரமும் திருமூலர்சிகரமும் கூடியது என்று ஆன்றோரும்
கூறுகின்றனர்) இவைமுதலிய வேறு அநேக ஸ்தானங்க
ளும் ௩௯. ஓ! தாமரைக்கண்ணரே! எனக்குப்பிரியதரமான
வைகளென்று தெரிந்துகொள்வாய். அங்ஙனமேனும் இப்
போது இரகசியமானவற்றை விசேஷமாகச்சொல்லுகின்றேன்
௪௦. புண்டரீகபுரமும் விருத்தாசலமும் திருவண்ணாமலையும்
கலசபுரமும் (இதுமூலத்திலில்லையென்றுஞ் சொல்லுவார்கள்)
அப்படியே சிவபுரமென்னும் பெயருடையதும் பாடலீபுர
மென்னு நாமமுடையதும் ௪௧. கபிலரிஷியால் பூஜிக்கப்பட்ட
மற்றோர் இந்திரகீலமென்னும் பெயர்வாய்ந்ததும் ஓ! செந்தா
மரைக்கண்ணரே! அதிகப் பிரீதியைச் செய்வனவென்று
தெரிந்துகொள்வாய் ௪௨. அருச்சுனன் யாண்டு பாசுபதாஸ்
திரம்பெற்றானோ ஸ்ரீமத் சிவபுரமென்னும் பெயர்வாய்ந்த
அந்த க்ஷேத்திரம் மோக்ஷமளிப்பதாகத் தெரிந்துகொள்.
அவ்விடத்தில் நான்எப்போதும் சான்னித்தியமாயிருக்கிறேன்
௪௩. ஓ! ஹரியே! மற்றவற்றினின்றும் மேலான இது எனக்
குப் பிரியதமமானது. ஓ! மாதவனே! உலகத்திலே இதற்கு
மேலானஸ்தானமில்லை. ௪௪. அவ்விடத்திலே நான் உமை
யான பார்வதியோடும் ஞானமுடைய கணேசஸ்கந்தபுத்திர
ரோடும் எப்போதும் சான்னித்தியமாயிருக்கின்றேன். ௪௫.
முற்காலத்தில் அகஸ்தியர் முதலிய முனிகள் என்னைப் பூஜி
த்து வேதாந்தவாக்கியத்தாலுண்டான ஞானத்தையடைந்து
மேலான மோக்ஷத்தையடைந்தார்கள் ௪௬. ஓ! அச்சுதா!
சரஸ்வதியோடு பிரமதேவரும் என்னைத் தியானித்து அளி
விட முடியாத ஐசுவரியத்தை ஆண்டு எனதநுக்கிரகத்தால
டைந்தனர். ௪௭. சிவபுரமென்னும் ஸ்தானத்தில் சூரியன்
முதலிய எல்லாக்கிரகங்களும் அம்பிகையோடுங் கூடிய என்
னைத் தியானித்துத் தமததிகாரங்களை அடைந்தன. ௪௮

நீயும் ஓர்காலத்தில் என்னைப் பக்தியோடு ஆண்டுப் பூஜித்து
இராக்ஷசசிரேஷ்டர்களை மூன்றுலோக நன்மையின் பொரு
ட்டு ஜெயிக்கப்போகின்றாய் ௪௯. சத்துருவைக் கொல்லுவ
தும் ஆதித்தியனுக்குச் சமானமானதுமான சக்ரத்தை என்
னிடமிருந்து நீர் அடைந்து எனது பூஜையின் வலுவால்
தேவசத்துரு முதலியவர்களை ஜெயிக்கப்போகின்றாய் ௫௦.
ஓ! விஷ்ணுவே! கிருபையின் வலுவால் நான் உனக்குப்
பிரசன்னமாவேன். ஆண்டுச்செய்த ஜெபம் யாகம் தானம்
எல்லாம் கோடிகுணமாகின்றன ௫௧. அவிமுக்த முதலிய
தேசங்களில் கோடி ஜெபங்களினால் எந்தப்பலம் அடையப்
படுகின்றதோ ஓ! விஷ்ணுவே! அந்தப்பலம் ஒரு ஆவிருத்
தியா (தரத்தின) லுண்டாகின்றது ௫௨. கோதாவரி முதலிய
தேசங்களிலும் நைமிசாரண்ய முதலிய வனங்களிலும் விதி
யோடுஞ் செய்யப்பட்ட ஆயிரம் ஆகுதிகளால் எந்தப்பயனு
ண்டாகுமோ ௫௩. அவிமுக்த முதலிய தேசங்களில் கோடி
ஜெபங்களால் எந்தப் பலமுண்டாகுமோ அந்தப்பலத்தை ஆ
ண்டு ஒரு ஆகுதியாலேயே எப்போதும் அடைகின்றான்.
கங்கைமுதலிய புண்யதீர்த்தங்களில் சூரிய சந்திர கிரகண
காலங்களில் ௫௪. மேன்மையான வேதவித்துக்களுக்கு மி
குதியாகச் சொல்லப்பட்ட தனங்களால் (தனங்களைக்கொடுத்
தலால்) எந்தப் புண்யம் அடையப்படுகின்றதோ அது ஆண்
டுப் பணமாத்திரத்தால் (ஒருபணத்தைக்கொடுத்தல் மாத்திர
த்தால்) ௫௫. அடையப்படுகின்றது ஈண்டுச் சந்தேகமில்லை
ஓ! ஹரியே! என்னால் சத்தியமாகச் சொல்லப்பட்டது. ஓ!
லக்ஷ்மிநாயகா! கபிலர்முதலிய முனிசிரேஷ்டர்கள் வேறுஸ்
தானங்களில் ௫௬. செய்யமுடியாத தீவிரமான தவங்களால்
உத்தமமான சித்தியை அடையாமல் உத்தமோத்தமயாளசித்

தியையளிக்கும் க்ஷேத்திரத்தை நந்திகேசர் மூலமாகக்கேட்டு ௫௭. அப்போது சிவபுரத்தையடைந்து என்னைத்துதித்தும் வணங்கியும் எனதனுக்கிரகத்தால் அனாயாசமாகச் சமுசாரத்தைத் தாண்டினார்கள் ௫௮. எப்படி எல்லாமந்திரங்களிலும் பஞ்சாக்ஷர மந்திரம் மேலானதோ எப்படி எல்லா வேதங்களிலும் இருக்வேதம் மிக மேலானதோ ௫௯. ஓ! தாமரைக்கண்ணரே! எல்லாத்தேவர்களிலும் நான் எப்படிச் சிரேஷ்டனோ அப்படிச் சிவபுரமென்ற எனது ஸ்தானம் எல்லாவற்றினும் உத்தமோத்தமமானது ௬௰. ஆகையால் எனக்குப் பிரீதியைக்கொடுக்கும் ஸ்தானம் உலகத்திலே அதற்குச்சமமாயில்லை சுருதிஸ்மிருதிகளில் காசி முதலிய எந்தத்தேசங்கள் கேட்கப்படுகின்றனவோ ௬௧. ஓ! மாதவனே! அவற்றினுள்ளும் எனக்கு அது மிகப்பிரியமானதென்று தெரிந்துகொள்வாய் அவ்விடத்திலே முன்னொரு காலத்தில் பிரமதேவர் உலகங்களையெல்லாஞ் சிருஷ்டிக்க இச்சையுடையவராய் ௬௨. ஓ! கேசவா! சரஸ்வதியோடுங்கூடப் பூஜித்தார். சந்தோஷித்திருக்கின்றேன். அப்போது ஆதரவால் பக்தியோடு என்னைப்பிரார்த்தித்தார் ௬௩. பிரமதேவர் பூமியில் தண்டம்போல்வணங்கிச் செய்யப்பட்ட அஞ்சலிஹஸ்தராய் ஓ! பகவானே! உண்டான, உண்டாகப் போகின்றவைகளுக்கு ஈசனே! உலகங்களுக்கெல்லாமோரேகாரணரே! ௬௪. தேவரீரை இவ்விடத்திலே எப்போதும் பொற்றாமரைகளாற் பூஜிக்கின்றேன். அம்பிகையோடும் இரண்டுபுத்திரர்களோடும் இரிஷபத்தோடும் (அதிகார) நந்தியோடும் ௬௫. சகலபிரமதர்க (கணநாதர்க) ளோடும் எப்போதும் சாந்நித்தியமுடையவராக இருக்கவேண்டும் என்று ஓ! லக்ஷ்மிபதியே! காயபனங்களின் வணக்கமுடைய பிரமதேவரால் வே

ண்டிக்கொள்ளப்பட்ட நான் ௬௬. கருணையின்வலுவால் அங்ஙனமேயாகுகவென்று பிரமதேவருக்கு வரமளித்தேன். அதனால் நான் அவ்விடத்தில் தேவியோடு எல்லோராலும் எப்போதும் ௬௭. மானசசரோவரத்திலுண்டான பரிசுத்தமான பொற்றாமரைகளைக்கொண்டு மேலான ரிஷிகளால் பூஜிக்கப்பட்டும் துதிக்கப்பட்டும் நான் அம்பிகையோடு வசிக்கின்றேன் ௬௮. ஸ்தானத்தின் வைபவத்தையறிந்து எம்மனிதர் ஆண்டு வசிக்கின்றனரோ (அவர்) என்லோகத்தையடைகின்றனர். ஈண்டு விசாரிக்க வேண்டிய காரியமில்லை. ௬௯. ஈண்டு இலிங்கத்தில் நான்குயுகங்களிலும் சான்னித்தியமாயிருந்து எப்போதும் சேவைசெய்பவருக்கு விரும்பியவனைத்தையும் சீக்கிரங்கொடுக்கின்றேன் ௭௰. வேறு எல்லா ஸ்தானங்களிலும் எனக்கு ஒவ்வோர்காலத்தில் நினைப்புண்டாகின்றது புண்டரீகபுரத்திலும் சிவபுரமென்பதிலும் நான் எப்போதும் ௭௧. அம்பிகையோடு வசிக்கின்றேன். ஓ! லக்ஷ்மீநாயகரே! மேலாகத்தெரிந்துகொள்வீர். ஆண்டு எனக்கு வெளிப்படுதலும் மறைதலும் ஒருபோதுங்கிடையா ௭௨. ஓ! அச்சுதரே! ஸ்தானத்தின் வைபவமுழுவதும் சுருக்கமாகச் சொல்லப்பட்டது. ஆண்டு என்னை நீர் பூஜித்துத் திதியின்புத்திரர்களை வெல்வீர்களாக ௭௩. சூதர்சொல்லல்.—சாக்ஷியாயும் சகலவுலகப்பிரபுவாயுமுள்ள சம்பு இப்படி விஷ்ணுவிற்குத் திருவாய்மலர்ந்தருளிப் பார்வதியோடுகூடியவராய் இனிமையான உத்தியானத்திற்சென்றார் ௭௪. பகவான் சகலதேவேசரான விஷ்ணு இங்ஙனம் சம்புவின்பாற்கேட்டு இனியுண்டாகும் தைத்தியர்களை வதைக்கும்வழியை ஆலோசித்துக்கொண்டு வைகுண்டத்தையடைந்தார் ௭௫.

இங்ஙனம் ஸ்காந்தபுராணத்தில் ஸனத்குமாரஸம்ஹிதையில் சிவபுரமகாத்மியமென்னுஞ் சிவபுரிபுராணத்தின் முதலத்தியாயம் முடிந்தது.

இரண்டாவது அத்தியாயம்.

முனிகள் வினவல்.—ஓ! வியாபகரே! அந்தச் சிவபுரம் யாண்டுள்ளது? முன் யாரால் உண்டுபண்ணப்பட்டது? ஆண்டு எம்முனிகள் பூர்வம் சங்கரனைப் பூஜித்தார்கள்? க. பகவானுன பிரமதேவர் எதன் பொருட்டுக் கடினமான தபசைச் செய்தார்? இவர் எந்தச் சித்தியை யடைந்தார்? அந்த க்ஷேத்திரம் என்ன சிறப்புடையது? உ. ஓ! வியாபகரே! காசிமுதலிய தேசங்களிலும் (இது) எப்படிப் பிரியதமமாகின்றது? எவ்வளவு நீளத்தையும் அகலத்தையுமுடையது? என்ன வைபவமுடையது? என்ன மேலானவுயர்வையுடையது? ங. அவையனைத்தையும் விஸ்தாரமாகத் தேவரீரிடமிருந்து கேட்கவிரும்புகின்றோம். சூதர்சொல்லல்.—காவேரிக்கு வடக்கும் கிழக்குச்சமுத்திரத்திற்கு மேற்கும் ச. விருத்தகங்கைக்குத்தெற்கும் இந்திரகீலத்திற்குக் கிழக்கும் ஸ்ரீ ஹாரமென்னும் புண்டரீகபுரத்திற்கு அக்கினிதிசையும் ரு. ஸ்ரீ காளிகையென்னும் க்ஷேத்திரத்தின் ஈசான்யதிசையுமாகிய இவற்றின் மத்தியில் மிகமேலானதாயும் சகலபாபங்களைக் கெடுப்பதாயும் அந்தக்ஷேத்திரமிருக்கின்றது சு. (அது) மகாபாதகக்கூட்டங்களால் அடுக்கமுடியாததாயும் மிக விளங்குவதாயும் ஆண்டுச் சம்பகம், புன்னாகம், பாதிரி விருக்ஷங்களால் விளங்குவதாயுமுள்ளது எ. (அது) பெரியஅலைகளையுடையனவாயும் வாசனையுடையனவாகச் செய்யப்பட்ட திக்குகளாகின்ற முகங்களையுடையனவாயுமுள்ள நதிகளாலும், மிகத்தெளிந்த மங்களமான நீரையுடைய வாபீகூப தடாகங்களாலும் அ. தாமரைகளாலும் மகரந்தத்தேனை யுண்டு பதர்ந்த வண்டுகளாலும் நீலோத்பலம் நெருங்கிய குட்டை

களாலும், வண்டின் சத்தங்களாலும் கூ. முனிகளுடைய ஆசிரமங்களாலும், எல்லாத்திக்குகளிலும் சூழப்பட்டுள்ளது. (அது) தென்னை, மா, பலா, இருப்பை, அகில், தும்பை, கo. பச்சிலைமரம், பனை, கூந்தற்பனை, தாழை, எலுமிச்சை, சுரபுன்னாகம், முல்லை, குங்குமப்பூச்செடி, பழமுண்பாலை, பாதிரிமுதலியவைகளும் கக. புரசு, புளி, பெருநாவல், பிலக்ஷம், அரசு, ஆல்முதலியவைகளும், சேங்கொட்டை, நெல்லி, தட்டைகுண்டுமணிச்செடி, மகிழம், கஉ. பொன்னிறப்பூவுள்ள முட்குறிஞ்சி, மலையகத்தி, பாக்குமரம், நாகப்பூமரம், காசிக்கட்டிமரம் மற்றும் பலவிதவிருக்ஷங்களும், பழமுடையனவாய் நான்குபக்கங்களிலும் சூழ்ந்து விளங்குவனவாயுமுள்ளது கங. தில்லைவனமெனப்படுவதும், புலி, காடி, இவற்றின் கூட்டங்களுடையதும் கொழுத்தவேட்டைமிருகம் நிரம்பினதும் பசு பக்ஷிகளால் மிகச்சந்திக்கப்பட்டதும் கச. சிம்மங்களின் கர்ச்சனைகளாலும், கொழுத்த யானைக்கூட்டங்களின் சத்தங்களாலும் பயங்கரமானதும், வால்மான் (சாமரம்கொடுப்பது) காட்டுப்பசு, மான், கட்கம், பன்றிமுதலியகூட்டங்கள் கரு. எங்குஞ் சஞ்சரிக்கின்றமையின் இராக்ஷசர்களுக்கும் கிட்டக்கூடாததாயிருக்கின்றது. அதன்மத்தியில் கிரக, வேதாள, சாகினி, டாகினிகளாற் சூழப்பட்டதும் கசு. மகேசன் ஆக்ஞையால் க்ஷேத்திரபாலரால் இரக்ஷிக்கப்பட்டதுமான அந்தக்ஷேத்திரம் பாபஜெந்துக்களின் பாபக்கூட்டங்களைப் போக்குவது கஎ. சகல புண்யங்களின் பலனைக்கொடுப்பது, ஆபத்து என்னுங்காட்டிற்குக் காடாக்கினியாயுள்ளது. ஓ! சுத்தமான விரதமுடையவர்களே! (அது) காமக்குரோத முதலிய தோஷங்களால் அடுக்கக்கூடாதது கஅ. ஓ! ஆஸ்திகர்களே! ஆண்டு வசிப்பவர்களுக்கு மரணத்தாலாகும் பயம்

யாண்டுமில்லை. க்ஷேத்திரங்களுக்குள் உத்தமமானக்ஷேத்திரம். மனிதர்களுக்குச் சகலசித்தியையுஞ் செய்வது கூ. காசிமுதலியதேசங்கள் முக்திகாரணமாயிருக்கின்றன. இது சீக்கிரம் சித்தியைகொடுப்பது, என்பதாக ஆகமங்கள் கூறுகின்றன உய. விராட்புருஷனுடைய மிகஅழகிய பரிசுத்தமான இருதயத் தாமரையில் பாபமற்ற முனிகள் அதை மேலான வீடு என்கின்றனர் உக. (அது) வேதவித்துக்களான முனிசிரேஷ்டர்களால் மிக்க அன்போடு பூஜிக்கப்பட்டது. சகலவுலகங்களின் இனிமையை விரும்பும் சிவபிரானாலேயே உண்டாக்கப்பட்டது உஉ. சிவபிரானாலேயே அவிமுக்தம், சிவபுரம், விருத்தாசலம், திரிகோடிகை (ஆகிய) இவைகள் முக்திஸ்தானங்களாக உண்டு பண்ணப்பட்டன. மற்றையஸ்தானங்களைப்போல் பிரமதேவரா லுண்டுபண்ணப்படவில்லை சிவபிரான் வியாபகனாயினும் ஓ! முனிசர்களே! கண்ணாடிமுதலியவற்றிற்போல நேராக உச. ஓ முனீசரே! மேலானவற்றில் எப்போதுமே பிரதிவிம்பிக்கின்றார். சிவபிரானுடைய மிகமேலான பிரசாதத்தையேனும் பிரீதியையேனும் எவர் விரும்புகின்றனரோ உரு. புண்யசாலிகளான எந்தஜனங்கள் சாஸ்வதமான பதத்தை விரும்புகின்றனரோ. ஓ! விப்பிரேந்திரர்களே! அவர்கள் மேலான பக்தியோடுங் கூட ஆண்டு வாசஞ்செய்ய வேண்டியது உகூ. கண்ணுவர், பராசரர், ஜாபாலி, கௌதமர், வசிஷ்டர், வாமதேவர், கஸ்யபர், புளகர், உஎ. பாரத்துவாஜர். அகஸ்தியர், ஜமதக்கினி, ஜடாலகர், அஷ்டாவக்ரர், ஆணிமாண்டவ்யர், நாரதர், ஔடுலோகமர், உஅ. வேதவேதாங்கங்களின் கரையைக் கண்ட இவர்முதலிய முனிவரர்கள் ஆண்டுச் சர்வேசுரத்வம் தேவத்துவம் மூன்றுகண்களாகியவற்றையுமுடைய இலிங்

கத்தைச், உகூ. சதருத்ரீய மந்திரத்தினாலும், பலவிதமான ருத்திரசூக்தங்களாலும், திரியம்பகமந்திரத்தினாலும், பஞ்சப்பிரமத்தைக்கூறுபவைகளாலும், ஙு0. உருத்திரோபநிஷத்தோடுங்கூடின பஞ்சாக்ஷர மந்திரத்தினாலும், அப்படியே புருஷசூக்தத்தினாலும், (ஈசனை) அபிஷேகஞ்செய்துவைத்தார்கள் ஙக. கருப்பூரசந்தன முதலியவற்றாலும், தூபதீப உபசாரங்களாலும், தாமரை, வில்வம், ஊமத்தை, அறுகு முளையின் புதிய இதழ்கள், இவைகளாலும் ஙஉ. ஈசானனைச் சிவன் ருத்திரன் முதலியநாமங்களால் அருச்சித்தார்கள். மகா நைவேத்தியத்தை ஈசனுக்கு முன்வைத்து நிவேதித்தவரானார்கள் ஙங. சகலவுபநிஷதங்களிலுள்ள தோத்திரங்களினால் பலவிதமாகத துதித்தார்கள். பின்னர்க்கருணையிலுத்தமரான சிவபெருமான அவருக்குப்பிரசன்னரானார் ஙச. மனந்திருந்தப்பெறாதவர்களுக்கு அடையமுடியாத சொரூபத்தைக் காண்பித்தார். (அது) கோடிசூரியப்பிரகாசமானது, கோடி சந்திரசீதளமானது, ஙரு. மேலானஆனந்தத்தை நன்றாகக் கொடுப்பது, சத்தாயுஞ் சித்தாயுமுள்ளது, உவமையற்றது, பிரகாசங்களின்கூட்டமானது, அதனை முனிகள் ஞானக்கண்ணால் பார்த்து ஙகூ. ஓ! விப்ரர்களே! கிரந்தி (அகங்காரத்திற்குயான்மாவிற்குமுள்ள தாதாத்மியவடிவானமுடிச்சு)விடுபட்டவர்களாய் அதிகசந்தோஷமுடையவரானார்கள். அதேவிதமான தேவியையுங்கூடப் பிரதக்ஷிண நமஸ்காரங்களால் ஙஎ. முனிகள் நன்றாகஅருச்சித்தனர். இரண்டுபக்கங்களிலுமுள்ள இரண்டுபுத்திரர்களையும் நந்திகேசுரனையும், விருஷபத்தையும் பிரமதர்களின் அதிபதிகளையும் ஙஅ. அப்படிப்பட்ட பூஜையினால் மிகவும் உபாசனையைச் செய்தார்கள். ஆண்டு அந்தமுனிவரர்கள் மூன்று இரவு வசித்து ஙகூ. இர

தப்பிரகாரமாகவே தினந்தோறும் நிந்தையற்ற பூஜையைச் செய்தனர். பிரசாதத்தாலடையப்பட்ட விஞ்ஞானமுடையோராய்ச் சிவனையும் சிவையையும் நமஸ்கரித்து ௪௦. சிவஞ்ஞானத்தையும் அடைந்து எல்லோரும் வந்தவண்ணமேசென்றனர். இந்தப்படி ஏனைய முனிவரர்கள் சிவபுரேசான சிவனை ௪௧. நமஸ்கரித்துத் துதித்து வருத்தமின்றிச் சமுசாரக்கட்டினின்றும் விடுபட்டார்கள். முனிவரான நீங்களும் சிவபுரமென்னும் ஸ்தானத்தைப் ௪௨. பிறவிக்கட்டை நீக்கிக்கொள்ளச் சீக்கிரமாகவே சேவிப்பீர்களாக.

இங்ஙனம் இரண்டாவது அத்தியாயம் முடிந்தது.

மூன்றுவது அத்தியாயம்

ஓ வேதவித்துக்களே அளவிடமுடியாத தேஜஸையுடைய பிரம தேவரின் தவத்தின் காரணத்தைப் பின்னன்றாகச் சொல்லுகின்றேன் நீங்கள் கேட்பீர்களாக ௧. முன்னொருகாலத்தில் உலகைப் பரிபாலிப்பவரும், பகவானுமான, பிரமதேவர் சிருஷ்டிக்குந்தன்மையை அடைந்து இது முன்போலுண்டாகுக என்று மனதால் நினைத்தார் ௨. இவர் சிருஷ்டிக்கத்தக்க வுலகைக் கொஞ்சமும் யாண்டும் முன்னிலையில் பார்க்கவில்லை. வாடியவதனமுடையவராய் மனதில் நினைத்தார் ௩. பலபிறவிகளிலியற்றியபுண்ணியங்களாலும்செய்யமுடியாததவங்களாலும் எவ்வாற்றாலோ (என்றால்) சிருஷ்டிகருத்துருத்தன்மை அடையப்பட்டது இது. சுரர்களாலும் அசுரர்களாலும் அடையமுடியாதது ௪. சிதானந்தகனவடிவமான சம்புவின் அனுக்கிரகப்படியே சிருஷ்டிக்க முயன்ற யென்றால் அற்பமுஞ் சிருஷ்டிக்கப்படவில்லை ௫.

உண்டாக்குஞ் சக்தியேயில்லை? எனக்குத் தடைசெய்பவர் யாருளர்? யானெனினேனு முதலுண்டானவன் என்றாலனைத்து மியற்றப்படப்போகின்றன ௬. என்று சிந்திக்கின்ற அவருக்கு ஓர் மாதுகாணப்பட்டாள். சுத்தஸ்படிககாந்தியுடையவள் மூன்று கண்களையுடையவள். அவள் நான்கு புஜங்களையுடையவள் ௭. சகல ஆபரண அலங்காரமுடையவளும், மேலான வஸ்திரம், மாலை, சந்தனமுடையவளும், பாதிச்சந்திரனைச் சூடியவளுமான அவளை உலகைப்படைப்போர் பார்த்து ௮. ஓ தாமரை யிதழையொத்த கண்களையுடையவளே! நீயார்? என்று இந்தப்பிரகாரமாகச் சந்தோஷப்பட்டவராகக் கேட்டார். ஓ பிரமதேவரே! எனது பிறப்பை ஆனந்தவடிவான சம்புவினிடமிருந்து தெரிந்துகொள்வாயாக ௯. உலகத்தில் என்னைச்சரஸ்வதியென்றும், என்னைச் சத்தசொரூபியென்றும் சொல்லுவார்கள். ஞானசொரூபியாகவென்னைச் சம்பு சிருஷ்டித்து எனக்குப்பெயரையும் தொழிலையும் விதித்து ௧௦. ஓ அழகுடையவளே! தேவியே! இந்தப்பிரமதேவர் உன்னால் சக்தியுடையவராயிருக்குக. இதோ ஓர் களங்கமற்ற சோதிக்கூட்டம் காணப்படுகின்றதல்லவா? ௧௧. அதில் நான் எப்போதும் எனது சக்தியோடு தனிமையாக நிற்கின்றேன். ஆண்டுப் பிரமதேவனோடு என்னைப் பூஜிப்பாயாக என்று எனக்குச்சொல்லுகின்றவராய் ௧௨. ஓ வியாபகரே! உனது சமீபத்திற்குப் பரமேசர் அனுப்பினார். அதனால் ஈண்டு யான் சக்தியாயிருக்கின்றேன். நீ யென்னால் சக்திமானுயானாய் ௧௩. பரமேசரது பூஜையின்பொருட்டுத் தேஜசோடுங் கூடின அவ்விடத்திற்கு நாமிருவரும் போவோமாக. ஓ துவிஜசிரேஷ்டர்களே! அவளுடைய இந்த வார்த்தையைக்கேட்டு அவ

ளோடுங்கூட கச. அக்ஞான இருட்டைப் போக்குவதாயும் கோடிசந்திர சூரியாக்கினி சொரூபமாயுமுள்ள பிரகாசக்கூட்டம் எந்த ஆகாயத்தின்மத்தியிலிருக்கின்றதோ அந்தஇடத்திற்குச்சென்றனர் கரு. முனிகள் வினவல்.—முதலில் பிரமதேவரொருவரன்றோ விருந்தனர்! பின்னர்ச் சத்தியுண்டானாள். இருக்கின்ற இவ்விரண்டுபேர்களாலும் உலகமுழுவதும் பின்னரன்றோ உண்டாக்கப்படப்போகின்றது? கசு. ஈண்டிடையிற் சிவபிரானாற் சொல்லப்பட்ட பிரகாசக்கூட்டம் எப்படியுண்டானது? ஓ சூதரே! சகலார்த்தங்களையு முணர்ந்தவரே. அப்படிப்பட்ட இந்தச்சமுசயத்தை யழிப்பீராக கஎ. சூதர்சொல்லல்:— உலககாரணரான சிவபிரான் நித்தியராயிருப்பதுபோல அவரால் எல்லாவுலகங்களிலும் மேலான நான்கு ஸ்தானங்கள் நித்தியமாக வுண்டாக்கப்பட்டன கஅ. உலகழியும்போது மழிவதில்லை, உலகுள்ளபோது முண்டாவதில்லை, வாராணசியும்விருத்தாசலமும்அப்படியே மகத்தான சிவபுரமும் ககூ. திரிகோடிகை யென்பதுமான இந்நான்கு ஸ்தானங்களும் நித்தியமானவை. அவை ஜோதிக் கூட்டவடிவாக, ஓ த்விஜர்களே! எப்போதும் விளங்குகின்றன உ0. பின்னர் அப்படியே பிரமதேவர் எழுத்து வடிவான சாஸ்வதியோடுங்கூட அஞ்சலியஸ்தராய் ஸ்தானத்தைப் பிரதக்ஷணஞ்செய்து நமஸ்காரஞ்செய்தார் உக. எப்படி ஆகாயத்தில் சூரியனோ அப்படி அது விளங்குகின்றது. பிராகாரம் கோபுரம் உள்ளேயுள்ளஅறை திண்ணை இவற்றையுடையதாய், ஓ த்விஜர்களே! உஉ. தேஜோமயமாய் மிகவிளங்குவதை அப்போதுபார்த்தார். அந்தப்பிராகாரமாகவே வண்டுக்கூட்டங்களால் ரீங்காரஞ்செய்யப்பட்ட தாமரைப்பூக்களையுடையதாயும், உங. உயருகின்ற அலைகளால்

விழுங்கப்பட்ட படிவரிசைகளையுடையதாயும் இருக்கின்ற தீர்த்தத்தையும் ஆனந்தமாகிய அலையால் அசைக்கப்பட்ட மனமுடையவராய்ப் பிரமதேவர் பார்த்தார் உச. அந்தச் சாஸ்வதியோடுங்கூட வியப்பையடைந்த மனமுடையவராய் (அதில்) மூழ்கினர். ஆகாயத்தின் மத்தியிலுள்ளதாயும் பிரமதர்களால் சூழப்பட்டதாயும் உள்ள அந்த ஸ்தானத்திற்குப் போனார் உரு. பிரம்பைக் கையிலுடையவராய் வாயிற்படியிலுள்ள நந்திதேவரால் உத்திரவளிக்கப்பட்டும் அம்பிகையோடுங்கூடின சிவனையும் இரண்டு குமாரர்களையும் தரிசிக்கவில்லை உசு. பலவித வடிவங்களையுடைய பிரமதர்களை மாத்திரம் பிரமதேவர் பார்த்தார், ஓ பிரமதர்களே! நீங்கள் ஈண்டு எதன்பொருட்டுச் சுற்றிலும் நிற்கின்றீர்கள் உஎ. இவ்விடம் உள்ளே சூனியமாயிருக்கிறது. தேவனெனிறோ? ஈண்டுக்காணப்படவில்லை என்ற அவரது வாக்கியத்தைக் கேட்டுச் சிவபிரானது ஏவலைச்செய்கின்ற பிரமதர்கள் கிருபையினால் பிரமதேவருக்குப் புன்னகையோடு சொன்னார்கள். பிரமதர்சொல்லல்.—மனநிருந்தப்பெறாத உம்மையொத்த அனைவர்களாலும் சிவபிரான் காணப்படக்கூடியவரன்று உஅ. பழமையாயும் பரிசுத்தமாயுமுள்ள வேதாந்தங்களாலுமுணரப்படக்கூடாதவர் சிவபிரானுடைய காளகண்டத்திலோ பிரமவிஷ்ணு முதலிய தேவர்களின் ங0. சிரசாகிய கபாலமாலைகளின் வரிசைகள் விழித்துக்கொண்டிருக்கின்றன. புரை யழித்தவரும், மூன்றுகண்ணுடையவருமான உமையின் நாயகனை யாவரறிவார் ஙக. பரமாயும், சம்புவாயும் கருணாரசக்கடலாயும் பக்தியாலறியத்தக்கவராயுமுள்ளவர். எதன் பொருட்டு எங்கள் முன்னிலையில் மோகமடைந்தவராய் அவசரத்துடன் பிதற்றுகின்றீர் ஙஉ. ஓ பிரமதேவரே! இப்

போது உமையின் நாயகரை அறிய விருப்பமுண்டானல் தா
மரை யிதழையொத்த இந்தச் சாஸ்வதியோடும்பத்திபாவனை
யுடன் தவஞ்செய்வாயாக ௧௩. என்று நந்திகேசரை முதன்
மையாகக் கொண்டுச்செல்லும் பிரமதர்முதலியவர்கள் சொ
ன்னதைக்கேட்டு மோகமற்றவராய்ச் சம்புவின் உபாசனையை
ச்செய்தார் ௧௪. மலர்ந்த தாமரையையுடைய கிருபாச
முத்திரமென்னு நாமமுடைய தீர்த்தத்தில் வாக்குவடிவான
தேவியோடு ஸ்நானஞ்செய்து சஞ்சலமுடைய மனதை நிறு
த்தி ௧௫. இருதயதாமரையின் மத்தியிலுள்ள கர்ணிகை
யின் நடுவிலுள்ளவராயும் நான்கு புஜங்களையும் அசைகின்ற
சந்திரகலைபொருந்திய சுருட்டைமயிரையு முடையவராயும்
௧௬. நீலகண்டத்தையும் சந்திரகாந்தியையும் உடையவரா
யும், ஜோதிக்கூட்டமானவராயும், சமானமற்றவராயுமுள்ள
சிவபிரானை அப்படிப்பட்ட தனது தேவியோடு தியானிப்
பவராய் நெடுங்காலமிருந்தார் ௧௭. உபாசித்த அவரதுமனம்
சரத்காலத்தில் அத்தியந்தஞ் சேறில்லாத குட்டையின் நீர்
போல் சீக்கிரம் அதிக நிர்மலமானது ௧௮. சித்தத்தின்
பரிபக்குவத்தைச் சீக்கிரமாய்ப் பரிசோதித்து ஆகாசத்தின்
மத்தியிலுள்ள சம்புவான தேவேசர் சாந்தமனமுடைய பிரம
தேவருக்குப் பிரசாதமளித்தார் ௧௯. (அப்போது) பேரிமேள
தாளங்களின் அத்புதமான சத்தத்தைகேட்டார். அப்படியே
வீணை குழல் முதலிய வாத்தியநாதம் பெரியதாக வுண்டா
யிற்று ௨௰. திக்குக்கூட்டம் செவிடாக்கப்பட்டது. மத்
தளம் தம்பட்டம் இவற்றின் சத்தமும் சங்குகள் சல்லரிகள்
இவற்றின் சத்தங்களும் பரவியெழுந்தன ௨௧. அநேக வாத்
தியங்களின் கோஷமானது அதிகமாக உண்டானது. மகாநா
தத்தைக்கேட்டுப் பிரமதேவர் தியானத்திலிருந்து வெளிப்

பட்டார் ௨௨. தடாகத் தாமரைப் பூக்களைப்போல்
வரிசையான கண்களைத் திறந்து தாமரையி லுதித்தவர்
மனதின்விருத்தியை வெளியில் செலுத்தினார் ௨௩. எண்
ணமுடியாத சூரியக்கூட்டம்போல் சந்திரகலையைத் தரி
த்த சிவபெருமான் மேலான இரிஷபத்தின்மீது வெளிப்பட்
டார் ௨௪. நான்குமுகப் பிரமதேவரான இவர்தேவியோடும்
அதிவிரைவாக எழுந்து சோம்பலில்லாமல் தண்டம்போல் அ
டிக்கடி நமஸ்காரஞ்செய்தார் ௨௫. சிரசில் இருகரங்களையுங்
குவித்துப் பாதமுதல் சிரசுவரையிலுந் தரிசித்தார். தேவதே
வனையும் உலககாரணராயும் இரிஷபத்தின் மேலுள்ளவராயும்,
௨௬. சரத்கால நூறு சந்திரகாந்தியுடையவராயும், வெள்
ளிமலைக்குச் சமானமானவராயும், களங்கமற்ற சந்திரப்பிர
காசம் பொருந்திய கூட்டமான முகாரவிந்தங்களையும் ௨௭.
பிறைச்சந்திரன் விளங்குஞ்சிரசையும், மின்னல்போன்றுபொ
ன்னிறம்வாய்ந்த ஜடையையும், பாதிச்சந்திரனையொத்த அழ
கிய நெற்றியில் திலகம்போன்ற கண்ணையும் ௨௮. மிகவும
நீலநிறம்வாய்ந்த இமைகளோடுங்கூடிய புருவக்கொடிகளின்
விளக்கத்தையும், படத்தின் மணிப்பிரகாசவடிவயான ஆதி
சேஷனாகிய காதிலுள்ள குண்டலத்தையு முடையவராயும்,
௨௯. விளங்குகின்ற ஆச்சரியமான இருகன்னங்களால் மன
திற்குப் பிரியமானவராயும், நிச்சயஞ்செய்யப்பட்ட தாமரை
யின் அழகுவாய்ந்த நீண்டகண்களையும், ௩௰. எள்ளின்பூவின்
அழகைக்கீழ்ப்படுத்துகின்ற நாசிகையும், முகத்தின் அழகாகிய
பிரவாகத்திற்கு தடாகமாகிய மோவாய்க் கட்டையின் பிர
காசத்தையும், ௩௧. செந்தாமரை இதழின் காந்தியைச்
செய்யும் அழகிய அதரத்தையும், புன்சிரிப்பாகிய மூலையின
க்கும் தளிர்போன்ற உதட்டின் சேர்க்கையின் ஜொலிப்பை

யும், ௫௨. துயரற்ற கண்டத்திற்பற்றியுள்ள கொடிய விஷமாகிய மணிப்பிரகாசத்தையும், முறையே வரமளிப்பதும் அபயமுத்திரையுடையதுமான கைகளாகிய இரண்டு தாமரையையுமுடையவராயும், ௫௩. வேறிரண்டு கைகளால் மான்குட்டியையும், பாசாயுதத்தையும், தாங்குகின்றவராயும், ஆதிசேடன் முதலிய சர்ப்பங்களின் மணிகள்கோத்த கங்கணத்தாலான அலங்காரத்தையும், ௫௪. நான்கு புஜங்களையும், உயர்ந்த மார்பினிடத்தில் முத்துமாலையையும், கோடிமன்மதரின் அழகைப்பழிக்கும் அங்கங்களின் காந்தியையும் ௫௫. மூன்றுமடிப்பு மடிக்கப்பட்டு உயர்வாய்ப் பருகது விளக்குகின்ற வயிற்றையும், மிகவுயர்ந்த நாபியையும், சுற்றப்பட்ட புலித்தோலாடையையும் ௫௬. அழகாகிய அமிர்தமொழுகுகின்ற இரகசியமான துடைவிளங்கும் இடையையும், மாமிசம்பருத்தலினால் வட்டமான முழங்கால் சில்லியையும், பாநிச்சந்திரனையொத்த நகக்கூட்டங்களையும் ௫௭. செந்தாமரையைக் கீழ்ப்படுத்துகின்ற இரண்டு திருவடிகளின் அழகையுமுடையவருமான சிவபெருமானையும், அவரது இடதுபாகமாகிய இருப்பிடத்தையும், வண்டுமொய்க்கும் அழகிய கூந்தலையும், ௫௮. சுத்தமான ஞானவடிவத்தையுமுடையவளும், ஆனந்த இரஸப்பிரவாகத்தையும், உதயமாகின்ற அநேககோடி சூரியகாந்திபோன்ற செந்நிறத்தையும், ௫௯. மலர்ந்த தாமரைப்பூவின் இதழ்களால் மிகவுயர்ந்த மேகம்போன்ற கூந்தலையும், இடைவெளியில்லாமல் குங்குமம் விளங்குகின்ற உச்சியிலுள்ள வகுட்டையும், ௬௰. முல்லைபரும்பின் அழகை கீழ்ப்படுத்தும் தந்தவரிசையையும், சிறிதுமலர்ந்த அனந்த புன்சிரிப்பு அமைந்த சிவந்த அதரத்தையும் ௬௧. பருத்த முத்துமாலைகளின் அழகுவிளங்குகின்ற மடிப்புடைய கழுத்தையும், விலை

யற்ற பொன்சேர்த்து மாணிக்கத்தாற்செய்யப்பட்ட கண்டாபரணாலங்காரத்தையும ௬௨. சமமாய்ப்பருத்து நெருங்கி உன்னதமான ஸ்தனகலசப் பாரத்தாலாகிய வளைவையும், இரத்தினம்பதித்த காதோலை, கடகமுதலியவற்றின் அலங்காரத்தையும், ௬௩. செந்நிறப்புடவையால் மறைக்கப்பட்ட அகன்றகடிதடத்தையும், ஒலிக்கின்ற சுவர்ணங்கலந்து மாணிக்கத்திறற்செய்த கிங்கிணியுடைய, ஒட்டியாணத்தாலாகிய விளக்கத்தையும் ௬௪. பலவிதமான மணிகள்கோத்த நூபுரங்களால்விளங்கும் பாதத்தையுமுடையவளும், சகலாபரணங்களோடுங் கூடியவளும், சகல அழகுகளாலும் சேவிக்கப்பட்டவளும், ௬௫. சகல வுலகங்களுக்கும் மாதாவானவளும், சகலவித்தைகளையும் கொடுப்பவளும் ஆன அம்பிகையையும், அதற்குமேல் மேலான யானைமுகத்தையுடையவரும், விரோதியை யடக்கும் ஆறுமுகத்தையுடையவரும், ௬௬. சகலாபரணங்களோடுங்கூடியவர்களும், இரண்டு பக்கங்களிலும் சேவிக்கின்றவர்களுமான கணபதி சுப்பிரமணியர்களையும், பகவானை பிரமதேவர் (அந்தத்தேவனுந் தேவியுமாகிய இருவரையுந்) தரிசித்தார் ௬௭. பலவித ஸ்தோத்திரங்களால் சங்கரனைத் துதித்துப் பிரார்த்தித்தார். முன் பார்க்கப்படாத தேவரீரைப் பார்த்தலினால் எனது கண்ணுக்குப் பயன்கிடைத்தது ௬௮. ஓ சங்கரா! சம்புவே! இப்போது தொண்டனை எனக்கு அனுக்கிரகிப்பீராக. பழிப்பற்ற பக்தியின்றித் தேவரீர் அறியப்படாதவர் ௬௯. தேவரீர் பிரசாத மெவனுக்குண்டோ அவன் அனைவருக்கும் மேலான குருவாகின்றான். தேவரீர் பிரசாத மின்றியவனுக்கு யாது மோக்ஷமுண்டாகின்றது? ௭௰ குகர் சொல்லல.—என்று துதித்த அவரைப் பிரசாதத்தை தரித்தவரான தேவதேவர் பார்த்து ஓ பிரமதேவரே! உனக்கு

மங்களமுண்டாகக் கடவது வரத்தைவேண்டுவீராக. விரும்பியதைக்கொடுக்கின்றேன் ௭௧. என்று சங்கரரால் சொல்லப்பட்டது. இவர் பூமியில் தண்டம்போல் நமஸ்கரித்து அழிவற்ற சிருஷ்டிசக்திக்காக அந்தத் தேவனைப் பிரார்த்தித்தார் ௭௨. பிரமதேவர்சொல்லல்.—ஓ வியாபகரே! என்மீதுள்ள கிருபையால் தேவரீர் பிரசன்னமாயிருப்பீரானால் பிறப்பையழிக்குந் தேவேசரான தேவரீரைப் பூஜிப்பேன் ௭௩. ஈண்டு எப்போதும் மகாதேவியோடு எனக்குப் பிரசன்னமாயிருப்பீராக. சூதர்சொல்லல்.—என்ற அந்தப்பரமேஷ்டியான பிரமதேவரின் வாக்கியத்தைக் கேட்டு ௭௪. பகவானான உருத்திரர் அங்ஙனமேயாகுகவென்று சிருஷ்டித்தொழிலில்சாமர்த்தியமுடைமையைக் கொடுத்தார். சம்பு, அதையால் அங்ஙனமே சான்னித்யமாயிருந்தார் ௭௫. எந்த ரூபமுடையவராய், எந்தப்பிரபாவமுடையவராய், எந்த வைபவமுடையவராய், பகவான் எப்படிப்பிரசன்னமானாரோ அப்படியே அவருக்கு எப்போதும் பிரசன்னமாயிருந்தார் ௭௬. பின்பு அவரது பிரசாதத்தினால் சகல வுலகையுஞ் சிருஷ்டித்தார். அதுமுதல் ஆண்டுத் தேவேசனைப் பொன்தாமரைமலர்களால் ௭௭. உலகவடிவான பிரமதேவர் பக்திபாவனையை முன்னிலையிலுடையவராய்ப் பூஜித்தார். ஆகையாலாண்டு மங்களவடிவான சதாசிவன் எப்போதும் சான்னித்தியமடைந்திருக்கின்றார் ௭௮. உலகநன்மையிற் பிரியமுடையவரான பகவானான உருத்திரர் பக்தியினாலேயே யறியத்தக்கவர். ஓ! வேதத்தையுணர்ந்தவருள் மேலானவர்களே! உங்களுக்கு (இது) சுருக்கமாய் நன்றாகச்சொல்லப்பட்டது ௭௯. ஓ த்விஜர்களே! நீங்களும் மகேசருடைய பிரசாதத்தினால் சீக்கிரமாகப் பிரதிபந்தமான சகலத்தையும் விடுத்துப் பக்தியோடு எப்போதும் பூஜியுங்

கள் ௮௰. இவ்வத்தியாயத்தினை எவன் கேட்கின்றானோ, அல்லது அடங்கிய மனமுடையவனைக் கேட்பிக்கின்றானோ, ஓ த்விஜர்களே! அவனுக்குச் சம்பு, பிரயாசையில்லாமல் சிவபதத்தை யளிக்கின்றார் ௮௧. பிறப்பினிடையில் ஒருதரமேனும் இதனைக்கேட்பிக்கவேண்டும் அல்லது படிக்கவேண்டும்.

இங்ஙனம் மூன்றாவது அத்தியாயம் முடிந்தது.

நான்காவது அத்தியாயம்.

முனிவர் வினவல்—ஓ முனிவரரே! கிருபாசாகரமென்று யாதொரு தீர்த்தஞ்சொல்லப்பட்டதோ, புண்ணியமுடையோருள் மேலானவரே! அந்தத் தீர்த்தத்தின் மகிமையைச் சொல்லியருளல்வேண்டும் ௧. சூதர் சொல்லல்,—சகலபாபங்களையுங் கெடுக்கும் தீர்த்தத்தின் மகிமையைச் சொல்லுகின்றேன். சகல ஆனந்தத்தையுஞ் செய்வது. புண்ணியமானது. சகல சம்பத்தையுங் கொடுப்பது. சுபமானது ௨. மூழ்கல் மாத்திரத்தால் ஜந்துக்களுக்குப் பரிசுத்தமான ஞானத்தைக் கொடுப்பது. முற்காலத்தில் அருந்ததி எதில் மூழ்கி மிக நிர்ம்மலமானாளோ, எதனை ஆசமனஞ்செய்து ஐசுவரியமுடைய நாரதர் சகல வித்தைகளுக்கும் இருப்பிடமானாரோ, தவசிகளுக்குள் மேலான பகவானான் வசிஷ்டர் எதில் மூழ்கி ௩. மிகவுங் காண்டமுடியாத புத்திரசோகமாகிய பெரிய சமுத்திரத்தைத் தாண்டினாரோ அந்த மங்களமான தீர்த்தமாகாத்மியத்தைக் கேட்டு, ஈசருடைய பதவியையடைகின்றனர் ௪. ஓ மகா பாக்கியசாலிகளே! சாவதானமான மனதோடுங் கேட்பீர்களாக. முன்னொரு காலத்தில் மேலான தைத்தியர்கள் முப்புரவடிவினர்களாய் இருந்தனர் ௫.

(அவர்கள்) மகா மாயாவிகள், குரூரமானவர்கள், பிரியம் போன்று வடிவையெடுப்பவர்கள், மகா பலமுடையவர்கள், இரும்பு வடிவான பட்டணத்தை உடம்பாக வுடையவர்களாய்ச் சில பேர் விளங்கினார்கள் ௭. சிலர் மேலான பொன் நகரத்தை உடம்பாக உடையவர்கள், அவர்கள் நூறுயோசனை அகன்றவர்கள், ஒரு காலத்தில் புருஷ வடிவமாயிருப்பவர்கள், ஒரு காலத்தில் மலை ரூபமாயிருப்பவர்கள் ௮. ஒரு காலத்தில் சமுத்திரம் போன்ற அங்கமுடையவர்கள், ஒரு காலத்தில் மேகம் போன்ற ரூபமுடையவர்கள். ஓ துவிஜர்களே! விஷ்ணு முதலிய சர்வதேவர்களாலும் வெற்றிகொள்ளப்படாதவர் ௯. சுர, அசுர, மனிதர்களோடுங் கூடின உலகனைத்தும் துன்புறுத்தப்பட்டன. பட்டணவடிவமான இம்மூவர்களால் மூன்றுலகும் கொளுத்தவும் முறிக்கவும் பட்டன ௧௦. கதறுகின்றவர்களான தேவக்கூட்டங்கள் கஷ்டத்தைப் பொறுக்கச் சக்தியற்றவர்களாய் எல்லோரும் ஓடித் திக்குகளிலும் விதுக்கு (மூலை) களிலும் ஒளிந்தார்கள் ௧௧. தேவசிரேஷ்டர்கள், மூவரையும் நேரில் வெல்ல ஆற்றலற்றவர்களாய் ஒரு காலத்தில் பரிகார ஆலோசனையைச் செய்யுமிச்சையால் ஆகாயத்தில் கூடி ௧௨. இந்திரன் பிர்ம்மா விஷ்ணு முதலிய சர்வ தேவசிரேஷ்டர்கள் மகாமேருவின் சுபகையென்னும் குகையை யடைந்து ௧௩. இவர்களுடைய மிகக்கொடியதான செய்கையை நினைத்துவருந்தினார்கள். தேவர்கள் சொல்லல்;—உலகங்களுக்குப் பதிகளான நாம் இப்படிப்பட்ட பொறுக்கமுடியாத கஷ்டத்தை ௧௪. ஓ தேவர்களே! சில இடத்திலும் சில காலத்திலும் சென்று அடைந்தோம். மனிதர், யக்ஷர், நாகர், தவசிகள் இவர்களைக் குறித்து யாது இசைக்கவேண்டும்? ௧௫.

அவர்கள் சிவபிரானால் வரம்பெற்றவர்கள், செயிக்கக்கூடாதவர்கள், பயங்கரமானவர்கள், ஓ தேவசிரேஷ்டர்களே! எங்ஙனமிவர்களுக்குச் சீக்கிரம் நாசமுண்டாகும் ௧௬. என்று நன்றாகச் சிந்திக்கின்ற அவர்கள் அழிவற்ற விஷ்ணுவைக் கேட்டார்கள். ஓ அசுரரை அழிப்பவரே! பிரமவிஷ்ணுவமார்களுக்கு நீரே கதி ௧௭. நீர் நிரம்பிய நேத்திரமுள்ள முகமுடைய அந்தத் தேவக்கூட்டங்களால் இங்ஙனஞ் சொல்லப்பட்ட ஹரி தாமரையில் மறைந்துள்ள வண்டுபோல் மிருதுவான வாக்கியத்தைச் சொன்னார் ௧௮. விஷ்ணு சொல்லல்.—அசுரர்களைச் செயிப்பதற்கு நான் சக்தனல்லன். பிரமதேவருமல்லர். தேவேந்திரனுமல்லன். எவர் அவர்களுக்கு வரங்கொடுத்தாரோ நெற்றிக்கண்ணையுடைய அவரைத்தவிர (ஜெயிக்கமுடியாது) ௧௯. நாங்களும் அவரது பூஜையால் விஷ்ணுபதவி முதலியவற்றை அடைந்தோம். அவர்களும் லோகேசரான அவரைப் பூஜித்து வெல்லமுடியாத வலுவை யடைந்திருக்கின்றார்கள் ௨௦. தபோவலுவின் அனுசாரமாக வலுவும் வீரியமுங் காணப்படுகின்றன. அவர்கள் நம்மைக்கொல்ல வலுவுடையவர்கள். அவர்களை நாம் கொல்லச்சக்தியற்றவர்கள் ௨௧. பக்தர்களையே யிருப்பிடமாகக் கொண்டவரும். ஆதாரமானவரும் அவர்களுக்கு வலுவைக்கொடுத்தவருமான தேவனை ஆராதிப்போமாக. தோத்திரங்களினால் துதிப்போமாக. அவர் பிரசாதமளிப்பார் ௨௨. சூதர் சொல்லல் என்று விஷ்ணு சொல்லி இந்திரர் முதலியவர்களோடு உருத்திரலோகஞ் சென்றார். பிரமத அதிபர்களாற்சூழப்பட்டுள்ள உருத்திரரைப்பார்த்து (அவர்கள்) நமஸ்காரஞ் செய்தார்கள் ௨௩. மன்மதனைக் கொன்ற மகாதேவரைப் பலவித தோத்திரங்களினாற் றுதித்தார்கள். தேவர்கள் சொல்லல்.—சங்கரரே! வெல்க. சர்வக்ஞரே! வெல்க. நித்தியரே! ஞானவடிவினரே! ௨௪.

வேதாகமங்களுக் கப்பாலானவரே! வெல்க. தாண்டவபண்டிதரே! வெல்க. உருத்திரரே! வெல்க. ஆனந்தரே! வெல்க. தைத்தியரைக் கொல்பவரே! வெல்க ௨௫. பாதிச்சந்திரனைச் சிரசிலுடையவருக்கு நமஸ்காரம். சாந்திக்கு மேலான இருப்பிடமானவரே! நமஸ்காரம். பிரமதேவர் முதலியோரால் வணங்கப்படத்தக்கவருக்கு நமஸ்காரம், பரமாத்மாவான வுமக்கு நமஸ்காரம் ௨௬. எவரிடமிருந்து இவ்வுலகனைத்து முண்டாகின்றதோ எவரிடமடங்குகின்றதோ மேலான அனுபூதி யொன்றனேயே யறியத்தக்க (அப்படிப்பட்ட) குருவிற்கு நமஸ்காரம். உலகனைத்து மெவருக்கு ஓரம்சமா யிருக்கின்றதோ? எவரது விளக்கத்தால் விளங்குகின்றதோ? ஞானத்தா லடையத்தக்க பரிபூரணவடிவான (அப்படிப்பட்ட) வுமக்கு நமஸ்காரம் ௨௭. ஓ ஈசரே! எவரது மாயையின் பிரபாவத்தால் நாங்கள் மோகமுற்றவர்களாய் உயர்வான இடத்தை உணர்ந்திலேமோ (அப்படிப்பட்ட) சேதன சொரூபியான வுனக்கு நமஸ்காரம் ௨௮. "ஆவோராஜன" மென்ற மந்திரத்தால் முனிவர்கள் எவரைப் பூஜித்துத் தம்தான்மாவை அறிந்தனரோ அவரை நாங்கள் நமஸ்காரஞ் செய்கின்றோம் ௨௯. எவரது பிரபாவத்தை யறியாமல் பிரமதேவரும் இந்த ஹரியாகிய நானும், சிரசையும் பாதத்தையும் அளவிட்டறிய மூடாத்மாக்களாய் முயற்சி செய்தனமோ? ௩௰. ஓ சிவபிரானே! அப்படிப்பட்ட பகவனும் உருத்திரனுமுள்ள தேவரீரை நாங்கள் நமஸ்காரஞ் செய்கின்றோம். அசுரர்கள் பிரபலர்களாயும், வீரர்களாயும், பொன்முதலிய லோக சரீரமுடையவர்களாயும் ௩௧. உலகனைத்தையும் நாசஞ்செய்கின்றனர். ஓ பிரபுவே! அவர்களைக்கொன்று எங்களை இரக்ஷிக்கவேண்

டும். என்று துதிசெய்வதில் குசலர்களான நமஸ்காரஞ் செய்கின்ற தேவக்கூட்டங்களால் துதிக்கப்பட்டவரான ௩௨. தேவநாயகராயுள்ள உருத்திரர் சந்தோஷமான மனமுடையவராய்ப் பார்த்துச் சொன்னார். உருத்திரர் சொல்லல்.— ஓ தேவர்களே! நீங்கள் பசுக்கள் உங்களுக்கு நான் பதியாகவிருக்கின்றேன் ௩௩. ஓ தேவசிரேஷ்டர்களே! உங்களுடைய நூறு தோத்திரங்களினாலும் பிரசன்னமாயிருக்கின்றேன். முப்புராது மகத்தான திரிபுரத்தை நான் க்ஷணத்தில் நாசஞ் செய்வேன் ௩௪. தேவர்கள் சொல்லல்.—ஓ ஈசரே! அந்த அசுரர்கள் தேவ அளவினால் நூறுயோசனை அகன்றவர்கள். அப்படிப்பட்ட வேஷத்தை யெடுத்துக்கொண்டு அவர்களைக் குறித்துப் போகவேண்டும் ௩௫. பகவானான தேவரீர், வாக்காலும், சிரிப்பாலும், பார்வையாலும், நகத்தாலும், அவர்களை அழிக்கச் சக்தியுடையவரே ௩௬. அங்ஙனமாயினும், சாமக்கிரிகளைக் கொள்ளுதலான நல்ல ஆடம்பரத்தின் பொருட்டுத் தேவரீருக்குப் பாணமாக நான் ஆகின்றேன். நல்ல மேரு கோதண்டமாகவும், பூமி இரதமாகவும், ஆகின்றன ௩௭. சூரியசந்திரர்கள் இரண்டு சக்கரங்களாகவும், யசுர்(வேத) முதலியவைகள் குதிரைகளாகவும், பிரமதேவர் தேர்ப்பாகராகவும், தேவர்கள் காலாட்படைகளாகவும், ஆகின்றனர் ௩௮. என்ற விஷ்ணுவின் வாக்கியத்தைக் கேட்டு அங்ஙனமே யாகுகவென்று ஹரன் சொன்னார். அந்த க்ஷணத்திலேயே அவரனைவரும் அவ்வவ்வடிவமாக அமைந்தனர் ௪௰. பூமியான இரதத்திலேறிக்கொண்டும் மேருவாகிய வில்லைத்தாங்கிக்கொண்டும் விஷ்ணுவாகிய பாணத்தை எடுத்துக்கொண்டும் திக்குக்கூட்டங்களைச் செவிடுபடுத்துவனவாயும, சமுத்திர சத்தத்தை மறைப்பனவாயும்

உள்ள தேவதுந்துபி (முதலிய) சத்தங்களோடு பிரளய காலத்துண்டாகும் அநேககோடி காலாக்கினிக்குச் சமமான பிரகாசமுடையவராய் ௪௨. பகவானான ருத்திரர் திரிபுர ராக்ஷசர்களை அழிக்கப் புறப்பட்டார். மிகப் பயங்கரமானதும் மகாமாயையில் தெளிந்த சாமர்த்திய முடையதுமான திரிபுரம் யாண்டிருக்கின்றதோ ௪௩. அங்குச் சென்று பாணத்திற்கிலக்கான திரிபுரங்களில் பாணத்தை விடுத்தார். அப்போது நெற்றியிலுள்ள அக்கினிக் கண்ணை நன்றாகத் திறந்தார் ௪௪. திறந்த நெருப்புக்களை யுடையவராய்ப் பார்க்கவேண்டுமென்ற இச்சையால் நெடுங்காலமிருந்தார். நேத்திராக்கினியினின்று முண்டான சுவாலை சகலத்தையும் விழுங்கினதாய்; ௪௫. புரவாசிகளின் முப்புரங்களையும் கொளுத்தி உலகையும் நன்றாகப் பயமுறுத்தினது. அதனால் சகல தேவகணங்களும் வற்றிப்போன உடலையும் மாலையை யுமுடையவரானார்கள் ௪௬. ஓ ஆஸ்திகர்களே! இந்திரர் முதலிய தேவர்கள் பயமுடையோராய் மகாதேவரான தேவனைச் சரணமடைந்து இந்த விருத்தாந்தத்தைத் தெரிவித்தார்கள் ௪௭. ஓ சம்புவே! நேத்திரத்தைத் திறந்தது போதும். முப்புரமும் தகிக்கப்பட்டன. சுவாலையின் தாபத்தால் இந்தத் தேவர்களான நாங்கள் முழுவதுங் குடிக்கப்பட்ட இரத்த முடையவர்களானோம் ௪௮. ஓ தேவதேவனே! உலகபதியே! தாபமுழுவதுந் தணிப்பாயாக, என்று சொல்லிப் புஷ்பமாரிக்கூட்டங்களால் ஈசனை யருச்சித்தார்கள் ௪௯. தேவர்களாலும் முனிகளாலும் தபோதனர்களாலும் பூஜிக்கப்பட்ட சங்கரன் சாந்தமான கோபமுடையவரானார். உருத்திரர் கருணாரசத்தைக்கொண்டார் ௫௰. அவரது கடைக்கண் வழியாக மகத்தான கிருபா அமிர்தரஸம் ஒழுகினது. ப-

ணத்தாலான தாபம் சாந்தியாதற்பொருட்டு அதில் தேவர்கள் மூழ்கினார்கள் ௫௧. ஆண்டு மூழ்கின மாத்திரத்தால் விடுபட்ட வருத்தக் கூட்டங்களை யுடையவர்களாய்ச் சீக்கிரம் தேவர்கள் அடையப்பட்ட ஆனந்த சம்பத்தை யுடையவர்களானார்கள் ௫௨. ஓ துவிஜர்களே! சம்புவின் கிருபா அமிர்தரஸமே அந்த தீர்த்தமாக ஆனது. அதற்கு கங்கையும் சமமன்று. எந்த தடாகமு (சம) மன்று ௫௩. மிக மேலானவர்களே! பாபத்தை நீக்குவனவாய்ப் புண்ணியங்களான எந்தத் தீர்த்தங்கள் (உலகத்தில்) உண்டோ அவையனைத்தையும் இந்தத் தீர்த்தத்தில் (உண்டென) நீங்கள் தெரிந்துகொள்ளுங்கள் ௫௪. குஷ்டமுதலிய வியாதிக்கூட்டங்கள் ஸ்தானத்தின் வைபவத்தினால் நாசமாகின்றன. ஈண்டுக் கால விசேஷமில்லை. மனிதர்களாலெப்போதும் ஸ்நானஞ் செய்யத்தக்கது ௫௫. சிவனுடைய கருணையை விரும்புபவரால் சோர்வின்றி ஸ்நானஞ் செய்யத்தக்கது. நல்ல முமுக்ஷுக்களால் நித்தியகர்மத்தைப் போலவே ஸ்நானஞ்செய்யத் தக்கது ௫௬. கிருபாசாகரமென்னும் பெயருள்ள இந்தப் பரமேச தீர்த்தத்தில் நான்கு ஆசிரமங்களிலுள்ளவர்களாலும் ஞானசித்தியின் பொருட்டு ஸ்நானஞ் செய்யத்தக்கது ௫௭. அதன் சம்பந்தப்பட்ட வாயு யாண்டு வீசுகின்றதோ அவ்விடம் பரிசுத்தமாகின்றது. விருக்ஷங்களும், கொடிகளும், பக்ஷிகளும், பசுக்களும், ௫௮. காற்றின் சம்பந்தத்தின் பெருமையினால் மோக்ஷமடைகின்றன. சமுசயமில்லை. எவன் காற்றால் தொடப்படுகின்றானோ அப்போது அவனுடைய பிதிரர்கள் சந்தோஷமடைகின்றார்கள் ௫௯. இந்த மேலான தீர்த்தத்தில் எவன் ஸ்நானஞ் செய்து பிதிர்தேவதைகளுக்குத் தர்ப்பணஞ் செய்கின்றானோ அந்த வபர்

ந்த மனிதன் எழுபத்தொரு குலங்களைக் கரையேற்றுகின்
றான் கூ0. அதன் கரையில் செய்த பிண்டதானத்தால்
கயையிலும், பல்குனிதடத்திலும், உருத்திர பாதமுதலிய
தேசங்களிலும் செய்த பிண்டதான பலம் உண்டாகின்றது
கூக. காதளவான ஜலத்தில் நின்று கொண்டு பஞ்சாக்ஷர
மந்திரத்தைச் செபிக்கவேண்டியது. ஆயிரந்தரம் இருபு
தல் மாத்திரத்தால் ஓரெழுத்திற்கு லக்ஷசெபமாகின்றது
கூஉ. பலவிதமான மந்திரங்களை நாபிபாவான நீரிலிருந்து
செபிக்கவேண்டியது. ஒருநாட் செபித்த ஒருமந்திரத்திற்கு
அநேக மந்திரங்களைப் பலதரஞ் செபித்த பயன் நிச்சயமா
யுண்டாகும் கூங. ஓ பிராம்மணர்களே! அதிகமாகச் சொல்
லுவதேற்றிற்கு, விரும்பிய பொருளைத்துஞ் சித்திக்கும்
பொருட்டு மேலான தீர்த்தத்தில் சிரத்தையோடுங்கூட
ஒருதரமேனும் ஸ்நானஞ் செய்யத்தக்கது கூச. ஆறு
மாசஞ் செய்த நியமமான ஸ்நானத்தால் வந்தியை புத்திரனை
யுடையவளாகின்றாள். ஓ அவிஜர்களே! சோகத்தால் பீடிக்
கப்பட்டவன் மூன்று மாச ஸ்நானத்தால் சோகத்தினின்
றும் விடுபடுகின்றான் கூரு. விதிப்படி வருஷ ஸ்நானத்
தால் வித்தையை விரும்புபவன் வித்தையையடைகின்றான்.
ஈண்டு வெகுவாகச் சொல்லுவதால் யாது (பயன்) தீர்த்தம்
மிகப்பரிசுத்தமாக்குவது கூசா. மூழ்கலால் சகல ஜந்துக்க
ளின் மகா பாபத்தை யழிப்பது. ஓ முனிவர்களே! பிரியத்
தோடு தீர்த்தத்தின் வைபவம் நன்றாகச் சொல்லப்பட்டது
கூஎ. நீங்களும் அதில் மூழ்கி விரும்பிய சித்தி யெல்லாம்
அடைவீர்களாக.

இங்ஙனம் நான்காவது அத்தியாயம் முடிந்தது.

ஐந்தாவது அத்தியாயம்.

சூதர் சொல்லல்.—சிவபுரமென்னும் ஸ்தானத்தில், மகா.
பாக்கியசாலியான சரஸ்வதியும், தாமரைக்கண்ணையுடைய
வளுமாகிய வாணி தீவிரமான தவத்தைச் செய்தாள் க.
உலக காரணரான பிரமதேவரைப் பதியாக அடைய விரும்
பிச் சிவனுடைய இடது பாகத்தில் அலங்காரமாயுள்ள பூர
ணமான சக்தியைச் சிந்தித்து உ. ஹிருதய தாமரையில்
பவானியைத் தியானிப்பவளாய் மந்திரத்தை ஆதரவோடு
ஜெபித்தாள். அதனால் நெடுநாளைக்குப் பின்னர்ப் பரதேவ
தை பிரசன்னமாய் ங. ஓ சரஸ்வதியே! எதன் பொருட்
டுத் தவஞ் செய்தாய்? தவத்தால் நான் சந்தோஷமடைந்தி
ருக்கின்றேன். ஓ மகா பாக்கியசாலியே! வரத்தைக்கேள்.
உனக்கு விரும்பியதைக் கொடுக்கின்றேன் (என்றாள்) ச.
சரஸ்வதி சொல்லல்.—சுரர்சுரமுனிவர்களால் பூஜிக்கத்தக்க
திருவடித் தாமரையையுடையவளே! மேலானவளுக்கு நமஸ்
காரம், பார்வதிக்கு நமஸ்காரம். உலகையுண்டாக்குபவளுக்கு
நமஸ்காரம் நமஸ்காரம் ரு. சிவைக்கு நமஸ்காரம். சிவனது
இடது பாகத்தில் அலங்காரமானவளுக்கு நமஸ்காரம்.
உலக காரண ரூபமானவளுக்கு நமஸ்காரம். உலகாகார மூர்
த்திக்கு நமஸ்காரம் சா. பரமானவளுக்கு நமஸ்காரம். க்ஷே
மமானவளுக்கு நமஸ்காரம். மங்களமானவளுக்கு எப்போ
தும் நமஸ்காரம். மங்கள ரூபமானவளுக்கு நமஸ்காரம
காத்தியாயினிக்கு நமஸ்காரம் நமஸ்காரம் எ. என்று சரஸ்
வதியால் துதிக்கப்பட்ட மகா ஈசவரியான பர்வத புத்திரி,
சந்தோஷத்தை யடைந்திருக்கின்றேன். விரும்பப்பட்ட
தைக்கேள். முன் சொல்லப்பட்டதை உனக்குக் கொடுக்

கின்றேன் என்ற அ. இந்த அவளது வாக்கியத்தைக்கேட்டுச் சரஸ்வதி, முன்னிலையில் வணங்கி, உன்னிடம் நான் அடைக்கலம் புகுந்தேன். பிரமதேவரை எனக்குப் பதியாகச் செய்வாய் (என்றாள்) கூ. பிரமதேவர் சீக்கிரமாகவே உன்னை மனைவியாக வரிப்பார். உன்னோடுங்கூட உலகத்தையும் உண்டாக்கப்போகின்றார் சமுசயமில்லை க0. (என்று) இங்ஙனங் கூறி அந்தப் பராசக்தி மறைவினைச் செய்தாள். பராசக்தியின் பிரசாதத்தினால் (சரஸ்வதி) பிரமதேவரை அன்போடு கணவனாக வரித்தாள் கக. யாண்டு இந்த பாரதி பதியை விரும்பியவளாய்த் தவஞ்செய்தாளோ ஆண்டுத் தனது நாமத்தால் மாதுருகை என்னுந் தீர்த்தத்தை யவளுண்டாக்கினாள் கஉ. முனிகள் வினவல்,—எங்களுக்கு ஸ்தலத்தின் நிச்சயத்தையும் பரமேசரின் லிங்கத்தின் வைபவத்தையும் ஓ நல்ல விரதசாலியே! உள்ளபடி யெங்களுக்குச் சொல்ல அருகராயிருக்கின்றீர் கங. சூதர் சொல்லல்.— ஓ முனீசர்களே! சுற்றிலும் ஒரு குரோச விஸ்தாரமுடையதாய் எங்கும் எப்போதும் விளக்கமுடையதாய் ஸ்தானம் விளங்குகின்றது கச. அந்த க்ஷேத்திரத்தின் சுற்றிலும் அநேக தீர்த்தங்களும், ஸ்தானங்களும், ஓ மகாபாக்கியசாலிகளே! மகரிஷிகளா லுண்டுபண்ணப்பட்டன கரு. தேவ சிரேஷ்டர்களால் பூஜிக்கப்பட்டன. சகல சித்திகளையுங் கொடுப்பன. வேதத்திற் சொல்லிய சகல புருஷார்த்தங்களையு மளிப்பன கசு. ஓ முனிவரர்களே! அநேக திவ்விய தேஜோமயமாய் விளங்குகின்றன. அவற்றின் மத்தியில் பரமேசருக்கு (உரிய) பிரதானமான மேலான ஸ்தானம் கஎ. கின்னரர்களாலும் யக்ஷகந்தர்வர்களாலும், சித்தர்களாலும், சாத்தியர்களாலும், சாரணர்களாலும், மாணி

பத்திரர் முதலிய பிரமத கணாதிபதிகளாலும் கஅ. ரக்ஷஸ், பூத, பிசாசர்களாலும் பக்தியோடு எப்போதும் சேவிக்கப்பட்டது. தம்பட்ட முதலிய வாத்தியங்களை வாசிப்பவர்களாலும் ககூ. சந்தோஷத்தால் நடனஞ்செய்கின்ற அப்சரஸ்திரீகளாலும் புகழப்பட்டது. வீணை வேணு மிருதங்கங்களின் சத்தங்களால் சத்தமுடையதாகச் செய்யப்பட்டது உ0. எப்போதும் பிர்ம்மத்தைப் பிரதிபாதிப்பவர்களால் பக்தியோடு யாண்டு மாராதிக்கப்பட்டது. உருத்திர அத்தியயனத்தையே செய்யும் ஏனைய மேலான ரிஷிகளால் சூழப்பட்டது உக. நன்றாய் மனவடக்கமுடையவர்களாக; வேதத்தையே சொல்லுகின்ற வேனையோர்களால் சேவிக்கப்பட்டது. ஜடை, மரவுரியோடிவை கூடியவர்களாலும், கமண்டலத்தைக் கையிலுடையவர்களாலும் உஉ. பஸ்ம திரிபுண்டர ருத்திராக்ஷங்களைத் தரிக்கின்றவர்களான தபோதனர்களாலும், *பஞ்சாக்ஷரத்தையே ஜெபிக்கின்றவர்களாலும், அழிவற்ற சிவத்தைத் தியானிக்கின்றவர்களாலும் உங. சோமனுக்கு நமஸ்காரம், உருத்திரனுக்கு நமஸ்காரம். தாம்ரனுக்கு நமஸ்காரம். அருணனுக்கு நமஸ்காரம். சங்கரனுக்கு நமஸ்காரம். சர்வனுக்கு நமஸ்காரம். பசுக்களின் பதிக்கு நமஸ்காரம் உச. உக்கிரனுக்கு நமஸ்காரம். பீமனுக்கு நமஸ்காரம். அக்ரேவதனுக்கு நமஸ்காரம். தூரேவதனுக்கு நமஸ்காரமிருக்குக. சம்மரிப்பவருக்கு நமஸ்காரம். மிகவுஞ் சங்கரிப்பவருக்கு நமஸ்காரம் உரு. விருக்ஷரூபனை நக்ஷத்திரமானவனுக்கு நமஸ்காரம், சம்புவிற்கு நமஸ்காரம், சுகத்தை ஆக்குபவனை உனக்கு நமஸ்காரம். சங்கரனை உனக்கு நமஸ்காரமிருக்குக உசு. சிவனுக்கு எப்போதும் நமஸ்காரம், சிவதரனுக்கு நமஸ்காரம் என்று துதித்து மகேசனை

நமஸ்காரஞ் செய்கின்ற முனிகளாலும் உ௭. எங்கும் சூழப்பட்டதாயும், திக்குகளில் தேவதுந்துபி சத்திக்கப்பட்டதாயுமுள்ள அவ்விடத்தில் பகவானான ருத்திரர் பார்வதியோடுங் கூடியவராய் இருக்கின்றார் உ௮. வடிவமுடைய வேதங்களாலும், வடிவமுடைய யாக முதலியவைகளாலும், ஆகாரத்தோடுங்கூடின பிரணவத்தாலும், அப்படியே ஆகமங்களாலும், எப்போதும் சேவிக்கத்தக்கவராயும் உ௯. ஆகிருதியோடுங்கூடின சகல வித்தைகளாலுந் துதிக்கப்பட்டவராயும், வடிவையுடையனவாய் ஒழுகுகின்ற கெங்கை முதலியவைகளால் சூழப்பட்டவராயும் ௩0. கையிற் பிரம்பையுடைய கணத்தலைவர்களால் விலக்கப்பட்ட முன்னுள்ள ஜனங்களாலும், நந்தியால் குறிக்கப்பட்டவர்களாய் ஜயசத்த முதலியவற்றோடு நமஸ்காரஞ் செய்கின்றவர்களாலும் துதிக்கப்பட்டவராயும் ௩௧. சநகர் முதலிய முனிகளான முமுக்ஷுக்களாலும் துதிக்கப்பட்டவராயும், பைரவர் முதலிய அநேக அவதார சிரேஷ்டர்களாலும் ௩௨. விஷ்ணுருத்திரர் பிரமதேவர்களாலும் பகவான் உபசரிக்கப்பட்டவராய் எப்படி மேலான கைலயங்கிரியின் சிகரத்தில் இரத்தின மண்டபத்திலே இரமிக்கின்றாரோ ௩௩. அப்படியே சிவபுரமென்னும் க்ஷேத்திரத்திலே சகல மங்களவடிவான பார்வதியோடும் தனது பிரியத்தால் எடுத்த வடிவுடையவராய்ச் சகல வைபவங்களோடும் ரமித்துக்கொண்டிருக்கின்றார் ௩௪. சிவன் சகல வித்தைகளுக்கும் ஈசானன், சகல பூதங்களுக்கும் ஈஸ்வரன், பிரமதேவருக்கு அதிபதி, பிரணவப்பொருள், சகல அனுக்கிரக இச்சையால் ௩௫. தனது பக்தர்களாலும் பிரமதேவராலும வேண்டிக்கொள்ளப்பட்டவராய் பூமியிலே இரமித்துக்கொண்டிருக்கின்றார். உலகமாதாவோடுங்

கூடின எந்தப் பூதேசர் யாண்டு ௩௬. உலக காரணராயும் சுராசுரர்களால் வணங்கப்பட்டவராயும் விளங்குகின்றாரோ, (ஆண்டு) ஹிருதயக்கிரந்தி பேதிக்கப்படுகின்றது. சகல சந்தேகங்களும் சேதிக்கப்படுகின்றன ௩௭. இவனுடைய கருமங்களும் அழிகின்றன. பராபரரான அவரைக் காணுங் காலத்திலே. சுருதிகளிலும் ஸ்மிருதிகளிலும் எந்த தேவன் கேட்கவும் நினைக்கவும் படுகின்றானோ ௩௮. அந்தச் சிவபுர ஈசரைத் தரிசித்தால் மீண்டும் பூமியிற் பிறப்பதில்லை. எவருடைய காருண்ணிய வீக்ஷணத்தினாற் பிரமவிஷ்ணுக்களின் பதப்பிராப்தியுண்டாகின்றதோ ௩௯. அந்தச் சிவபுர ஈசனைவிட *மோக்ஷத்தின் பொருட்டு வேறு வழியில்லை. விராட்டும் அவரே. ஸ்வராட்டும் அவரே. ஸம்ராட்டும் அவரே. இந்திரனும் அவரே. பிரஜாபதியுமவரே ௪0. ஓ துவிஜர்களே! ஐசுவரியமுடைய அவரே அஷ்டமூர்த்தியென்று சுருதிகளில் கேட்கப்படுகின்றார். அணுவினுமிகவணுவாகவும், மகத்தினு மிகமகத்தாகவும் இருந்தாலும் உலகைப் பாலிப்பவராகவும் ௪௧. பாதிப்பெண் வடிவைத்தாங்குகின்றவராகவும் பக்தர்களை இரக்ஷிக்கும் பொருட்டுச் சிவபிரான் காணப்படுகின்றார். மனதோடு வாக்குச் சென்றடையாமல் எவரினின்றுந் திரும்புகின்றதோ ௪௨. அந்த உமையின் நாயகரைப்பரிசுத்தரான முனிகள் ஆண்டுப் பார்க்கின்றனர். மாயாசம்பந்தமின்றியவர்கள் எவரை யடைந்து மீளுதலில்லையோ ௪௩. வேதாந்தஞானத்தால் மிக வலுவான அஞ்ஞான இருள் என்னும் வனத்தை அதிபந்த மெரித்தவர்கள் மேலான அமிர்தத்தை வரிஷிப்பவரான (அந்தத்) தேவேசனை ஆண்டுப் பார்க்கின்றார்கள் ௪௪. அநேக பிறவிகளில் நன்றாகக் கிடைத்த புண்ணியங்களின் பரிபக்குவ பலத்தினாலேயே

சாதுக்கள் சிவபுரேசனை யுண்மையாகப் பார்க்கின்றார்கள் ௪௫. சகல வுலகிற்கு மாதாரராயும், மாயாரகிதராயும், துயரற்றவராயும் உள்ள சிவபுரேசனைத் தெரிசித்தால், கர்த்தவ்வியமொன்று (செய்யத்தக்கது ஒன்று) மில்லை ௪௬. முனிகள் வினவல்.—அங்கே அம்பிகையோடுங் கூடியவராயும் சமுசாரத்தை விடுவிப்பவராயுமுள்ள சிவபிரான் சான்னித்தியமடைந்திருக்கின்றார். ஈண்டுக் கால விசேஷமில்லை என்பதாகத் தேவரீரால் சொல்லப்பட்டது ௪௭. தேவர்கள் எப்படிச் சேவிக்கின்றார்கள்? அதே பரமேசர் புண்டரீக புரத்தில் எப்போதும் எப்படி நடனத்தைச் செய்கின்றார்? ௪௮. ஓ பிரமவித்துவாரே! அப்படிப்பட்ட இந்தச் சந்தேகத்தைக் கருணையால் கெடுப்பாயாக. சூதர் சொல்லல்.—சாக்ஷாத் பரப்பிரம்ம சுத்த சைதன்ய சின்மயமாயுள்ள சேதனம் ௪௯. தனது இச்சையால் தானே யெங்குமிருந்துகொண்டு அநேகமாவோமென்று விரும்பினது. ஓ பிராம்மண சிரேஷ்டர்களே! தனது மாயாசத்தியினால் வேறுபட்டதாய் அநேகமானது ௫௦. முன்னர்ப் பிரம்மாண்டமாகவும், சமஷ்டி அபிமானத்தால் விராட்டாகவும் ஆனது. அங்ஙனமே வியஷ்டியான ஜீவர்களும் ஓ துவிஜர்களே! அநேக பிரகாரமாகவுண்டானார்கள் ௫௧. சகலத்திலுமுள்ளீடாய்ச் சன்மாத்திரமான சிவன், சத்தியமுதலிய லக்ஷணமுடையவராய், ஆகாயத்தைப் போல் வியாபித்து எப்போதும் நிர்விகாரராய் நன்றாகப் பிரகாசிக்கின்றார் ௫௨. அத்தியாத்மத்திலும் அதிபூதத்திலும் விளக்குவனவான ஷடாதாரமென்னும் பெயருள்ள ஸ்தானங்கள், ஓ பிராம்மணவர்களே! மகேசருக்கு இருக்கின்றன ௫௩. ஆறை முக்கியமானவை. அவற்றில் தேவேசர் தன்னை, உபாசிப்பவர்களுக்கு வெளிப்படுத்துகின்றார்.

ஓ பூசுரர்களே! விராட்டென்னும் பெயருடையவருக்குச் சிதம்பரம் ஹிருதய தாமரை ௫௪. ஆண்டுத் தேவேசர் பக்தர்களுக்குச் சந்தோஷத்தைக் கொடுக்கின்றவராய் நடனஞ் செய்கின்றார். கோரமான சம்சாரத்தாலான துக்கத்தைக் கெடுப்பதும், சமானமற்றதும் ௫௫. ஆன சம்புவின் ஆனந்தத்தாண்டவத்தை வியாக்கிரபாதர், பதஞ்சலி முதலியவர்கள் பூரண திருப்தியாகக் கழுத்துவரையிலுங் குடித்துக் கிருதகிருத்தியத்தன்மையை யடைந்தனர் ௫௬. பிரம்மாண்டத்தைத் திருமேனியாகக்கொண்ட சுத்த சத்துவமுடைய விராட் புருஷனுக்குச் சிவபுரமென்னும் ஸ்தானம் உருத்திரக்கிரந்தியென்று சொல்லப்பட்டதன்றோ? ௫௭. எவர்கள் மீண்டுந் திரும்புதலின்றிய மேலான இடத்தை விரும்புகின்றனரோ அவர்களுக்குச் சிவபிரான் உருத்திரக்கிரந்தியை யழித்துத்தானே காண்பிக்கின்றார் ௫௮. எம்மனிதன் கிரந்தி நாசமில்லாமல் மோக்ஷத்தை விரும்புகின்றானோ அவன் பசுவை யுண்ணுதலினாலேயே தனது நீசத்தன்மையை நீக்க விரும்புகின்றான் ௫௯. இருதயக்கிரந்தி பேதிக்கப்படுகின்றது என்று சுருதி கூறிற்று. கிரந்தி ஸ்தானமாகச் சகல முமுக்ஷுக்களாலும் உபாசிக்கப்படுகின்றது ௬௦. கிரந்தியை அழிக்குங் கிருபாநிதியாகிய சிவபிரான் ஆண்டிருக்கின்றார். அவரை விட்டு மனிதன் மிகவும் களங்கமற்ற மோக்ஷத்தை அடையமாட்டான் ௬௧. எவன் கிரந்தி நாசமாக யோக்கியமானவனோ அவனுக்கு அந்த மகேசரிடத்தில் இயல்பான பக்தியுண்டாகின்றது. கோடி ஜென்மங்களாலும் வேறுவழியாக இல்லை ௬௨. காசியிலேனும் புண்டரீக புரத்திலேனும் அல்லது வேறு க்ஷேத்திரங்களிலேனும் மனிதர்களால் உபாசிக்கப்பட்ட சிவபிரான் ஆனந்

மோக்ஷமளிப்பவராகின்றார் ௬௩. ஆனந்த ரூபியான சம்புவின் நடன மாத்திரத்திற்கே புண்டரீகபுரத்தில் பிரதானமுண்டு. மோக்ஷமும் சாக்ஷாத் அனுக்கிரகத்தாலாகின்றது ௬௪. கிரந்தில்தானமான சிவபுரத்தில் கிரந்தி நாசஞ்செய்வதில் பிரதானமுண்டு. நடன முதலிய தொழில்களும் ஒவ்வோர் காலத்தில் சம்பவிக்கின்றன ௬௫. ஆகையால் ஓ விப்ரர்களே! மோக்ஷத்தை விரும்புகின்றவர்களான கபிலர் முதலிய முனிகள் மூலக்கிரந்தியை அழிக்கு மிச்சையையுடையவர்களாய் ஆண்டுச் சிவபிரானைப் பூஜிக்கின்றார்கள் ௬௬. பிரசாதத்தினாலேயே மாயையினின்றும் சீக்கிரமாக விடுபட்டவரானார்கள். ஆகையால் அனாதி சம்சார மாயாபாசத்தை அழிக்கின்ற ௬௭. ஹரனை நமஸ்கரித்துத் துதித்துத் தியானித்துப் பரமபதத்தை யடையவேண்டும். ஓ புண்ணியசாலிகளுக்குள் மேலானவர்களே! அதனால் முக்தி க்ஷேத்திரமெனப்படுகின்றது ௬௮. நூறு ஜென்மங்களாலும் அதன் வைபவத்தைச் சொல்லமுடியாது. அந்த க்ஷேத்திரத்தின் மகிமையைச் சொல்ல வியாசருஞ் சமர்த்தரல்லர் ௬௯. சாக்ஷாத் சங்கரரான சிவனும் அறிகின்றாரோ இல்லையோ என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. மகேசருக்குப் பிரியமாயும் மோக்ஷத்தை யளிப்பதாயுமான அவ்விடத்தி லெந்த ஜந்துக்கள் வசிக்கின்றனவோ அவைகள் ஹரன் பக்கத்தில் வசிப்பனவாய்க் கஜமுக ஷண்முகர்களைக் காட்டிலும் அதிகமானவைகளாய்ச் சந்தோஷிக்கின்றன ௭௦. பிராணிகளால் கொடுக்கப்பட்டதும், செய்யப்பட்ட யாகமும், ஜெபிக்கப்பட்டதும், மேருவிற்குச் சமமாந்தன்மையை யடைகின்றன. அம்பிகாபதியின் கிருபாபலத்தினால் அயனுக்குக் கருவிலிருந்துண்டாகாது ௭௧. பசு பக்ஷி மிருக முதலிய உடம்பை

யுடையவர்களால் உமாபதியான ஆதிதேவர் எப்போதும் துதிக்கப்படத்தக்கவர். சம்சாரக்கட்டினின்றும் விடுவிப்பவரான இவர் தனது சேவடித்தாமரையைச் சேவிப்பவரை மிகுந்த கிருபையினால் கரையேற்றுகின்றார் ௭௨.

இங்ஙனம் ஐந்தாவது அத்தியாயம் முடிந்தது.

ஆறாவது அத்தியாயம்.

சூதர் சொல்லல்.—ஆகையாற் பின் லிங்கத்தின் வைபவத்தைப் பிரியத்தோடு நன்றாகச் சொல்லுகின்றேன். மேலான பக்தியோடுங்கூடினவர்களாய்க் கேளுங்கள். மிகவும் மங்களமாயும், ௧. சகல புனிதமையைச் செய்வதாயும், சகல சம்பத்தையும் ஞானத்தையும் கொடுப்பதாயுமுள்ளது. எதனைக் கேட்டு ஈசருடைய சாஸ்வதமான பரமபதத்தை யடைகின்றனரோ ௨. முன்னொரு காலத்தில் அளக்கமுடியாத வடிவையும், சக்கரம், வில், கதை இவற்றையுடைய கையையும், கிரீடத்தையும், பொன் குண்டலத்தையும் உடைய சகல உலக நாயகரான விஷ்ணு ௩. பகவான் மூவுலகையும், அளக்கமுடியாத சாமர்த்தியத்தால் பரிபாலித்தார். சுராசுரர்களோடுங்கூடின கந்தர்வர், யக்ஷர், பன்னகர் இவர்களால் வணங்கப்பட்டவராய் ௪. மனைவியான லக்ஷ்மியோடுங்கூட ஹரி, வைகுண்டத்தில் வசித்தார். பின்னொரு காலத்தில் ஓ துவிஜர்களே! கஸ்யபரிடமிருந்து தைத்திய சிரேஷ்டர்கள் உண்டானார்கள் ௫. (அவர்கள்) மகா பலமுடையவர்கள், மகா வீர்யர்கள், மகா உத்ஸாக முடையவர், மிக முயற்சியுடையோர் ஒரே கையினால் பிரமாண்டத்தையும் பிளக்கப்பற்றி

பலர்கள்; ௬. சில பேர் பர்வதங்களையும் பந்துபோல் எடுக்கப் பழகியவர்கள், பிரவீண (மிகக்கெட்டிக்கார)ரான சிலபேர் ஏழுசமுத்திரத்தின் ஜலத்தையுங் குடிக்கச்சமர்த்தர்கள், ௭. மற்றுஞ் சிலர் பூமியையும், ஆகாசத்தையும் கீழும் மேலுமிருப்பச் சமர்த்தர். மற்றுஞ் சிலர் இந்திரன் முதலிய திக்குப் பாலர்களோடு யுத்தஞ் செய்ய நிபுணர்கள் ௮. சில வசுரர்கள் சந்திர சூரியரிருவர்களையும் தடுப்பதற்குக் கெட்டிக்காரர்கள். அங்ஙனமே மற்றுஞ் சிலர் திக்கு யானைகளையுமொன்றாகக் கூட்டத் தடையற்றவர்கள் ௯. ஓ மஹிமான்களே! இப்படிப்பட்ட தைத்தியர்களால் மூன்று புவனங்களும், மிகுந்த மேகங்களால் ஆகாயமும், இருட்டால் பூதலமும் போல வியாபிக்கப்பட்டன ௧௦. அப்போது நெருப்புகள் சாந்தமாயின. ஆகாயத்தில் சூரியன் பிரகாசமற்றான். ஓடுகின்ற பெரியகாற்று, கோணலான நடைகளையுடையதாயோடிற்று ௧௧. உலக நாசகாரணங்களான அநேக அநிஷ்டங்களுண்டாயின. கொழுத்த அசுரக்கூட்டங்களால் மூன்றுலகங்களும் துன்புறுத்தப்பட்டன ௧௨. திக்குப்பாலர்களுடைய உலகங்களில் ஆக்கிரமித்துத் தேவக்கூட்டங்களைப் பலாத்காரமாகத் தள்ளினார்கள். மிகுந்த தனங்களைப் பிடுங்கிக்கொண்டு, ௧௩. (அவர்களைக்) கட்டிவிட்டு மேலான தேவர்களுடைய மனைவிகளோடு பலாத்காரமாய் ரமித்தார்கள். சத்தியலோகஞ் சென்று தாடியைப்பிடுங்குதல் முதலியவற்றால் எங்கு முகமுடைய பிரமதேவனை மிகவுந் துன்பப்படுத்தினார்கள். விஷ்ணுலோகத்திற்குச் சென்று ஹரியின் லோகத்தைத் தடித்தார்கள் ௧௪. தைத்தியர்களால், குறித்தறியப்படாத விஷ்ணுமாயையால் சீக்கிரம் வெளியேபோனார். அந்தப் புரத்தை மிகவுங் கொள்ளை யிட்டார்கள். விஷ்ணு கணங்களைக் ௧௫. கட்டி விஷ்ணுவைக் காட்டுங்களென்று மிகவும் பயமுறுத்தினார்கள். இந்திரன் முதலிய சகல தேவர்களும் மிகுந்த பயத்தால் உலகங்களை விட்டவர்களாய்ப் ௧௬. பிராணனை மாத்திரங்காப்பதில் கருத்துடையவராய் தேவிமார்களோடு ஓடினார்கள். பரமேசருடைய தோழனான குபேரனும் நிதிகளையும் உயர்ந்த இரத்தினங்களையும் தள்ளிவிட்டுக் கைலாசத்திலுள்ள வனத்தில் நுழைந்தான். துஷ்டர்களான அசுரக்கூட்டங்களால் இங்ஙனமுலகம் துன்பஞ் செய்யப்பட்டது ௧௭. ஓ புசுரோத்தமர்களே! ஸ்வாஹா என்பதும் ஸ்வதா என்பது முண்டாகவில்லை. யக்ஞங்கள் காரணத்தோடு அழிந்தன. தேவர்களும் பசியால் பீடிக்கப்பட்டார்கள் ௨௦. பூலோகத்தில் சகல முனிகளும் தவத்தின் நிலையைவிட்டனர். மிகக்கருணையின்றிய தானவர்களால், செய்யக்கூடாத காரியங்களில் செலுத்தப்பட்டவரானார்கள் ௨௧. எப்போதுங் குற்றேவலையே செய்கின்றவர்களாய் மிகவுந் துக்கப்பட்டவர்களாய் அழுதார்கள். ஓ துவிஜர்களே! சில முனிகணங்களின் மேல், சில தைத்தியர்கள் ஏறினார்கள் ௨௨. சிலபேருடைய ஜடைகளைப் பிடுங்கித் தானவர்கள் கட்டினார்கள். சில பேர்களை பாமிசங்களையுங் கட்குடங்களையுஞ் சுமக்கும்படி செய்தனர் ௨௩. நல்ல அழகான மனிதர்களைத் தினந்தினந்தின்றார்கள். மீன் பிடிக்கவேண்டுமென்ற ஆசையால் சமுத்திரத்தைக்கலக்கினார்கள் ௨௪. சூரியனுடைய இரதத்தை ஒடித்தனர். அவனுடைய குதிரைகளையு மடித்தனர். ஓ ஆஸ்திகர்களே! பிரளயத்திற்போல இங்ஙனஞ் சகலமும் பயமுறுத்தப்பட்டன ௨௫. சகல தேவர்களுங்கூடி, மேரு

வின் வடபுறத்திலிருப்பவரும், சித்தர் கந்தர்வர் இவர்களால் துதிக்கப்படத் தக்கவருமான பிரமதேவரை அடைந்தார்கள் ௨௬. சிரசில் அஞ்சலியைவைத்துப் பூமியில் தண்டம் போல் நமஸ்கரித்தார்கள். தேவர்கள் அஞ்சலியஸ்தராய்ப் பிரமதேவரைத் துதிக்க ஆரம்பித்தனர் ௨௭. தேவர்கள் சொல்லல்.—சர்வக்ஞரே! சகல வுலகேச்சரே! சகலத்திற்கு மிதரே! பரத்திற்கெல்லாம் பராயணவரே! சகல வேதாந்தங்களாலு முணரத்தக்கவரே! சிருஷ்டி, திதி, நாசகாரணரே! ௨௮. சகல வேதங்களுக்கு மிருப்பிடமானவரே! சகல சம்பத்தையு மளிப்பவரே! ஐந்துமுகமுடையவரே! உமக்கு நமஸ்காரம். விஷ்ணு வடிவமானவருக்கு நமஸ்காரம் ௨௯. தேவர்கள் வணங்கத்தக்கவருக்கு நமஸ்காரம். நான்கு முகமுடைய உமக்கு நமஸ்காரம். ஓ பிரமதேவரே! சகல வுலகமும் இரவும் பகலும் துஷ்டர்களால் வருத்தப்படுகின்றன ௩௰. முன்னுண்டாகாத மிகப்பெரிய துக்கம் எங்களுக்குண்டானது. புகலிடமின்றியவர்களாய்த் தேவரீரைச் சரணமடைந்த தேவர்களை (எங்களை) ௩௧. ஓ லோகேசரே! நீரே இரக்ஷிக்க யோக்கியமானவர். தேவரீரே உலகங்களுக்கு அடைக்கலமானவரன்றோ. இந்தச் சமயம் உபேக்ஷை செய்யக்கூடாது. துன்பத்தைப்பொறுக்கமாட்டோம் ௩௨. இங்ஙனம் தேவக்கூட்டங்களால் துதிக்கப்பட்ட பிரமதேவர், தேவர்களோடுங் கூடத் திருப்பாற்கடலை யடைந்து பரமபுருஷனை, பகவான் யாண்டுச் சயனித்திருக்கின்றனரோ ௩௩. ஆயிரந்தூண்களோடுங் கூடின (அந்த) இரத்தின மண்டபத்தின் மத்தியில் முத்துக்களாலான மேற்கட்டியை யுடையதும், மந்தாரமாலைகளாலலங்கரிக்கப்பட்டதும், ௩௪. கஸ்தூரி சந்தன முதலிய—

களாலும், தூபங்களாலும் வாசனையாக்கப்பட்டதும், ஆயிரம் பணமுடிகளாலழகு விளங்குவதுமாய் இருக்கின்ற ஆதிசேஷனாகிய கட்டிலிலே சயனித்துக்கொண்டிருப்பவரும் ௩௫. நாரதர் முதலிய தேவரிஷிகளாலும் யோகீந்திரர்களாலும் துதிக்கப்படுபவரும், இந்திர நீலமணிப் பிரகாசமுடையவரும், மலர்ந்த தாமரைக்கண்களை யுடையவரும், ௩௬. நவரத்தினக் கிரீடமுடையவரும், இரத்தின குண்டலங்களா லலங்கரிக்கப்பட்டவரும், கஸ்தூரிப் பொட்டால் கொள்ளப்பட்ட வளைந்த புருவமாகின்ற கொடியின் மத்தியையுடையவரும் ௩௭. ஆரம், கங்கணம், கேயூரம், கண்டாபரணம், இவற்றால் விளங்குபவரும், பீதாம்பரத்தையுடையவரும், பருத்த தோள்களையும் மார்பினையுமுடையவரும், ௩௮. தேவியான இலக்ஷ்மியால் எப்போதும் பிடிக்கப்பட்ட இருதிருவடிகளை யுடையவருமான பகவானைத் தேவர்களனைவரும் ஆச்சரியமுடையவராய் அமிர்தக்கடலைப் போலப் பார்த்தார்கள் ௩௯. அப்போது பிரமதேவரை முதன்மையாகவுடையவர்கள் விஷ்ணுவைப் பார்த்து, நமஸ்கரித்துத் துதித்தார்கள். பிரமதேவர் முதலியவர்கள் சொல்லல்.—ஓ விஷ்ணுவே! சகல வுலகத்தின் காரணரே! உலகைப் பரிபாலிக்கும் முயற்சியுடையவரே! ௪௰. உலக பீடையை யொழிப்பவரே! லோகேசரே! தேவர்களாலருச்சிக்கப்பட்டவரே! உலகை யோம்புபவரே! மங்களத்தை யளிப்பவரே! வெல்க. ஆனந்தரே! வெல்க. மங்களவடிவினரே! ௪௧. கிருபாசமுத்திரரே! வெல்க. லக்ஷ்மியின் மனதிற்கு ரம்மியரே! வெல்க. அசுர குலத்தை யழிப்பவரே! வெல்க. கௌஸ்துப ஆபரணரே! வெல்க ௪௨. பக்திவலையாலடையத்தக்கவரே!

வெல்க. கோவிந்தரே! சுந்தரரே! வெல்க. முரனை நேரே அழித்தவரே! வெல்க. கருடக்கொடியை யுடையவரே! யுமக்கு நமஸ்காரம் ௪௩. உலகங்களுக்கு வரமளிப்பவரே! சுகமளிப்பவரே! நமஸ்காரம் நமஸ்காரம். சுகத்தை வகிக்குஞ் சீலமுள்ள வுமக்கு நமஸ்காரம். கருமத்தின் சாக்ஷியானவருக்கு நமஸ்காரம் ௪௪. ஓ வியாபகரே! மத்ஸ்ய முதலிய அவதாரங்களால் நீர், தைத்திய குலத்தைக்கொன்று முன் உலகத்தைப் பரிபாலித்தீர். தேவரீர் கருமத்தின் கரையாகவுமிருக்கின்றீரன்றோ ௪௫. இந்தப் பதினான்குலகங்களும் உம்முடைய அவயவமன்றோ. ஓ பகவானே! விசுவ ரூபத்தின் அந்த அவயவங்களைத் திதியின் புத்திரர்கள் அழிக்கின்றனர் ௪௬. பிரமதேவர் முதல் நாங்களனைவரும் அவர்களால் எப்போதும் மலைக்குகையில் துன்புறுத்தப்பட்டவர்களாய் அதிக பயத்தோடு பெயரைக்காட்டாமல் இருக்கின்றோம் ௪௭. சத்தியலோக முதலியவைகளுமே அந்தத் துராத்மாக்களால் ஆக்கிரமிக்கப்பட்டன. ஸ்வாஹா என்பதும் வஷட் என்பதும் ஸ்வதா என்பதும் அழிக்கப்பட்டன ௪௮. இவர்கள் மனிதர்களை யுண்கின்றனர். முனிகளின்மீது ஏறி (அவர்களை) நடத்துகின்றார்கள். ஆகாயத்திற் சூரியன் சரிப்பதில்லை. சந்திரன் காணப்படவில்லை ௪௯. கிரகங்களெல்லாம் மறைந்தன. ஓ வியாபகரே! அதற்கு கதியை நாங்களறியவில்லை. இவ்வளவு காலமும் நாங்கள் மேருவின் வடபாகத்திலிருந்தவர்களானோம் ௫௦. ஓ தாமரைக்கண்ணரே! பரிபாலிப்பவரில்லாதவர்களாய் உம்மைச் சரணமடைந்தவர்களான எங்களையும் மூவுலகையும் இரக்ஷிப்பதற்கும் அவர்களை யழிப்பதற்கும் தேவரீர் யோக்கியராயிருக்கின்றீர் ௫௧.

ர்மகஞ் செய்யக்கூடாது. அவர்களால் இது எரிக்கப்பட்டதாய் விடும். சூதர் சொல்லல்.— என்று பிரமதேவர் முதலிய தேவர்களால் வாக்கியங்களைக்கொண்டு அர்ச்சிக்கப்பட்ட விஷ்ணு ௫௨. பெரிய மேகம்போல் கெம்பீரமான வாக்கால் தேவர்களுக்குச் சொன்னார். விஷ்ணு சொல்லல்.— ஓ தேவசிரேஷ்டர்களே! மேருவின் சமீபமாக முன்போல் போங்கள் ௫௩. மதத்தினாற் கருவித்திருக்கும் தைத்தியர்களைச் சொற்ப காலத்திலே கொல்லுகின்றேன். அப்போது காரா (இருட்டு) கிருகத்தை யடையாமல் சகல தேவர்களுமிருக்கலாம் ௫௪. ஓ தேவர்களே! ஈண்டு எனது ஆணைப்படி பலவிதமான சத்தமிட வேண்டாம். சூதர் சொல்லல்.— உலக நியந்தாவாய்த் தைத்தியரைக் கொல்பவராய் இருக்கும் விஷ்ணுவால் ஆக்ஞை செய்யப்பட்டவர்கள் ௫௫. ஜெகத்பதியை நமஸ்கரித்துத் திருப்பாற்கடலினின்றும் போய்விட்டார்கள். எப்படி அவர்களுக்கு நாசமுண்டாகுமென்று சிந்திக்கின்ற விஷ்ணுவிற்குச் ௫௬. சிவபிரானாற் சொல்லப்பட்ட வாக்கியத்தைச் சனார்த்தன ருணர்ந்தார். சேஷசயனத்தைவிட்டு மகா லக்ஷ்மியை மார்பில் ஆலிங்கனஞ் செய்து கொண்டு ௫௭. கையில் சக்கரத்தையுடையவராய்ச் சமுத்திரத்தினின்றுந் தனிமையாய்ப் புறப்பட்டார். இந்தப் பூலோகத்திலே சிவபுரமென்ற இடத்தை யடைந்து கிருபாசமுத்திரத்தில் மூழ்கி ௫௮. மகாதேவரான சிவபிரானைக்குறித்து லக்ஷ்மிநாயகர் தவஞ்செய்தார். புராதன லிங்கத்தைக் கண்டு தாமரைகளா லருச்சித்தார் ௫௯. பழங் கிழங்குகளை நிவேதித்து விரும்பிய பயனை யெல்லாங் கொடுக்கும் தேவனை பார்வதியின் பதியாய வேதத்திற் கூறிய

நாமங்களால் துதித்தார்கள் ௬௰. இங்ஙனஞ் சிலதினங்கள் செல்லுகையில் சிவபிரான் பக்தியைப் பார்க்கவேண்டுமென்ற இச்சையால் ஒரு தாமரைப்பூவை ஒளித்துவிட்டார் ௬௧. கொண்டு வந்த அந்தச் சகல தாமரைப்பூக்களாலும் உள்ளபடி பூஜித்து இந்த பூஜையின் கடைசி நாமத்திற்கு ஒரு தாமரை மலரைக்கண்டாரில்லை ௬௨. தாமரையைப்போன்ற கண்ணைச் சீக்கிரமாகப் பிடுங்கினர். அதனால் மகாதேவரை விகாரமற்றவராய் நன்றாகப் பூஜித்தார் ௬௩. அவருடைய பக்திக்குணத்தால் சந்தோஷித்த சிவபிரான் திரிசூலத்தையும், டமருகத்தையும், சக்கரத்தையும், பசாயுதத்தையும், பிரகாசமுடைய கட்கத்தையும், மணிக்கயிற்றையும், கபாலத்தையும், நாகத்தையும், மேலான கட்வாங்கத்தையும், பத்துக்கைகளாலுந் தாங்கிக்கொண்டு கோடி சந்திரப்பிரகாசமுடையவராய் அந்த லிங்கத்தினின்றும் வெளிப்பட்டார் ௬௪. உலக மாதாவான தேவியோடு முன்னிலையில் பரமேசர் இரத்தின குண்டலங்களா லலங்கரிக்கப்பட்டவைகளும், ஜடைகளான கிரீடத்தோடுங் கூடியவைகளும், பாதிச்சந்திரனாகிய இதழோடுங்கூடியவைகளும், பலவித வர்ணமுடையவைகளும், மிகத்தெளிவான புன்சிரிப்பாகிய முனைகளின் பிரகாசமுடையவைகளுமான ஐந்து முகங்களோடும் அனுக்கிரகித்தார் ௬௫. அநேக வாயிரங்கோடி சுரர்களாலும், கந்தர்வர்களாலும் பூஜிக்கப்பட்டவரான சிவபிரானின், இரண்டு திருவடிகளில் வணங்கியவரும், கண்ணீரை வரிஷிப்பவரும், பரவசமானவரும், பரமானந்த சமுத்திரத்தில் மூழ்கிய மனமுடையவருமான விஷ்ணுவை எடுத்துத் (தபாசிதி) பத்துத் தோள்களாலும் ஆலிங்கனஞ் செய்தார் ௬௬. இவரை

மிகவும் அழுத்தமாய்த் தழுவிக்கொண்டுச்சிமுகர்ந்தார். சிவபிரான் சொல்லல்.—ஓ சௌரியே! இப்போது இந்த வுனது பூஜையால் சந்தோஷமடைந்திருக்கின்றேன் ௭௰. பிரசன்னமான நான் விரும்பிய வரத்தை யுனக்குக்கொடுக்கின்றேன், சொல்வாயாக. சூதர் சொல்லலென்று இந்தச் சீதளமான வாக்கால் சிவபிரானால் கேட்கப்பட இவர் ௭௧. மீண்டும் பரவசமாய் விழுந்தார், தாண்டினர், (மீண்டும்) விழுந்தார், தெளிந்த வுணர்வுடையவராய்ப் பிரசன்னமான சிவபிரானைத் துதிப்பவராய் நன்றாய் நின்றார் ௭௨. கண்ணீரோடுந் தழுதழுத்த குரலோடுங்கூடின வாக்கியங்களால் விளக்கமின்றிச் சொன்னர். விஷ்ணுசொல்லல்.—ஓ தருணேந்து சேகரரே! தேவரீர் எனக்குப் பிரசன்னமாயீரேல் ௭௩. அசுர குலத்தை யழிக்கும் உம்முடைய ஆயுதத்தைச் சீக்கிரங்கொடுத்து ஓ சம்புவே! நிந்தையற்ற தொண்டனை வென்னைக் கிருபையால் இரக்ஷிக்கவேண்டும் ௭௪. ஓ சங்கரரே! தேவரீரின் லிங்கத்தின் மாகாத்மியத்தையும் எனக்குச் சொல்லவேண்டும். மேலான பக்தியைப்பரீக்ஷிக்கும் பொருட்டு ஆண்டே அந்தர்த்தானமாயினர் ௭௫. சிவபிரான் காணப்படாத அப்போது ருத்திரநாமங்களால் (அவர்) தோத்திரஞ் செய்தார். மீண்டும் விஷ்ணுவால் செய்யப்பட்ட தோத்திரங்களால் பகவான் மிகப்பிரசன்னமானார் ௭௬. ஓ கோவிந்தரே! உமக்கு வசியமாயிருக்கின்றேன். சூரியப்பிரகாசமுடைய எனது சங்கையுஞ் சத்துருவைக்கொல்லுவதில் சாமர்த்தியமுடைய இராஜமந்திரத்தையும் வாங்கிக்கொள்வீர் ௭௭. ஓ கோவிந்தரே! இப்போது லிங்கத்தின் வைபவத்தையுஞ் சொல்லுகின்றேன் கேட்பீராக. அநேக விஷ்ணுக்கூட்டங்களாலும்

அநேக கமலாசனர்களாலும் எஅ. அநேக ருத்திரர்களாலும் மற்றுமுள்ளவர்களாலும் அழிவற்ற லிங்கம் பூஜிக்கப்பட்டது. ஓ அச்சுதரே! எவன் ஆண்டு என்னைப் பூஜிக்கின்றானோ அவனுக்கு நான் வசியனாகின்றேன் எகூ. ஓ கோவிந்தரே! வேறு லிங்கங்களைக்காட்டிலும் (இது) எனக்கு அதிக பிரீதியைக்கொடுப்பது. ஓ அச்சுதரே! என்னால் லிங்கத்தின் வைபத்தைச் சொல்லமுடியாது. அ0. அற்புதத்தையுடைய பிரமாமுதலிய வேலையோர்கள் எப்படி அறிவார்கள்? இந்த லிங்கத்தின் பூஜையினால் நான் உனக்குச் சித்தம் பிரசன்னமாயிருக்கின்றேன் அக. சூதர் சொல்லல்.—இங்ஙனம் லிங்கத்தின் மகாத்மியத்தைச் சொல்லித் தடையற்ற சங்கைக்கொடுத்து மகா மந்திரத்தை அனுக்கிரகித்து, இலிங்கத்தினுள்ளே மறைந்தார் அஉ. பின்னர்ச் சங்கை வாங்கிக்கொண்டு கர்வித்துள்ளவர்களும், இராக்ஷசருள் மேலானவர்களும் பயங்கரமான தொழிலையுடையவர்களுமான இராக்ஷசர்களைச் சங்குத்தொனியால் நன்றாய்க் கொளுத்தி அங. ஒடுதலையே யுடையவர்களாகச் செய்து, இராக்ஷசக்கூட்டங்களைக் கொன்றவராய் உலகத்தை முன்போல் தடையற்றதாகக் கோவிந்தர் இரக்ஷித்தார் அச. அற்புதமான லிங்கமாகாத்மிய முழுவதும் சுருக்கமாகச் சொல்லப்பட்டது. ஓ முனிவர்களே! சிவபுரமென்னும் பெயரையுடைய க்ஷேத்திரத்தில் அத்புதமான லிங்கத்தின் மாகாத்மியத்தைச் சொல்லுகின்றவர்களாக அரு. ஓ ஆஸ்திகர்களே! பழமையான லிங்கத்தின் மேலான பூஜையால் ஓ வேதத்தையுணர்ந்தோருள் மேலானவர்களே! பரமேசருடைய பிரசாதத்தை யடையுங்கள் அசா. சாதுக்களுள் மேலானவர்களே! சிவபிரானுடையவும் லிங்கத்தினுடையவும்

மாகாத்மியத்தோடுங் கூடின இவ்வத்தியாயத்தை எவன் படிக்கின்றானோ ஒருபோதுமவனுக்குச் சமுசாரபயமில்லை. கேட்பவனுக்கும் பிரபு பிரசாதமளிப்பார் அஎ.

இங்ஙனம் ஆறாவது அத்தியாயம் முடிந்தது.

ஏழாவது அத்தியாயம்.

முனிகள் வினவல்.—ஓ வேதவித்தமரே! ஐசுவரியமுடைய வும்மால் சிவபுரேசருடைய பழமையான லிங்கத்தின் வைபவம் நன்றாகச் சொல்லப்பட்டது க. விஷ்ணுவிற்குச் சங்குகொடுத்ததும் தைத்தியர்களைக் கொல்லுதலும் ஓ சூதரே! சகலார்த்தங்களையு முணர்ந்தோருள் மேலானவரே! விசேஷமாய் வருணிக்கப்பட்டன உ. அதன் பூஜாவிதியைக்கேட்க அதிகமான இச்சையுண்டாகின்றது. நல்ல சாது சிரேஷ்டரே! பரமேசருடைய அந்த லிங்கம் பூஜிக்கத்தக்கது ங. ஓ நல்ல விரதசாலியே! எந்த இருதுவில் எந்தச் சவனத்தில் (மாசத்தில்) எந்த மந்திரத்தினால் ஓ நல்ல விரதமுடையவரே! தேவனுடைய பூஜைக்கு எந்தத் திரவியங்கள் பூஜிக்க யோக்கியமானவைகள் ச. எந்த ஆசாரத்தினால் விதிப்படி பூஜிக்கப்பட்டவராய் (அவர்) சந்தோஷத்தை யடைகின்றார். ஓ பகவானே! அவையனைத்தையும் காருண்ணியத்தினால் எங்களுக்குச் சொல்லல் வேண்டும ரு. சூதர் சொல்லல்.—ஓ வேதத்தையுணர்ந்தோருள் மேலானவர்களே! ஆண்டுள்ள லிங்கம் திவ்வியமாயும், பழமையாயும் நித்திய சுத்தமாயும் பரஞ்ஜோதி சொரூபமாயும், வேதங்களாற் சொல்லப்பட்டதாயுமுள்ளது சா. "ஊர்த்வாய

தே நமஸ்துப்யம் ஊர்த்வ லிங்காயதே நம:" என்பது
முதலிய லிங்கமந்திரக்கூட்டங்களான வேதங்களால் இலிங்
கஞ் சொல்லப்பட்டது எ. நிஷ்களங்கமானது. நோயற்
றது. நித்தியமானது. தேவர்களா லுபாசிக்கப்பட்டது.
பூஜையு மந்திரமுமில்லை. ஆவாகன முதலியவையுமில்லை அ
உபசாரமும் தோத்திரமுமில்லை. பூஜையின் முடிவில் விசர்ஜ
ஜனமுமில்லை. சுவாநுபூதியொன்றினாலேயே யறியத்தக்கது.
கேவலம் ஞானகலை வடிவமானது கூ. அதனது ஸ்மரண
மாத்திரத்தால் பாதகங்களினின்றும் விடுபடுகின்றான். சச்சி
தானந்த லக்ஷணமுடைய சிவனே லிங்கமாகின்றார் ௰.
சிவனுக்கு லிங்கமில்லையென்று ஹயக்கிரீவர் முதலியோர்
கள் அறிகின்றார்கள். ஹிருதயதாமரையிலேனும் புருவ
மத்தியிலுள்ள தாமரையிலேனும், (லிங்கம்) எப்போதுந்
தியானிக்கத்தக்கது கக. சிரசில் (பிரமாந்திரத்தில்) ஆயிரித
ழோடுங்கூடின தாமரையிலேனும், நல்ல யோகிகளால் பிராண
யாமத்தோடு கும்பகத்தில் பிராணவாயுவை நிறுத்தி லிங்கம்
கஉ. தியானிக்கத்தக்கது. மேலான லிங்கம் அமிர்தத்தை
வருஷிக்கின்றது. ஞானத்தால் ஜென்ம மரண ஜரை சோகங்
களால் விடுபட்டவனாய், அமிர்தத்தை (மோக்ஷத்தை) அடை
கின்றான் கங. ஆஸ்திகர்களால் இந்திரியக்கூட்டங்களை
யடக்கிச் சத்துவத்தோடுங்கூடிய புத்தியினால் ஏகாக்கிரமாக
அந்த லிங்கம் அநுசந்தானஞ் செய்யத்தக்கது கச. இங்
ஙனந் தியானிக்கச் சக்தியற்றவர்களுக்கு வெளிப்பூஜை விதிக்
கப்படுகின்றது. அது நித்தியம் அநித்தியமென்று இரண்டு
பிரகாரமாகவுள்ளது. நித்தியமெனினோ, எக்காலத்திலு
முள்ளது கரு. ஒவ்வோர் காலத்திலுள்ளது. அநித்தியமா
னது. மனிதர்களுக்குச் சகல சித்தியைச்செய்வது. சுருதி

ஸ்மிருதிகளில் லிங்கபூஜைக்கு வேறாய் மேன்மையான தொ
ன்றுமில்லவேயில்லை கசு. பிரமவிஷ்ணு முதலிய தேவர்
கள் லிங்கத்தின் பூஜையின் மகிமையால் சிருஷ்டி திதி முத
லிய கிருத்தியங்களில் நெடுங்காலஞ் ஜீவிப்பவர்களாக நிலைத்
திருக்கின்றார்கள் கஎ. லிங்கபூஜா பிரபாவத்தால் யோகிகள்
நெடுங்காலஞ் ஜீவிப்பவர்களாகச் செல்லுகின்ற தினங்களை
யும், பிரமகற்பங்களையும் பார்க்கின்றார்கள் கஅ. லிங்கபூஜை
யால் அணிமாதி யஷ்டசித்தியும் வித்தை பொருள் தயாளத்
தன்மைகளும் மூன்றுலகிலும் பிரசித்தியு முண்டாகின்றன.
ககூ. (அவை) லிங்கமென்ற மகிமையினாலேயே யுண்டா
கின்றன. வேறு கருமத்தாலன்று. லிங்கத்தின் சேவை
யால் சாபமிடவும், அநுக்கிரகஞ் செய்யவும், சாமர்த்திய
முண்டாகின்றது உ0. மகாத்மாக்களுக்கு இந்தப் பரமேச
லிங்கத்தின் பிரபாவத்தால் சிரவணஞ் செய்யப்படாத சாஸ்
திரங்களை வியாக்கியானஞ் செய்யுஞ் சாமர்த்தியமுள்ள புத்தி
யுண்டாகின்றது உக. கந்தருவபதவியும், கருடபதவியும்,
யக்ஷஸ்பதவியும், உருத்திரபதவியும், பிரமபதவியும் விஷ்ணு
பதவியும் ஆகிய இவைமுதலிய ஸ்தானங்கள் லிங்கபூஜா
பரர்களான மனிதர்களாலடையப்படுகின்றன உஉ. யாது
யாது புதிய வானந்தமோ அதுவது லிங்கத்தின் பூஜையி
னால் அடையப்படுகின்றது. நிஷ்பலமான வேறு கோடி கரு
மங்களாலுண்டாகவே மாட்டாது உங. ஓ பூசுரர்களே!
சிரௌதஸ்மார்த்த சகல கருமங்களும் லிங்கார்ச்சனை
யின் பலத்தின் ஒரு அம்சத்தில் பதினாறிலொன்றிற்குச் சம
மாகாதன உச. சிவலிங்க பூஜையில் அதிகாரமற்றவர்க
ளுக்கு அக்கினிஹோத்திர முதலிய கருமங்கள் முனீஸ்வரர்
களால் விதிக்கப்படுகின்றன உரு. நித்தியபூஜை மேலாகச்

சொல்லப்பட்ட பிரம்ம விஞ்ஞானத்தைக்கொடுப்பது. அநித்தியபூஜை சாதகனுக்கு மேலான சித்தியைக் கொடுப்பது ௨அ. ஓ ஆஸ்திகர்களே! மூன்று காலத்திலும் (மகேசருடைய லிங்கபூஜை) பலவித வைதிக மந்திரங்களாலும், சோடசோபசாரங்களாலும் செய்யப்படுவதே ௨௯. லிங்கபூஜையென்கின்றனர். நித்தியமெனப்படுகின்றது மேலானதாயும் சுத்தமாயும், சகல பாபங்களைக்கெடுப்பதாயும், சகலானந்தத்தையுஞ் செய்வதாயும், திவ்யமாயுமுள்ள திருபாசரமெனும் பெயருள்ள தீர்த்தத்தில் முழுகி நெற்றியினிடத்திலும், அங்ஙனமே மார்பிலும், நாபியிலும், இரண்டு கழுத்துப்புறத்திலும், இரண்டு தோள்களிலும், சிரசிலும், கழுத்திலும் "திரியாயுஷம்" என்பது முதலிய மந்திரங்களினால் வித்வான் திரிபுண்டரந் தரிக்கவேண்டும். உருத்திராக்ஷமுந் தரிக்கவேண்டும் ௩௦. நித்தியகரும மனைத்தையுஞ் செய்து அடக்கிய இந்திரியமனமுடையவனாய் ஓ சௌரியே! சமுசாரத்திற்கு ஔஷதமான சிவனை பிம்பத்தில் தியானிக்கவேண்டும் ௩௧. பின்னர் அடங்கிய மனமுடையவனாய்ச் சிவபுரேசரை நமஸ்காரஞ் செய்யவேண்டும். முன்னர் தேவதேவரான பிருங்கியை இந்து பிரகாரமாக நமஸ்கரித்து ௩௨. ஆலயத்தில் நுழையவேண்டும். பின்னர்க் கணத்தலைவரான யானைமுகத்தையுடையவரை நமஸ்காரஞ் செய்யவேண்டும். விதிப்படி விபுவின் சந்நிதியை யடையவேண்டும் ௩௩. பூஜைக்கு நிர்விக்கினமளிக்கும் பைரவரைப்பக்திமான் வணங்கவேண்டும் "கணானாம்" என்ற மந்திரத்தினாலும் சோடசோபசாரங்களாலும் ௩௪. பிரமதர்களால் வணங்கப்பட்டவரும், சுராசுரர்களாலும் கந்தர்வர்களாலும் சேவிக்கப்பட்டவரும், சர்ப்பாபரணமுடையவரும்; தேவதேவரும், சம்புவு

மான சிவபுரேசருடைய வாயற்படியிலுள்ளவருமான நடனகணபதியைச் சகல காரியார்த்த சித்தியின் பொருட்டு மேலான பக்தியோடு பூஜிக்கவேண்டும் ௩௬. அவரது ஆணையைப்பெற்றுக் கிரமமாய்ப் பைரவரையு மருச்சிக்கவேண்டும். பின்னர் மகேசருடைய பின் பாகத்திலுள்ள ஸ்கந்தராகிய ௩௭. மயூரவாகனத்தையுடைய குகனை "சுப்ரமண்யோம்" என்று துதித்து, அந்த மந்திரத்தினாலேயே (ஸ்கந்தனை) அன்போடு அருச்சித்து ௩௮. பின்னர் அந்த ஸ்கந்தனை நமஸ்கரித்துப் பின்னர்ச் சர்வாபரண முடையவளும், சகல துஷ்டர்களை யழிப்பவளுமான ஈசான சண்டிகையை ௩௯. "ஜாதவேதஸ" என்ற இந்த மந்திரத்தினாலும் ஆவாகனமுதலியவற்றாலும் பூஜித்துப் பின்னர் ஆக்ஞையைப் பெற்றுத், தேவனை நன்றாகப் பூஜிக்கவேண்டும். பிரணவத்தோடுங்கூடின பஞ்சாக்ஷர மந்திரத்தினாலும் ஆவாகனமுதலியவற்றாலும் சிவபுரேசரான தேவனை லிங்கத்தில் ௪௧. பக்தியோடுங்கூடிய மனதால் அன்போடு பூஜிக்கவேண்டும். அல்லது பாமேசரை, ருத்திர மந்திரங்களினால் அபிஷேகஞ் செய்து வைக்கவேண்டும் ௪௨. தயிர், பால், இனிமையான தேன், எலுமிச்சரசம், இவைகளாலும் கஸ்தூரி பச்சைக்கருப்பூரம், குங்குமப்பூ இவற்றோடுங்கூடின சந்தனங்களாலும் ௪௩. திவ்யமான சுத்த ஜல முதலியவைகளாலும் பக்தியோடு அபிஷேகஞ் செய்துவைக்கவேண்டும். சுகந்தத்தோடுங்கூடின மிருதுவான பரிசமுடைய வஸ்திரங்களினால் தேவனை உடுத்தவேண்டும் ௪௪. "கந்தத்துவாரே" என்ற மந்திரத்தினால் லிங்கத்தைச் சந்தனங்களால் பூசி வில்வபத்திரங்களினாலேனும் அல்லது புதியகேசரமுடைய தாமரைகளினாலேனும் அருச்சிக்கவேண்டும் ௪௫. கொன்

றைப்பூக்களாலும், ஊமத்தைப்பூக்களாலும், எருக்கம் பூக்களாலும் (அர்ச்சிக்கவேண்டும்.) ஒரு கொன்றைப்புஷ்பத்தால் எப்படிச் சங்கரன் பிரியப்படுகின்றாரோ சகூ. அப்படி மற்றைய புஷ்பங்களினால் பரமேசர் பிரியப்படுகின்றதில்லை. லிங்கத்தின் சிரசில் வைக்கப்பட்ட ஒரு கொன்றைப் புஷ்பம் சஎ. பிரம்மகத்தி முதலிய பாபங்களைச் சீக்கிரமாகவே (அது) அழிக்கின்றது. அப்படியே பரமேசரிடத்தில் பூஜிக்கப்பட்ட நீலோத்பல புஷ்பம் சஅ கட்குடித்தலினாலான பாபத்தை உடனே க்ஷணத்தில் அழிக்கின்றது. சந்திர சூடரான தேவருக்கு அர்ப்பித்த ஊமத்தம் புஷ்பம் சகூ. குருத்துரோகமுதலிய வெல்லாவற்றையும் பஞ்சை (எரிக்கும்) அக்கினிபோல் எரிக்கும். கொன்றைப்பூ தேவனுக்குத் தேவிக்கும் மிகுந்த சந்தோஷத்தைச் செய்வது ருO. பிரசாதத்தை விரும்புகின்றவர்களால் தேவேசர் அதனாலேயே ஆதரவோடு பூஜிக்கத்தக்கவர். மாலைகளாலும், சுகந்தமுடைய புஷ்பங்களாலும், மகேசரைப்பூஜித்து ருக. மற்றுமுள்ள புஷ்ப பேதங்களாலும் பரமேசரைப்பூஜிக்கவேண்டும். அப்படியே தூபங்களாலும், தீபங்களாலும், பலவித நைவேத்தியங்களாலும் ருஉ. சிவபுரேசரைப் பஜிக்கவேண்டும், சிவத்தைத் தாம்பூலங்களினால் பிரீதி செய்யவேண்டும். திவ்வியமான நீராஜனத்தால் சிவத்தைக் கிரமமாக ஆராதிக்கவேண்டும். ருஙு. சாமரம், குடை, கண்ணாடி, விசிறி முதலிய உபசாரங்களாலும் விரும்பியவனைத்தையு மளிப்பவரும் காமனுக்கு விரோதியுமான உமையின் நாயகரை ஆராதிக்கவேண்டும் ருச. அழிவற்ற அம்பிகாபதியை வைதிகஸ்தோத்திரங்களினால் துதிக்கவேண்டும். மேலான பக்தியோடு இந்தப் பிரகாரமாக ஒருதரமேனும் பூஜை செய்யப்பட்டால் ருரு. எந்த இடத்தி

லிருந்தாலும் சகல பாக்கியங்களும் நிரம்பினவனாய் விரும்பியபடி போகங்களை யனுபவித்துப் புத்திரர் பௌத்திரர் முதலியவர்களோடுங் கூடினவனாய்ச் ருகூ. சகல தேசங்களிலும் கீர்த்தியுடையவனாய்ச் சகல ஜந்துக்களாலும் பூஜிக்கப்பட்டவனாய் மனிதன் நூறுவருஷம் ஜீவிப்பான். இதில் விசாரிக்கவேண்டிய காரியமில்லை ருஎ. யாண்டு வசித்தவனானாலும் தேவனையும் கிருபாசமுத்திரமாயுமுள்ள பூஜிக்கப்பட்ட சிவபிரான் தனது சாரூப்பியத்தை அவனுக்குக் கொடுக்கின்றார் ருஅ. அநித்தியமான இந்த மகா பூஜை மனிதர்களுக்குச் சர்வாபீஷ்டத்தையுங்கொடுக்கும். ஓ விப்ரர்களே! கிருபையின் வலுவால் இது விரிவாக வென்றுசொல்லப்பட்டது ருகூ. ஓ சகல வேதார்த்தங்களையுமுணர்ந்தோருள் மேலானவர்களே! சம்புவின் சாயுஜ்யத்தைக்கொடுக்கும் நித்தியபூஜை யென்றுசொல்லப்பட்டது. தேவர்களுக்குங் கிடைத்தற்கரியது கூO. ஓ விப்ரர்களே! உங்களுக்கு இப்போது இரகசியமுமுண்மையாக என்னால் சொல்லப்பட்டது. எப்போதும் பக்தியோடு தேவனை சிவபுரேசரைப் பூஜியுங்கள் கூக. உங்களுடைய ஜென்மதுக்கத்தை அழிக்கின்றவரான சந்திரசேகரன் சீக்கிரம் அருச்சிக்கப்பட்டவராய்க் (கருணாமூர்த்தி) அநுக்கிரகஞ் செய்வார் கூஉ.

இங்ஙனம் ஏழாவது அத்தியாயம் முடிந்தது.

எட்டாவரு அத்தியாயம்.

முனிகள் வினவல்:—சிவனுடைய மேலான பூஜை உம்மால் இரண்டு விதமாகச் சொல்லப்பட்டது. சத்தியோடுங்

கூடின தேவனுடைய பூஜையே புகழத்தக்கது ௧. ஓ முனி புங்கவரே! எதன் பொருட்டுத் தேவியின் பூஜை சொல்லப் படவில்லை. ஓ குருவே! வியாசரே! சக்தியின் பூஜாவிதியைக் காருண்ணியத்தால் சொல்லுவீராக ௨. சூதர் சொல்லல்:— எதனைக்கேட்டு மனிதன் விரும்பியதைச் சீக்கிரம் அடைகின்றானோ, அத்தகைய தேவியின் பூஜாவிதியைச் சொல்லுகின்றேன். சிரத்தையோடுங் கேட்பீர்களாக ௩. முன் சொன்ன விதியினால் நித்திய கருமங்களையெல்லாம் முடித்துத் தேவியைக் காயத்திரியினால் பூஜிக்கவேண்டும் அல்லது பிரணவத்தினால் பூஜிக்கவேண்டும் ௪. "பிரஹ்ம தேவீ" என்ற மந்திரத்தினால் புத்திமான் தேவியை ஆவாகனஞ் செய்யவேண்டும். "ஆஞோதிவ" என்ற இருக்கால் தேவிக்கு ஆசனங் கற்பிக்கவேண்டும் ௫. "சோதயித்ரீ" என்ற இருக்கால் அடங்கிய மனமுடையவனாக அவளுக்கு அருக்கியங் கொடுக்கவேண்டும் "பாகிரவி" என்ற மந்திரத்தினால் பக்தியோடு பாத்தியங்கொடுக்கவேண்டும் ௬. "பாவகாநஸ்து" என்ற இருக்கால் பரமேஸ்வரியை அபிஷேகஞ் செய்து வைக்கவேண்டும். மூன்று கந்தங்களாலும், குங்குமப்பூக்களாலும், பச்சைக்கருப்பூரங்களாலும், மங்களஜலங்களாலும் ௭. சருக்கரை, தேன், பால், நெய், அரைத்த மஞ்சள் முதலியவற்றாலும் அருணோபநிஷத் மந்திரங்களாலும் பரதேவதையை அபிஷேகஞ் செய்து வைக்கவேண்டும் ௮. "இதகவ" என்ற மந்திரத்தினால் புத்திமான் ஆசமனங் கொடுக்கவேண்டும். கஸ்தூரிவாசனையுள்ள குசும்பாவர்ண வஸ்திரங்களினால் ௯. சகலலோகத்திற்கு மொரே மாதாவான மகாதேவியை உடுத்தி "யத்வாக" என்ற மகாமந்திரங்களினால் இளகிய குங்குமங்களினால் பூசவேண்டும் ௧௦. மல்லி, புன்னாகம், செங்கழுநீர்

இவற்றாலும், முல்லை, பாதிரி முதலியவற்றாலும், தாமரைகளாலும், வில்வபத்திரங்களாலும், காமை, மகிழம், நீலோத்பலம் இவற்றாலும் ௧௧. வண்டுக்கூட்டங்கள் மொய்க்காத சம்பகங்களாலும், மலர்ந்த அசோகங்களாலும் "கௌரீமிமாய" என்ற மந்திரத்தினாலும் அகிலேசுவரியைப் பூஜிக்கவேண்டும் ௧௨. "சத்வாரிவாக்" என்ற இருக்கால் நைவேத்தியத்தையு நிவேதிக்கவேண்டும். தூபதீபங்களையும் உலகமாதாவிற்கு வரிசையாகக் காட்டவேண்டும் ௧௩. ஏலமுதலியவற்றோடுங் கூடின தாம்பூலத்தை உலகசாக்ஷியானவளுக்குக் கொடுக்கவேண்டும். தேவிசூக்தத்தினால் சாந்திமந்திரங்களோடு உலகம் வணங்கத்தக்கவளைத் துதிக்கவேண்டும் ௧௪. "அதாமபிதம்" என்ற இந்த மேலான மந்திரத்தை நன்றாக உச்சரிப்பவனாய் தேவிக்குப் புஷ்பாஞ்சலியை மிகுதியாக அடிக்கடிச் செய்யவேண்டும் ௧௫. மற்றுமுள்ள பலவிதமான தோத்திரங்களினால் உலகமாதாவைச் சந்தோஷிப்பிக்கவேண்டும். பிரதக்ஷிணையினால் நமஸ்காரங்களாலும் பத்திபாவனையினால் குற்றமன்னிப்பை வேண்டவேண்டும் ௧௬. இதுவே சகல சித்தியையுமளிக்கும் சக்திபூஜையாம். சகலசௌபாக்கியத்தையும் மனிதர்களுக்குக் கொடுப்பது. சர்வவித்தையளிப்பது ௧௭. அல்லது முடிவான ஆசிரமத்தை விரும்பவனானால் பிரணவத்தினாலேயே பூஜிக்கவேண்டும். அல்லது காயத்திரியினாலேனும் அல்லது பஞ்சாக்ஷரத்தினாலேனும் தேவியை பூஜிக்கவேண்டும் ௧௮. வெளிப்படாத சக்தியைப் பூஜிக்கவேண்டும். இது வெளிப்பூஜையாகச் சொல்லப்பட்டது. பூஜைகளுக்குள் உத்தமமாக அறியவேண்டும். மனிதர்களுக்குச் சீக்கிரம் சித்தியையளிப்பது ௧௯. தியானஞ்செய்யச் சக்தியில்லாதவர்களுக்கு இந்த வெளிப்பூஜை விதிக்கப்பட்டது. சுவானுபவத்தைக் கொடுக்

கின்ற சக்தியின் உட்பூஜையைக் கேளுங்கள் உ0. எட்டு இதழுடையதாயும் மாசற்றவிளக்கமுடையதாயும் சுருங்கிய கேசரங்களையுடையதாயுமுள்ள தாமரையை ஹிருதயத்தில் சிந்தித்துப் பிராணாயாமங்களினால் மலர்ச்சியுள்ளதாக்கி உக. ஹிருதயதாமரையின் நடுப்பொகுட்டில் ஜ்வாலையின் கூட்டத்தால் பூரணமாயும் சூக்ஷமமாயும் வெளிப்படாததாயும் இருப்பதாக ஒருதுவாரத்தை நினைக்கவேண்டும். அந்தத் துவாரத்தில் எங்கும் முகமுடையதாகவும் கிரணக்கூட்டங்களால் மூடிய தேகமுடையதாகவும் நிலைபெற்றதாகவும் இருப்பதாக அக்கினியைசிந்திக்கவேண்டும். அதன் மத்தியில் மஹாஜ்வாலையுடையதாயும் சூக்ஷமமான நாலையொத்த பிரகாசமுடையதாயும் உங. நீலமேகத்தின் மத்தியிலுள்ள மின்னல் கொடிபோன்று விளங்குவதாயும் நெல்லின் வால் நுனிபோல் ரூபமுடையதாயும், மஞ்சள் வர்ணமுடையதாயும், நிலைபெற்றதாயும் உச. அஞ்ஞானமான உள்ளிருட்டை நீக்குவதாயுமுள்ள அதனைப் புத்திமான் நெடுங்காலந் தியானிக்கவேண்டும். அதனது அக்ரபாகத்தின் நுனியை இருப்பிடமாகவுடையவளும், சேதன கலைபானவளும், பரமேசுவரியும், உரு. சச்சிதானந்த பரிபூரணமானவளும், ஞானவடிவினளும், சதாசிவையானவளுமான காருணிகையான சிவையை அடக்கிய இந்திரியக் கூட்டமுடையவனாய் வாயுவை யடக்கிச் சஞ்சலமற்றவனாய் உள்ளேகுறிப்பான மனதால் பார்க்கவேண்டும். அவளையே சிவமென்று சொல்லுகின்றனர். அவளைப் பிரமதேவரென்று பலையோர் சொல்லுகின்றனர் உசா. அவளை விஷ்ணுவென்றுஞ் சொல்லுகின்றனர். அஹோ! அவளையே இந்திரனென்றும் சொல்லுகின்றனர். அவளையே யுலகமென்று சொல்லுகின்றனர். அவளையே சரஸ்வதியென்று

சொல்லுகின்றனர் உஎ. அவளை வரங்கொடுக்கும் லக்ஷமியாகச் சொல்லுகின்றனர். அவளைச் சந்திரமண்டலமென்று சொல்லுகின்றனர். மனதையடக்கிய யோகிகள் பிரம விஷ்ணுமுதலானவர்களாகவும் எப்போதுமுள்ளிருப்பவளாகவும், மனுஷர்களுக்குக் கோசரிக்க முடியாதவளாகவும் (சுருதி) அவளையே நமஸ்கரிக்கின்றார்கள். ஒருதரம் அவளைத் தியானஞ் செய்தால் கோடி ஜென்மபாபத்தைக் கெடுக்கும் ங0. மனிதர்களுக்குச் சகல ஆனந்தத்தைச் செய்வது. யோகிகளுக்குங் கிட்டக்கூடாதது. பூஜையில்லை. ஆசாரமில்லை. முத்திரையில்லை. திவ்ய சேர்க்கையில்லை ஙக. அநுசந்தான மொன்று மாத்திரமே கைவல்லிய பதத்தின் காரணமாகின்றது. அதற்குச் சமானமான பூஜை சுருதிஸ்மிருதிகளிலில்லை ஙஉ. வெளிப் பூஜையைப் பார்க்கிலும் பரமேசர் அநுசந்தானம் கோடிபங்கு அதிகமாகின்றது. அல்லது ஹிருதயதாமரையில் அனுபவமுடைய தேவியும் மங்களமானவளும் ஙங. கோடிசந்திரசமமான பிரகாசமுடையவளும் பாதிச்சந்திரனை யணிந்த சிரசையுடையவளும் நான்கு புஜமுடையவளும் விசாலமான கண்களையுடையவளும் நவரத்தின கிரீடத்தையணிந்தவளும் ஙச. புதிய மாணிக்க மாலையைத்தரித்தவளும் சமமாய்ப் பருத்து உயர்ந்த தனங்களையுடையவளும் வரத்தையும், அபயத்தையும், அக்ஷமாலையையும், கண்ணாடியையும், தரிப்பவளும் ஙரு. அல்லது தாமரை அபயம் வரம் இவைகள் விளங்குங் கரமுடையவளும், ஆழ்ந்த நாபியையுடைய, வளைந்த இடையையுடையவளும் பெருத்த நிதம்பத்தின் பாரத்தால் வளைந்தவளும் ஙசா. மாணிக்க ஒட்டியாண சத்தமுடையவளும், கங்கணம் தோள்வளை இவற்றால் அலங்கரிக்கப்பட்டவளும், சிவந்த வஸ்திரத்தால் மறை

க்கப்பட்டவளும், பொன்மாலையை யுடையவளும், சச்சி
தானந்த பிரவாகமானவளும், ஹிருதய தாமரையின் மத்தி
யிலுள்ளவளுமான தேவியைத் தியானித்துப் பின்னர் ஆசன
முதலிய உபசாரங்களால் தேவியைக்கிரமமாக பூஜிக்கவேண்
டும் ௩அ. அலையோடுங்கூடின இந்தத்தேவி பூஜை விரும்பிய
சகலபலத்தையுமளிப்பது. பிறயாசையின்றி மோக்ஷகாரண
மானது. ஓ முனிவர்களே! உண்மையாகச் சொல்லப்பட்
டது ௩௯. ஓ விப்பிரர்களே! முன்னொருகாலத்தில் பிரமதேவ
ரின் புத்திரரும் தவசிகளுக்குள் மேலானவருமான நாரதர்
வித்தையை விரும்பியவராய் உலககாரணரான பிரமனைக்
கேட்டார் ௪0. ஓ பிரமதேவரே! உம்மிடமிருந்து சகல
வித்தைகளும், என்னால் படிக்கப்பட்டனவல்லவோ? அவை
கள் மறக்கப்பட்டன. ஓ பகவானே! அவைகள் எப்படி
எனக்கு நிலையுடையனவாகும் ௪௧. என்ற அவரது வாக்
கியத்தைக்கேட்டுப் பிரமதேவர் ஒரு க்ஷணம் சிந்தித்
தார். அம்பிகையோடுங்கூடியவரும், அழிவற்றவரும், ஈச
ருமான மகாதேவனை யாண்டு உபாசித்தேனோ ௪௨. சகல
லதினையும் சிருஷ்டித்தொழிலில் சாமர்த்தியத்தையும் நான்
அடைந்தவனானேனோ? ஆண்டுப்போகக்கடவீர் என்று பிரம
தேவரால் தவசிகளுக்குள் மேலானவர் அனுப்பப்பட்ட
வராய் ௪௩. அப்போது சுரர்களாலும் அசுரர்களாலும்
நமஸ்காரஞ் செய்யப்பட்ட சிவபுரத்தை அடைந்தார். திரு
பாசகரத்தில் மூழ்கி அந்த ஜலத்தை மந்திரத்தால் ஆசம
னஞ் செய்தது ௪௪. தேவியையும் ஈசானனை தேவனையும்
முனீஸ்வரர் தியானித்துக்கொண்டிருந்தார். நல்ல மன
முடைய மாணிபத்திரரென்ற ஒருவர் நாரதரைப் பார்க்கவந்
தார் ௪௫. தேவரீர் நினைப்போல ஏன காணப்படுகின்றீ

ரென்று கேட்டார். நாரதர் சொல்லல்.— ஓ மகா மதியு
டைய மாணிபத்திரரே! ஈண்டுப் பூஜையின் பொருட்டு வந்தி
ருக்கின்றேன் ௪௬. புஷ்பங்கள் வண்டுகளால் கெடுக்கப்பட்
டிருக்கின்றன. அதனால் துக்கப்பட்டவனாக இருக்கின்
றேன், மாணிபத்திரர் சொல்லல்.—ஓ முனியே! துக்கப்பட
வேண்டாம். சுவர்க்கத்திற்குப் போய் உனக்கு இப்போது
௪௭. நந்தன வனத்திலுண்டான திவ்வியமான மகத்தான
புஷ்பங்களைத் தேவரீர் பூஜைசெய்யும் வரையிலும் நித்தியம்
இங்கே அனுப்புகின்றேன் ௪௮. சூதர் சொல்லல் என்று
மாணிபத்திரர் சொல்லிப் புஷ்பப் பெட்டியைக்கொண்டு வந்
தார். முனி தினந்தோறும் சுவர்ண நிறமுள்ளனவும் எப்
போதும் வாசனையானவையும் ௪௯. வாடாதனவும் வாசனை
யாக்கப்பட்ட திக்குகளான முகமுடையனவும் ஆகிய புஷ்
பங்களால் அருச்சித்தார். அப்போது தேவி தனது திருமே
னியைக்காட்டுபவளாய்ப் பிரசன்னமானாள் ௫0. அவரது
பூஜையால் மிகவும் சந்தோஷமடைந்தவரான சிவனும் பிர
சன்னமானார். முனிவரர் நமஸ்கரித்துத் துதித்துத் தடை
யற்ற வித்தைகளை வேண்டிக்கொண்டார் ௫௧. பிரசன்ன
மான தேவனும் தேவியுமான இருவரும் (அதை) அவருக்
குக் கொடுத்தார்கள். அதனால் முனிவித்தைகளுக்கிருப்பிட
மாய்த் தனது இஷ்டப்படிபோனார் ௫௨. எப்போது சுவர்
ணப் பூமாலைகளால் நாரதரால் அருச்சிக்கப்பட்டளோ அப்
போது மங்களவடிவமானவளை முனிகள் கனகவல்லியென்று
துதித்தார்கள் ௫௩. ஓ ஆஸ்திகர்களே! சில முனிகள்
அவளை வித்யா ஈஸ்வரியென்று சொல்லுகின்றார்கள். ஆகை
யால் கனகவல்லியென்னும் தேவியைப் பூஜிக்கின்ற மனிதர்
களான ௫௪. மகாபுண்ணியமுடையவர்களுக்கு ஓ சாதுவரே

களே! அடையமுடியாதது அற்பமுமில்லை. என்று சொல்லப்பட்ட விதியோடு கனகவல்லியென்னுந் தேவியை ரு ஓ முனிவர்களே! பிரம்மவித்தையை யடையும்பொருட்டுச் சீக்கிரம் நன்றாக பூஜியுங்கள். சிவபுரத்திற்குச் சமமான உலகத்திலில்லை. இருபாசமுத்திரத்திற்குச்சமமாய் வேறொன்று மில்லை சா. கனகவல்லி அம்மைக்குச் சமமாயெவருமில்லை. சிவபுரேசருக்குச் சமமாயொருவருமில்லை.

இங்ஙனம் எட்டாவது அத்தியாயம் முடிந்தது.

ஒன்பதாவது அத்தியாயம்.

சூதர் சொல்லல்.—ஆகையால் பின் ஸ்தானத்தின் வைபவத்தைப் பிரியத்தோடு சொல்லுகின்றேன். ஓ பிரமத்தை யுணர்ந்தோருள் மேலானவர்களே! கேட்டுக் கிருதார்த்தத் தன்மையை நீங்கள் அடையுங்கள் க. முன்னொரு காலத்தில் காதிபுத்திரரும், சகல ஐசுவரிய முடையவரும், அரசனுமான விசுவாமித்திரர் மகாத்மாவான வசிஷ்டரோடு காமதேனுவின் பொருட்டுப் போர்புரிந்தார் உ. காமதேனுவைப் பலாத்காரமாகப் பிடித்திழுக்கும்போது உக்கிரமான கீர்த்தி வாய்ந்த விஸ்வாமித்திரருடைய சைனியம் ஹுங்காரத்தால் எரிக்கப்பட்டது ங. பின்னர் அப்போது அரசன் "க்ஷத்திரியபலம் சீ. சீ." என்று நினைத்துத் தேவனையடைந்து தவத்தால் அவனனுக்கிரகத்தையடைந்தார். ச. சஸ்திரம், அஸ்திரம், சாஸ்திரம் இவற்றில் பிரவீணரான பிடிவாதமுடைய விஸ்வாமித்திரர் வசிஷ்டருடைய ஆசிரமத்திற்கு இருப்பிடமான வனத்தை அக்கியங்கம் எரித்துவிட்டார். ரு. பின்

னர் கோபமுள்ள வசிஷ்டர் பெரிய பிரம்மதண்டத்தால் சாதகப்புள் மழைதுளிகளை(க்கொள்வது)போல் சகல அஸ்திரங்களையும் இழுத்துக்கொண்டார் சா. பின்னர் ஓ விப்பிரர்களே! யாதோவோர் காரணத்தால் காதிமைந்தர் அதிக கோபமுடையவராய் வசிஷ்ட முனிவருடைய நூறுபுத்திரர்களையும் சபித்தார் எ. அவருடைய சாபத்தால் வசிஷ்டர் புத்திரரான நூறு முனிகளும் அழிந்துவிட்டனர். வசிஷ்டர் அவர்களைப் பார்த்துக் கடக்கமுடியாத துக்கத்தை யடைந்தார் அ. அதிக துக்கத்தால் பீடிக்கப்பட்டவராய் மற்றைய ஜனங்களைப்போல் மிகவும் அழுதார். வசிஷ்டர் சொல்லல்.—ஓ புத்திரர்களே! ஆதாவின்றிய என்னை விட்டு நீங்கள் போனீர்கள் கூ. அதிக தவத்தாலும், பிறர் செய்யமுடியாத விரதங்களாலும் நீங்கள் பிறந்தீர்கள். காமதேனுவின்பாலால் வளர்ந்தீர்களன்றோ க0. உங்கள் தவத்தின்வன்மை யாண்டு சென்றது. உங்கள் பெருமையு மெங்கே போயிற்று. ஓரே! சே அரசனது சாபாக்கினியால் கொல்லப்பட்டீர்கள் கக. கீர்த்திசாலிகளான உங்களை எந்த வயிற்றிற்பெற்றேனோ, இந்தப் பெரிய சோகமாகிய காட்டெரி அதனிடத்தில் இங்கே எனக்குண்டானது கஉ. விடப்பட்ட பிதாப் பொறுக்கின்றாரில்லை. ஓ புத்திரர்களே! ஜொலிக்கின்ற சம்சாரக்காட்டெரியை ஹிருதயத்தில் வைத்துவிட்டுப் பரலோகத்திலிருப்பவர்களாய் என் என்னை வருந்தச்செய்கின்றீர்கள் கங. நியமத்திலுள்ளவர்களும் சடைக்கட்டுகளால் அலங்கரிக்கப்பட்டவர்களும் பவித்திரத்தைக் கையிற்றரித்தவர்களுமான உங்களைப்பார்த்து எனக்குப் பரிதாபங்கள் ஓ புத்திரர்களே! உண்டானதில்லையே கச. வசிஷ்டராகிய எனக்கு நூறுபுத்திரர்களாயென்று கோபத்தால் பிரமதேவன் பொறுக்க

வில்லையோ. எனது ஐசுவரியம் யாது. பிரமதேவருக்கு என்னால் யாது செய்யப்பட்டது ௧௫. அரசர்களுடைய சபையில் எனக்குச் சமானமானவர்களில்லையென்று நானிருந்தேன். எரிக்கப்பட்ட புத்திரர்களை யுடையவனும் அரசர்களுடைய சபையின் மத்தியில்தான் எப்படி நிற்பேன் ௧௬. சோகத்தினாலுண்டான நீர் நிரம்பிய கண்களையுடைய அருந்ததியை யெப்படிப் பார்ப்பேன். துன்பமாகிய நெருப்பு எனது மனதிலுள்ளே வடவாமுகாக்கினியைப்போலிருக்கின்றது ௧௭. விவேகமாகிய நீர் முழுவதையும் மேலே ஜொலிப்பதாய் வற்றச்செய்கின்றது. புத்திரர்களுடைய மலர்ந்த தாமரைக்குச் சமானமான முகங்களை நான் சதா பார்க்காமல் ஓ எனது விதியே! யெப்படி உயிர் வாழ்வேன். புண்ணியகருமமுடைய முனிகள் புத்திரர்களையுடையவர்களாக விருக்கின்றார்கள் ௧௮. என் தலையிலேயே அனர்த்தக்கூட்டம் பிரமதேவரால் போடப்பட்டது. உபாசனையால் யாது எனக்குண்டாகும். தவங்களால் யாது. விரதங்களால் என்ன ௨0. என்னால் சகலமும் செய்யப்பட்டு இப்படிப்பட்ட மிகப்பெரியதான பலன் அடையப்பட்டது. பர்வதத்தாழ்வரையின்மடியிலேனும் அல்லது மிகவுஞ் ஜொலிக்கின்ற நெருப்பிலேனும் உடலை விடுகின்றேன் ௨௧. மகாமத்ஸியங்கள் விழுங்கும் பொருட்டுச் சமுத்திரத்தில் விழுவேன். இவர் வசிஷ்டரென்று அறிந்து என்னை மகாமத்ஸியங்கள் கொல்லாதனவாகும் ௨௨. தர்மராஜாவும் என்னைப்பாசத்தால் கட்டுப்பட்டவனாகச் செய்யமாட்டார். எப்படி யெனக்கு மரணமுண்டாகும். பூமியில் எப்படி யுடலை விடுவேன் ௨௩. யாண்டு எனது புத்திரர்களிருக்கின்றனரோ இங்கே யுடலைவிட்டு அந்த லோகத்திற்குப் போவேன்.

புத்திரர்களின்றி உயிர் வாழ மாட்டேன் ௨௪. எப்படிப்பட்ட மகாத்மாக்கள், உருக்கிய பொன்னுக்குச் சமமானவர்கள். தவத்தால் நெருப்புக்குச் சமமாய் விளங்குபவர்கள். அதிக வலுவுடையவர்கள். எனது புத்திரர்கள் ௨௫. சிங்கக்குட்டிகள் யானையாற் (கொல்லப்படுவது) போல் அவர்கள் விசுவாமித்திரரால் கொல்லப்பட்டார்கள். எனது சோகாக்கினி எனது புத்திரர்களைக்கொன்ற அரசனை அத்தியந்தம் ௨௬. ஏன் சாம்பலாக்கவில்லை. எனக்கு இது எப்படி வந்தது. எனது பிரம்மபுத்திரத்தன்மை சீ. சீ. எனது புண்ணியசாலித்தன்மையுஞ் சீ. சீ. ௨௭. எனது முனீந்திரத்தன்மையும் சீ. சீ. எனது புரோஹிதத் தன்மையுஞ் சீ. சூதர் சொல்லல்.—இப்படியே புலம்புபவராய்த் தீனராய்ப் பூமியில் அடிக்கடி புரளுபவராய் ௨௮. இரண்டு கைகளாலும் சிரசிலும் வயிற்றிலும் வாயிலும் மோதிக்கொண்டு, ஓ வேத முணர்ந்தோருள் மேலானவர்களே! வசிஷ்டபகவான் பெருங்குரல் விட்டழுதார் ௨௯. ஒரு நாட்டிலிருந்து ஒரு நாட்டையும், ஓரிடத்திலிருந்து ஒரு இடத்தையும் அடைந்து ஓ பூசுரர்களே! பித்தனைப்போலும், உன்மத்தனைப்போலும், அதிகமாகப் பிதற்றுபவராய்க் ௩0. கங்கை முதலிய புண்ணிய நதிகளிலும், பரிசுத்தமான குளங்களிலும், புண்ணியமான சரங்களிலும், தேவாலயங்களிலும் ௩௧. பிதற்றுபவராய்ச் சஞ்சரிக்கும் முனி, துக்கத்தின் கரையை யடையவில்லை. இரம்மியமான சிதம்பரத்தை யடைந்து அதினின்றுஞ் சிவபுரத்தை யடைந்தார் ௩௨. எப்போது சிவபுரக்ஷேத்திரத்தில், முனி பாதங்களை வைத்தவரானாரோ அப்போது அவரது சோகமாகிய நெருப்பு நீரில் (விழுந்த) நெருப்புப்போல் சாந்தமானது ௩௩. வசிஷ்

டர் வியப்பையடைந்தார். எனக்கு இது யாது வியப்பு. வசிஷ்டர் சொல்லல்.—எனது மனதில் சாபத்தாற் கொளுத்தப்பட்ட நூறுபுத்திரர்களுடைய ௩௪. எந்தச் சோகம் நுழைந்துகொண்டு விருக்ஷத்தை (க்கொளுத்தும்) நெருப்புபோல் எப்போதுங் கொளுத்தினதோ அந்தச் சோகம் இப்போது என்னால் அற்பமுமனுபவிக்கப்படவில்லை. இஃதென்ன வியப்பு ௩௫. மனதில் சாந்தி நன்றாயுண்டானது. துன்பமற்று வறுத்த தாபமற்றிருக்கின்றேன். அமிர்தக்கடலில் மூழ்கினவனைப்போல் சந்தோஷமுடையவனாக அசைவின்றி யிருக்கின்றேன் ௩௬. சஞ்சலமின்றி யெனதுமனம் நித்திய கருமத்தில் முயலுகின்றது. மீண்டுந்தவஞ் செய்யத்தக்கதென்று சிரத்தை மனதிலுதயமாகின்றது ௩௭. துக்கத்தைக்கொடுத்த அவர்களுடைய மரணம் சொப்பனம் போல் விளங்குகின்றது. சிவருத்திராதி நாமங்கள் இயல்பாய் வாயினின்றுமுண்டாகின்றன ௩௮. எனக்கு முன்னிலையில் வேதங்களும் மந்திரக்கூட்டங்களும் மிக விளங்குகின்றன. எனது பிரமதண்டமும் அந்தத் தபோவனத்திலிருந்து வந்துவிட்டது ௩௯. இது அதிக புதுமையானது. இது மிக வியப்பானது. பரமேசருடைய யாதோ ஒரிது மகத்துவம் உண்டு இருக்கின்றதென்று ஆராய்ச்சி செய்கின்றேன் ௪௰. இல்லையென்றால் சோகமாகிய நெருப்பில் மூழ்கினவனுக்கு இப்படிப்பட்ட புத்தியெப்படி யுண்டாகும். தேவியினுடைய அல்லது தேவனுடைய மேலான கருணையின் பெருக்கை யுண்டு வெளிப்படுத்துகின்றது. மற்று வேறொன்று மன்று என்று நினைக்கவேண்டும். சூதர் சொல்லல்.—பிரமதேவரின் புத்திரரான அந்த வசிஷ்டமுனி இவ்வாறு யோசித்து க்ஷேத்திரத்தின் எல்லையின் மண்ணைப் பரவசசெய்தார்,

விசுவகர்மாவனு லுண்டுபண்ணப்பட்டதும், கோபுரத்தோடுங்கூடியதும், யுத்தகளத்தோடுங்கூடின மதிலையுடையதாயும், இரத்தினங்கள் பதித்த திண்ணையை யுடையதாயுமுள்ள இடத்தைப் பார்த்தார். ஆண்டு வில்வமரத்தின் கிழலடியில் உட்கார்ந்து கொண்டிருப்பவர்களும், விபூதி ருத்திராக்ஷங்களா லலங்கரிக்கப்பட்டவர்களும், முனிவரர்களுமான முனிகளையும், பின்னர், மலர்ந்த செங்கழுநீர்த்தாமரைப் பூக்களையுடையதாயும், அதிக ஆவலோடுங்கூடின கண்களுக்கு விருந்தளியைப்போல் அழகுடையதாயுமுள்ள தீர்த்தத்தையும் பார்த்தார். பின்னர்ப் பேரிகை மத்தளங்களின் உத்தமமான சத்தத்தைக் கேட்டார் ௪௨. எங்கும் மயிர்க்கூச்செறிந்த வுடம்பையும், அன்பால் தழுதழுத்த குரலையும், ஆனந்தக்கண்ணீரான நீரோடுங்கூடின கண்களையும், உடைய முனி அன்பால் பூரிக்கப்பட்டவராய் ௪௩. சிவசிவென்று உரக்க உச்சரித்துக்கொண்டு பூமியின்மேல் விழுந்தார். பக்தியின் பெருக்கத்தால் தனது தேகத்தை அத்தியந்தம் மறந்தார். ௪௮. எங்ஙனமோ முனியெழுந்து கிருபாசாகர தீர்த்தத்தில், ஓ விப்ரர்களே! மந்திரவுச்சாரணத்தோடு மானசசரோவரத்தில் அழுகிய அன்னப்பறவை (மூழ்குவது) போல் மூழ்கினர் ௪௯. அற்பகிலேசமுமின்றியவராய் குளிர்ச்சியாகப்பட்ட திக்குக் கூட்டங்களையுடையதாகிய பூரணசந்திரன் சமுத்திரத்தினின்று மெழுவதுபோல் அந்தத் தீர்த்தத்தினின்று மெழுந்தார் ௫௰. ஆண்டுச் சாவித்திரியைச் செபித்து நித்தியகருமங்களைமுடித்து உலகங்களுக்குமாதாபிதாக்களாயும் மக்களவாடிவாயு மிருக்கின்ற தேவனையுந் தேவியையுந் தரிசித்தார் ௫௧. இந்தமுனி நமஸ்கரித்துச் சகலவுபநிஷதங்களிலுள்ள தோத்திரங்களினால் யானைமுகத்தையுடைய

கணேசரையும், ஆறு முகத்தையுடைய ஸ்கந்தரையும் துதி த்துக் ௫௨. தேவரிஷி பக்திபாவனையை முன்னிட்டவராய் பூஜித்தார். பரமேசானசிவபுரேசருடைய திருவடித்தாமரையை முனி ௫௩. மார்பிலும் சிரசிலும் இரண்டு நேத்திரங்களிலும் தோட்களிலும் மிகத் திடமாய்த் தழுவிக்கொண்டு தேவனுடையவும், தேவியினுடையவும், அனுக்கிரகத்தால் கிருதார்த்தனாகி இருக்கின்றேனென்று ௫௪. ஓ முனியே! தபோவனத்திற்குப் போவாயாக வென்று சொல்லப்பட்ட வார்த்தை அவர் கேட்டார். முனிசொல்லல்:—ஓ பகவானே! உண்டான உண்டாகப் போகின்றவைகளுக்கு ஈசனே! சகல வுலகங்களுக்கு மொரே காரணரே! ௫௫. ஓ பக்தப்பிரியனே! உன்னுடைய மாகாத்மியத்தை உன்னை விட யாரறிவார். உனது மேலான இந்த க்ஷேத்திரத்தில் ஓரடிவைத்த (மாத்திரத்தானுண்டாம்) வைபவத்தை ௫௬. ஹரியும், பிரமதேவனுமறிகின்றிலர். தேவர்களும் மனிதர்களும் அறிகின்றிலர். ஓ வியாபகரே! சிவனே! உனது மகிமையை நாங்களெப்படி யறிவோம் ௫௭. எப்போது சந்திரனைச் சிரசிலணிந்தவரும், அம்பிகையை யுடையவரும், புத்திரர்களை யுடையவரும், அழிவற்றவரும், நீலகண்டத்தை யுடையவரும், சமானமற்றவரும், மனோவாக்குகள் செல்லுகின்ற வழிக்கப்பாலானவருமான உன்னைப் ௫௮. பார்த்தேன். அதனால் தன்னியனாகி இருக்கின்றேன். கிருதகிருத்தியனாகி இருக்கின்றேன். சந்தேகமில்லை. ஓ சந்திரகலையைத் தரித்தவரே! எப்போது உனது க்ஷேத்திரத்திற்கு வந்தேனோ ௫௯. (அப்போதே) சகல அக்ஞானத்தினாலான துக்கங்களின் சிரசில் என்னால் அடிவைக்கப்பட்டது. அத்தியாத்மஞான திடத்தின் பொருட்டு அம்பி

கையோடு அனுக்கிரகஞ் செய்யவேண்டும் ௬0. என்று வசிஷ்டரால் சொல்லப்பட்ட கருணாசமுத்திரமான மகேசர் சொரூபசாக்ஷாத்காரத்தின் பொருட்டு முத்திரையைக் காட்டினார் ௬௧. சின்முத்திரையைக் கண்டதினாலேயே சாக்ஷாத்காரத்தை அவர் அனுபவித்தார். ஓ சம்புவே! உன்னுடைய கிருபையின் பலத்தால் அடையவேண்டியவனைத்துமடையப்பட்டன ௬௨. என்று சொல்லிப் பூமியில் தண்டம் போல் லோகேசனையும், தேவியையும், நமஸ்கரித்து அவர்களிடம் விடைபெற்றுக் கொண்டு தனது தபோவனத்திற்குப் போனார் ௬௩. அக்ஞானநாசகாரணமான ஸ்தானம் அதற்குச் சமானமாய் வேறொன்றுமில்லை. ஓ துவிஜர்களே! ஆண்டு ஒருக்ஷணமிருத்தல் மாத்திரத்தினாலேயே ௬௪. அக்ஞான இருள் விடுபட்டவனாய்த் தனது ஆன்மஞானத்தை யடைகின்றான். ஓ முனிவர்களே! அந்தத்தீர்த்தத்திற்குச் சமமாய் கங்கையுமாகாது ௬௫. இந்த க்ஷேத்திரம் தோஷமற்றது. இந்தத் தீர்த்தந் தோஷமற்றது. அந்தச் சிவனுந் தோஷமற்றவர் நான் மூன்று தரம் உறுதி செய்கின்றேன் ௬௬. சூதர்சொல்லல்:—பிரமதேவன் இந்திரன் முதலானவர்களாலும் தேவசிரேஷ்டர்களாலும் அருச்சிக்கப்பட்டதாயும் சிவனுக்கு மேலானதாயுமுள்ள க்ஷேத்திரத்திற்கு நீங்களும் போய்த் தீர்த்தத்தில் மூழ்கி அம்பிகையோடுங் கூடின சிவபெருமானை நமஸ்கரித்துப் பக்தியையுடையவர்களாய் வேண்டிய சித்தியை யடைவீர்களாக ௬௭.

இங்ஙனம் ஒன்பதாவது அத்தியாயம் முடிந்தது.

பத்தாவது அத்தியாயம்

சூதர் சொல்லல்:—ஓ நல்லவிரதசாலிகளே! மீண்டும் மேலான க்ஷேத்திரத்தின் மகிமையைச் சொல்லுகின்றேன். நீங்கள் மேலான விரதத்தோடுங்கூட மேலானதும் இரகசியமுமான விதனைக் கேட்பீர்களாகவும் க. கொள்ளிவைப்பவனையும், விஷங்கொடுப்பவனையும், சோர பானஞ்செய்தவனையும், குருமனைவியைக் கூடினவனையும், பிராம்மணனைக் கொன்றவனையும், பூமியைப் பிடுங்கினவனையும், ஸ்தானத்தைப் பார்த்தலினால் விடுபடுகின்றான் உ. இவ்விஷயத்தில் மேலானதாயும், இரகசியத்தினு மதிரகசியமாயும் நன்மையானதாயுமோர் கதை யிருக்கின்றது. விசாலமென்னும் நகரத்தில் விசுக்கிரனென்னும் பெயரையுடைய ஒரு பிராம்மணனிருந்தான் ங. சகலசாஸ்திரங்களிலும் கெட்டிக்காரன். நற்குலத்தையுடையவன். புண்ணியகருமத்தைச் செய்பவன். யாகஞ் செய்வித்தவன். ஓ ஆஸ்திகர்களே! சகல யாகங்களுக்குந் தானே கருத்தாவுமாம் ச. பிராம்மணர்களால் பூஜிக்கப்பட்டவனுய் வைகானசமதத்தில் நன்றாக விருந்தான். அவனுக்குச் சிவநிந்தையில் தக்ஷனுக்குப் போல் புத்தியுண்டானது ரு. ஓ பிராம்மணருள் மேலானவர்களே! பூர்வத்திற்செய்யப்பட்ட மிகுந்தபாபத்தினால் சிவனுடைய மாகாத்மியத்தை நிந்திப்பவனுய் விஷ்ணுவிற்கு மேன்மையைச் சொல்பவனுயிருந்தான் சா. மூடக் கொள்கையுள்ள சில ஜனங்களைக் குருபாவனை செய்யும்படி கொண்டான். ஓ விப்பிரர்களே! யாண்டுஞ் சிவத்துவேஷபரர்களான போகவிருக்கின்றனரோ எ. ஆண்டுச் சென்று எப்போதும் பலாத்காரமாய்ச் செய்யப்பட்ட வாதங்களால் பண்டிதனென்று

நினைப்பான். உடம்பை யுடையவர்களுக்குத் தமது ஆன்மவடிவானவரும் ஈசானரூபமிருக்கும் ருத்திரரைத் தூஷித்தான் அ. சமுசாரந்திற்கு மருந்தானவரும், அம்பிகையோடுங்கூடினவருமான சிவபெருமானது பரதத்துவத்தை யார் அறிவார். அந்தத் தேசத்தின் அதிபதியான அரசன் சர்வக்ஞன், சகல சாஸ்திரார்த்தங்களையு முணர்ந்தவன் கூ. சிவநிந்தகன் யாண்டிருக்கின்றானோ அந்தத்தேசம் கொளுத்தப்பட்டதாகின்றது. விபூதி ருத்திராக்ஷமின்றிய பிராம்மணாதமன் யாண்டிருக்கின்றானோ க0. அந்தத்தேசம் சகல ஜனங்களாலும் கெட்டதேசம்போல் தள்ளத்தக்கது. சிவருத்திராதி நாமங்களை நிந்திக்கின்ற மனிதன் யாண்டிருக்கின்றானோ கக. அது க்ஷேத்திரமாயினும் நரகமேயாகும். சமுசயகாரணமில்லை. பஸ்மம், ருத்திராக்ஷம், நாமங்கள் இவைகளில் தற்பரனானவன் ஈசனேயாவான் கஉ. அவன் சந்தத்தனால் எப்போதும் பூஜிக்கத்தக்கவனே. இதில் விசாரிக்க வேண்டியகாரியமில்லை. சுருதிகளும் ஸ்மிருதிகளுமே தடையின்றிக் கூறுகின்றன கங. என்று (அம்) மகாராஜா சிவனத்தாச் சூத்திரத்தையும், சிகையையும், அறுத்தவனுக்கு வெளியில் விசுக்கிரனைப் பலாத்காரமாகத் தள்ளிவைத்தார் கச. அது முதல் அவனது முகத்தைத் தேசங்களிலுள்ள ஜனங்கள் பார்க்கவில்லை. பிராம்மணர்களது வீடுகளில் உணவின்றியவனுய் அன்னியர்களுடைய வீடுகளிலும், சோரர் வீடுகளிலும் தானே நுழைந்து அன்னங்களைப் புசித்தான். பிறகு கெட்டுப்போன அவனை எல்லோரும் நுழையவிடவில்லை கரு. அவன் அந்தத் தேசத்தை விட்டுக் கௌடதேசத்து வந்தான். கொடிய ராக்ஷசால் ஆவேசிக்கப்பட்டு மயங்கியமனமுடையவனுய்ச் சுழன்றான் கஎ. எப்போதும் மலத்தையுண்

பவனைக் கற்களாற் ஜனங்களை யடிப்பவனைத் திகட்பவனை அனுசுக் கூடாதவனைப், அநேக கெட்ட வார்த்தைகளைச் சொல் லுபவனைப், ௧௮. அவன் எந்த வீதியில் திரிகின்றானோ அங்கே ஜனங்கள் திறப்பதில்லை. குவித்தகையினால் மூக்கைப் பிடி த்து ஜனக்கூட்டத்தில் இரைப்பவனும் ௧௯. மிகவும் பால ர்களால் நிந்திக்கப் படுபவனும், கற்களாலடிக்கப் படுபவனு மும் இங்ஙனம் மனைதேசங்களில் சஞ்சரித்தான். வரிசையால் சிவபுரத்திற்குச் சென்றான் ௨0. ஸ்தானத்திற்கு ஒரு குரோச தூரத்தில் இரவில் தனது இச்சைப்படி நடப்பவனைப் பெரிய சர்ப்பத்தால் கடிக்கப்பட்டு இரவில் விழுந்து மரித்தான் ௨௧. அவனை இழுத்துக்கொண்டு போக யமபடர்களும், சிலர் சிங்கப்பற்களுடன் பயங்கரமான செவ்வாய் முகமுடையவர் களும், சில பேர் தேள் போல் மயிரையுடையவர்களும், சில பேர் காக்கையின் முகமுடையவர்களுமான குரு ரர்களாய், ௨௨. உலக்கையையும் பிண்டிபாலத்தையும், கதை யையும், கோடரியையும், அங்குசத்தையும் எடுத்துக்கொண்டு அடிக்க முயற்சி யுடையவர்களாக வெப்போது காலனா லேவப் பட்டவர்களாய் ௨௩. விப்ரனுடைய முன்னி டத்தில் வந்து நின்றனரோ, அதற்கு முன்பே திரிசூ லத்தையேந்தியவர்களும், பயங்கரமானவர்களும், சிவாக்ஞை யையுடைய கணத் தலைவரான நந்திதேவரால் ஏவப்பட்டவர்க ளுமான அந்தச் சிவகிங்கரர்கள் வந்தடைந்தனர். அடா, நன் றாயழி, பாசத்தால் தூதர்களைக்கொல், இன் ௨௫. என்று கோ பத்தால் துவிஜனைக் கட்ட யமபடர்கள் ஆரம்பித்தனர். அப்போது சிவகணங்கள் அவனைக் கோடிசூர்யப் பிரகாச முடைய விமானத்தோடு ௨௬. கொண்டுபோக விரும்பியவர் களாய்த் தமது கணங்களைக்குறித்து இவ்வாக்கியத்தைச் சொ

ன்னார்கள். பரமேசரது விமானத்தில் அந்தப்பிராம்மணனை ஏற்றுங்கள் ௨௭. ஆபரணங்களாலலங்கரியுங்கள். மங்களகர தனங்களால் பூசுங்கள் கற்பகவிருக்ஷத்திலுண்டான பட்டுக்க ளால் இவனை ஆடையணிந்தவனாகச் செய்யுங்கள் ௨௮. கற்பக விருக்ஷத்திலுண்டான புஷ்பமாலைகளைச் சீக்கிரம் சூட்டுங் கள். கந்தர்வஸ்திரீகளும் அப்ஸரஸ்திரீகளும் இவனுக்குமுன் னிலையில் நடனஞ்செய்யட்டும். அப்போது ௨௯. நமக்கு நந்தி கேசர் எப்படிப் பூஜிக்கத்தக்கவரோ இவனுமப்படிப்போல் பவனல்லவோ? என்றகோலாகலமான பலசத்தங்களை(யமபடர் கள்)பார்த்துப் பாபகருமமுடைய விப்ரனை ௩0. ஐ பூசுரர் களே! பலாத்காரமாக காலபாசத்தால் பிடித்திழுத்தார்கள். பின்னர் மிகுந்தகோபத்தோடு சூலத்தையும் உலக்கையையு மெடுத்துக்கொண்டு ௩௧. சிவகணங்கள் யமபடர்களை அப் போது மிகவுமடித்தனர். மீண்டும் அந்தப்படர்களும் உலக்கை முதலானவைகளால் சிவகணங்களை அடித்தனர் ௩௨. ஓ புத்தி மான்களே! இந்தப்பிரகாரமாக அவர்களுக்கு மூன்று முகூர் த்தகாலம் யுத்தமுண்டாயிற்று. மிகபலமுடைய பிரமதகணங் களால் யமபடர்கள் தோல்வியடைந்தனர் ௩௩. சூலம், கதை முதலிய ஆயுதங்களையுடைய கணங்களை நியாயயுக்தியால் கேட்டார்கள். படர்கள் சொல்லல்:— உலகிற்குச் சாக்ஷியான அழிவற்ற சிவனே எல்லோருக்குந் தலைவராவார் ௩௪. அவரு டைய கட்டளையால் நாங்கள் பாபமுடைய ஜனங்களை (நாங் கள்) வதைப்போம். விஷ்ணுவின் அவதாரங்களையும் சிவன் காலவடிவத்தாலுண்கிறான் ௩௫. கலங்கியமனமுடைய கல றிய சபையுல் நரகங்களையடைபட்டுப் பாபத்தில் இரமித்துக் கொண்டிருக்கும் விப்ரனை வதைப்பதற்கு (நாங்கள்) வந் தோம் ௩௬. நெற்றிக் கண்ணையுடைய அந்தச் சம்புவே

எங்களுக்குத் தலைவராவர். நாங்களெப்படியோ அப்படி யே நீங்களும் அதிகாரத்தில் ஏவப்பட்டீர்கள் ௧௭. ஓ கணங்களே! விபூதி, ருத்திராக்ஷம், சிவார்ச்சனை, இவற்றின் வயமாயுள்ள சிவபக்தர்களைத் திவ்வியமான விமானத்தோடு கொண்டு போக எப்போது முங்களுக்கதிகாரமுண்டு ௧௮. எங்களுக்கதிகாரம் வேறு. அப்படியே உங்களுக்கும் வேறு. பாபத்தில் இரமித்துக் கொண்டிருக்கும் விக்கிரமனைக் கொண்டுபோகத் தெரியாமல் வந்து விட்டீர்கள் ௧௯. உலக பயத்தையுண்டாக்கும் யுத்தம் நம்மால் ஏன் செய்யப்பட்டது. நந்திதேவர் உங்களை வேறொருவனைக்கொண்டு வரும்படி அனுப்பினார் ௨0. அந்த மகாத்மாவை மறந்து விட்டுப் பாபங்களுக்கிருப்பிடமான விக்கிரமனைக் கொண்டுபோக இங்கே வீணாக வந்தீர்கள். நீங்கள் சிவனிடம் போங்கள் ௨௧. இப்போது தங்களை யொத்தவராகி இந்த வரவு பழிக்கத்தக்கதானது. யுக்தியோடும் விவேகப்போக்கோடும் நியாயமாகவும் நாங்கள் சொல்லுகின்றோம். வேறன்று ௨௨. இந்தப் பிராம்மணன் பிறப்பால் தாந்திரீகத்தைப் பற்றியவன் ஆகையால் அகங்காரத்தால் அதிக மதம்பிடித்தவனும் ஆசாரத்தை நழுவவிட்டவனுமானான் ௨௩. யமன் சகல வஸ்துக்கும் பிரபுவான தேவேசனே அவனை நிக்கிரகித்தான். சகலபாதகங்களுக்கும் பிராயச்சித்தம் விதிக்கப்படுகின்றது ௨௪. ஒருநாமேனுஞ் சிவ நிந்தை செய்தவனுக்கு நரகக்கஷ்டங்கள் போதாது. வாயையும், நாக்கையும், தலையையும், உடம்பையுங் குறுக்கே யறுத்துச் ௨௫. சூலத்தின் னுனியில் ஏற்றுதலையுஞ் சிவ நிந்தையின் பிராயச்சித்தமாகச் செய்கின்றார்கள். கேட்டவர்களுடைய காதுகளில் பழுக்கவைத்த எழுத்தாணியால் குத்துதலையும், ௨௬. நிந்திப்பவனை பார்த்தவர்க

ளுடைய கண்களைப் பிடுங்குதலையும், பிராயச்சித்தமாகச் செய்கின்றார்கள். சந்தோஷமடைந்த மனிதர்களுக்கு ஸ்மிருதியில் சித்திரவதை சொல்லப்பட்டது ௨௭. இதுவே சம்புவின்! எல்லாவற்றிற்கும் தலைமையாகவுள்ள ஆக்ஞையாகும். பிரம்மவிஷ்ணு முதலியோர்களாலுங் கடக்கமுடியாதது. நம்மால் எப்படிக் கடக்க முடியும் ௨௮. ஆகையால் ஓ சிவகண சிரேஷ்டர்களே! கிங்கரர்களே! நீங்கள் சந்தோஷத்தோடுங்கூடினவர்களாய் (நீங்கள்) சிவலோகம் போங்கள். நந்தீசருக்குத்தெரியப்படுத்துங்கள் ௨௯. நாங்கள் பாபியான இந்த விக்கிரமனென்பவனைப் பாசத்தாற் கட்டிக்கொண்டு யமனுடையபட்டணத்திற்குப் போகின்றோம். ஓ கணத்தலைவர்களே! மங்கள முண்டாகட்டும் ௩0. சூதர்சொல்வது:- இந்தப் பிரகாரம் நியாயமானதாயும் தெளிவான வெழுத்துக்களை யுடையதாயுமான அவர்களுடைய வாக்கியத்தைக் கேட்டு அந்தச் சிவகணத்தலைவர்கள் சொந்தயுக்தியால் சித்தாந்தத்தைச் சொன்னார்கள் ௩௧. கணங்கள் சொல்வது:— உங்களாற்சொல்லியவனைத்தும் உண்மையேயாகும். வேறன்று. அங்ஙனமேனும் இந்தத்துவிஜசிரேஷ்டன் ஆகாயவழியானத்தால் கொண்டு போகப்படுகின்றான் ௩௨. சிவ நிந்தைக்குப் பரிகாரங் காணப்படுகின்றதில்லை. (ஆனாலும்) எல்லோருக்கும் சிவப்பிரசாதமே சிவநிந்தையைக் கெடுப்பது ௩௩. நிந்திப்பவனுக்கு எப்படிச் சம்பு அருள்புரிவாரென்று சொல்ல வேண்டாம். எந்தப் பிரகாரத்தாலும் எல்லோராலு முபாசிக்கத்தக்கவராகவும், ருத்திரராகவும், சர்வவியாபகராகவும், யாரிருக்கின்றாரோ ௩௪. அவருக்கு இதுதான் ஓ புத்திமான்களே! மிகப்பிரியமானதென்று தெரிந்துகொள்ளுங்கள். யவ்விடம் மனிதர்கள் மரணமடைகின்றனரோ ஜனங்கள்

ஒருகாலேனு மிருக்கின்றனரோ ௫௫. மனதினாலேனு நினைக்கின்றனரோ அவர்களுக்குக் கெட்ட கதியுண்டாகக்கூடா தென்று சங்கரரது ஆக்ஞையென்று சுருதி ஸ்மிருதிகள் கூறுகின்றன ௫௬. பகிரங்க (வெளி) சாதனந்தாழ்ந்த தென்றும், அந்தரங்க (உள்) சாதனம் மேலானதென்றும், நிச்சயிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. உத்தர (சித்தாந்த) பக்ஷங்கொள்ளாத் தக்கதாகையால் பூர்வ (தள்ளத்தக்க) பக்ஷத்தை வாதிக்கின்றது ௫௭. ஓ விப்ரர்களே! உங்களால் அந்தத் தள்ளவேண்டிய பக்ஷஞ் சொல்லப்பட்டது. எங்களால் சொல்லப்பட்ட இது சாஸ்திரங்களால் நிச்சயஞ் செய்யப்பட்டுள்ள அபவாத (தள்ளக்கூடாத) பக்ஷமாம் ௫௮. சூதர் சொல்லல்:—இங்ஙனம் விப்ரர்களுக்குச் சமாதானஞ்செய்து த்விஜசிரேஷ்டனைத் தேவவாத்திய முழக்கங்களோடுங்கூட விமானத்தோடு அழைத்துக்கொண்டு சிவகணங்கள் அவ்விடம்விட்டுத் ௫௯. தேவர்களாலும் கந்தர்வர்களாலும் வணங்கத்தகுந்த சிவபதத்திற்கு எல்லோரும் போனார்கள். கருணாநிதியான சிவபெருமான் அவனுக்குச் சாயுஜ்யத்தைக்கொடுத்தார் ௬௰. ஓ விப்ரர்களே! ஆகையால் உங்களுக்குச் சொல்லுகின்றேன். அந்தஸ்தானம் சிவபெருமானுக்கு மிகவும் இரகசியமானது ஓ புத்திமான்களே! நித்தியகருமத்தை விட்டவனாயினும், ஆண்டுவசித்ததுக்கு சம்புவின் சாயுஜ்யத்தை யடைகின்றான். இதில் விசாரிக்க வேண்டிய காரியமில்லை, வேதத்திற் சொல்லப்பட்ட பலவிதமான சித்திகளை மனிதர்களுக்குச்செய்வது. நன்றாகத் தரிசித்தலினாலும் மரணமாதலினாலும், இருத்தலினாலும், சாயுஜ்யத்தைக்கொடுப்பது. விஷ்ணு, பிரமதேவர் முதலியவர்களாலும், தேவேந்திரர்களாலும், பூஜிக்கப்பட்டது. ஓ பிராமணர்களே! இந்த க்ஷேத்திரத்தைப் பூஜிப்பீர்களாக ௬௨.

இங்ஙனம் பத்தாவது அத்தியாயம் முடிந்தது.

பதினோராவது அத்தியாயம்.

ஓ முனிவர்களே! ஆசையாற் பின்னர்த் தீர்த்தங்களையும், ஸ்தானங்களையும், நன்றாகச்சொல்லுகிறேன். அதிக அன்போடு விசேஷமாய்க் கேளுங்கள் ௧. தேவனுடைய ஆலயத்தின் மத்தியில் ஆனந்தவாபி யென்னுந் தீர்த்தமுண்டு. ஜனனமற்ற தீர்த்தம் (அது) குடிப்பவர்களுக்கு எப்போதுமானந்தத்தைக் கொடுப்பது ௨. பரமேசுரனுண்டாக்கப்பட்டது. இடதுகையால் தீர்த்தம் மேன்மையானது. அபிஷேகத்தின்பொருட்டானது. தெளிந்தது. உருசியுள்ள நீரால் மையிற்குப்பிரியமானது ௩. ஆண்டிக்கங்கை முதலிய நதிகள் தத்தமது பாபநிவர்த்தியின் பொருட்டுச் சூரியன் தனுர்ராசியோடுங் கூடும்போது முயற்சிப்பட்டு (இடத்தை) வந்தடைகின்றன ௪. தாமரைவாசனையோடுங்கூடின சீதளமான ஆனந்தவாபியினுடைய ஜலத்தால் (யாவன்) இலிங்கத்தின் சிரசில் பக்தியோடு அபிஷேகஞ் செய்கின்றானோ ௫. அவனுடைய புண்ணிய பலத்தைச்சொல்ல ஆதிசேஷனுஞ் சமர்த்தனல்லன். ஆனந்தவாபியின் தீர்த்தத்தால் சிவபெருமான் எப்படிச் சந்தோஷமடைகின்றாரோ அப்படி பால் தயிர் முதலியவற்றின் அபிஷேகத்தாற் சந்தோஷமடைவதில்லை, தேவனானவர் பரமேசுவர ஸ்நானத்தின்பொருட்டு ஆனந்தமே ௭. ஓ விப்ரர்களே! சிவனுடைய கட்டளையாலேயே வாபிரூபமாகவானதன்றோ? ஆனந்தசக்தியோடுங் கூடின தேவதேவனுடைய ஜலத்தை யுடையவனாதலால் ௮. அந்தத் தீர்த்தம் மிகப்பிரியமானதென்று எனக்கு வியாசர் சொன்னார். அதில்சனையைப் பார்க்காமல் நிர்மலமான ஆனந்ததீர்த்தத்தை யடைந்து சகலங்களும் போகவேண்டி ஸ்நானஞ்செய்யவேண்டும். மூர்

னிவனது சிரசில் கங்காதேவி யுண்டாகின்றாள். கண்டத்தில் கறுப்புண்டாகின்றது ௧0. நெற்றியிற்கண் ணுண்டாகின்றது. சிரசினிடதுபாகத்திற் சந்திரனும், உடனே ஒருகையில் மானும், மற்றோர்கையில் பரசாயுதமுமுண்டாகின்றன ௧௧. அத்தத்தீர்த்தம் மனிதர்களுக்கு இந்தப்பிரகாரமாகச் சங்கரத்தன்மையைக்கொடுப்பதாகின்றது. காலனுக்குமேலான ஜென்ம மிருக்கின்றதோ அவனன்றி மூழ்க விரும்புகின்றான் ௧௨. ஆண்டு எம்மனிதர் மூழ்குகின்றனரோ (அவர்கள்) நித்தியமான சாரூப்பியபதவியை யனுபவிப்பவராகின்றனர். அதனது மாகாத்மியத்தைச்சொல்ல நூறுவருஷங்களும் போதாது ௧௩. ஆண்டு எவர் [illegible] தையும், தானியத்தையும், வஸ்திரத்தையும், பூமியையுங் கொடுக்கின்றனரோ அவர்களுக்குச் சிவவடிவமே பலமாகின்றது வேறன்று ௧௪. கண்டிதமாகச் சொல்வதினால் யாது (பயன்) சுருக்கமாகச் சொல்லுகின்றேன். மோக்ஷசுகத்தை அனுபவிக்க விச்சிக்கின்றவனே அந்தத் தீர்த்தத்தில் மூழ்க இச்சிக்கின்றான். மற்றவனன்று ௧௫. பைரவர் காலபாசத்தால் மிக்கப்பாபமுடையவர்களை வேறிடத்திற்குக் கொண்டு போகின்றார். அதற்குச் சமானமான தீர்த்தம் மூன்றுலகிலுமில்லவேயில்லை ௧௬. க்ஷேத்திரத்தின் ஈசானியதிக்குமூலையில் சக்தி தீர்த்தம் (என்றிருப்பதாக) எண்ணப்படுகின்றது. அதில் மனிதன் பக்தியோடு, மாக (மாசி)மாசத்தில் மகநக்ஷத்திரத்தில் மூழ்கிச் ௧௭. சக்தியளவாய்த்தனங் கொடுத்துச் சிவசாயுஜ்யத்தை அனுபவிக்கின்றான். க்ஷேத்திரத்தின் கிழக்குத் திக்கினிடத்தில் உத்தமமான கூபதீர்த்தமுண்டு ௧௮. ஆண்டு வியதிபாதத்தில் (நித்தியமுண்டாகும் யோகத்தில் ஒன்று) சங்கராந்தியிலும் பௌர்ணமிதிதியிலும் (மூழ்கி)

விசேஷமாய்க் கிருத்திகையிலு மூழ்கிச் சக்தியளவாய்த் தனத்தைத் தானஞ்செய்து ௧௯. சீக்கிரம் பாபங்களினின்றும் விடுபடுகின்றான். பிராம்மணனைக் கொன்றவனும் விடுபடுகின்றான். அதற்கு மேற்கில் ஸ்கந்தனை இஷ்டசித்தியின் பொருட்டு அருச்சிக்கவேண்டும் ௨0. பின்னர் வடக்கில் காவேரி தீர்த்தம் சகலத்திலும் மேலுக்கு மேலானது. ஒருதாமுழ்கல் மாத்திரத்தினால் உடலைத்தாங்குகின்றவர்களுக்குச் சுவர்க்கத்தைக் கொடுப்பது ௨௧. ஆண்டே கன்னிகையையும் பூமியையும் வஸ்திரத்தையும் தானியத்தையும் தனத்தையுந்தானஞ்செய்து சீக்கிரம் நித்தியமான பதவியையடைகின்றான் ௨௨. க்ஷேத்திரத்தின் தெற்குப் பாகத்தில் அங்குஷ்டமென்னும் பெயருள்ள தீர்த்தம் கிருபையினால் சிவனுடைய அங்குஷ்டத்தினால் கீறியுண்டுபண்ணப்பட்டது ௨௩. அருச்சுனனோடு யுத்தஞ்செய்து பக்தியின் திடத்தன்மையை யறியும் விருப்பத்தினால் அருச்சுனனை உருண்டையாகச்செய்து கட்டி ஆகாயத்தின் சந்தில் எறிந்தார் ௨௪. அவன் விழுவதற்கு முன்னர்த் தாமரை, செங்கழுநீர் முதலிய பூக்கள் நிரம்பிய தீர்த்தத்தைத்தானே ஈசர் அங்குஷ்ட விரலால் கீறியுண்டாக்கி ௨௫. அதில் விழும்படி செய்தார். பின்னர்ச் சிவபெருமான் பிரசாதமளித்தார். வேடரூபத்தை விடுத்துப் பிரமதேவர் விஷ்ணு முதலியோரால் வணங்கத்தக்கவராய் ௨௬. கருணாநிதி பிரகாசமுடைய பாசுபதாஸ்திரத்தை அவனுக்குக் கொடுத்தார். அதில் மனிதன் மூழ்கினால் மீண்டும் பூமியில் பிறப்பை யடையான் ௨௭. ஆண்டுக்கேவலஞான முதற்கடவுளாயுள்ள சிவனைப் பக்தியோடு பூஜிக்கவேண்டும். பின்னர் மாதுருகை[illegible] முதகமமான தீர்த்தத்தை நன்றாகச்சொல்லுகின்றேன் ௨௮.

இந்தத் தீர்த்தத்தில் எந்த மனிதன் மகா நவமியில் மூழ்கி
மந்திரத்தைச் செபிக்கின்றானோ (அவன்) பிரம்மவித்தையை
யடைகின்றான். நிச்சயமாய்க் கவிராஜனாகவுமாகின்றான்
௨௯. மேற்குத் திக்கில் பிரமதேவரால் முன்னொரு காலத்
தில் பிரமகுண்டமென்னுந் தீர்த்த முண்டுபண்ணப்பட்டது.
அங்கு மகா தீர்த்தத்தில் மூழ்கிச் சிவபக்தனுக்குத்(தானம்)
செய்யவேண்டும் ௩0. விஷுவத் (சித்திரை ஐப்பசி மாசங்)
களிலும் அயனங் (தக்ஷிணாயன உத்தராயண காலங்) களி
லும் மூழ்கினவன் சகல பாபங்களினின்றும் விடுபடுகின்றான்.
கட்குடித்தல் முதலிய பாதகங்களினின்றும் விடுபடுகின்றான்.
இதில் சந்தேகமில்லை ௩௧. அந்தத் தீர்த்தத்தின் சமீபத்தில்,
உத்தமமான பைரவதீர்த்தமுண்டு. சகல அபஸ்மார(காக்கை
வலி பைத்திய)ம் குஷ்டமுதலிய வியாதிக்கூட்டங்களை யெல்
லா நீக்குவது ௩௨. அதில் மங்கள வாரத்தில் அடங்கிய
மனமுடையவனாய் மூழ்கித் தனது சக்திப்படிசாரம் தனம்
வஸ்திர முதலியவற்றைச் சிவயோகிக்குக்கொடுக்கவேண்டும்.
௩௩. பைரவருடைய பிரசாதத்தினால் பயங்கரமான கஷ்ட
த்தை யடையமாட்டான். அதற்கு வடக்குத் திக்கில் உத்
தமமான வசிஷ்டதீர்த்தமுண்டு ௩௪. மூடபுத்தியுள்ள மனி
தனானாலும் மூழ்கி முனிவர்களால் சேவிக்கப்பட்ட வசிஷ்
டேசனை நமஸ்காரஞ்செய்து தபோசித்தியை யடைகின்றான்
௩௫. அங்குப் பஞ்சாக்ஷரத்தைச் செபித்தால் மனிதன்
பிறப்பை யடையமாட்டான். அதன் வடக்குத் திக்குப்பாக
த்தில் விநாயக தீர்த்த முண்டென்று நினைக்கப்படுகின்றது
௩௬. அதன் கரையில் கணங்களைப்பரிபாலிக்குந்தலைவரோடுங்
கூடக்கணபதியான பிரபு இருக்கின்றார். ஆவணி மாசத்தில்
சுக்கிலபக்ஷத்தில் சதுர்த்திசேர்ந்த வெள்ளிக்கிழமையில் ௩௭.

மூழ்கித் தேவனாகிய கணேசரான விக்கின ராஜாவை விதிப்
படி நன்றாகப் பூஜித்துப் பக்தியோடுங் கூடியவனாகப் பதினா
யிரம் மோதகத்தை நிவேதிக்கவேண்டும் ௩௮. அறுகுகளா
லும், கரும்புத் துண்டுகளாலும், பொரிகளாலும், தேன்
நெய்களாலும், ஓ முனிசர்களே! கணநாதருடைய
பிரசாதத்தின் பொருட்டு ஓமஞ்செய்யவேண்டும் ௩௯.
அந்த மேலான மனிதனுக்கு அனுக்கிரகஞ் செய்து வித்
தையை யுடையவனாகவுந் தனபதியாகவுஞ் செய்கின்றார்.
அவனுக்குலகங்களும் வசமுடையனவாக ஆகின்றன ௪0.
ஓர் காலத்தில் ஸ்ரீமானான கணபதி, பிராமணர்களால் சூழப்பட்
டவராய்ச் சந்தோஷத்தால் வில்வவனத்தில் இங்குமங்கும்
மிகுதியாகச் சஞ்சரித்தார் ௪௧. மிகுதியாகச்சுற்றினமையால்
எல்லோருந் தாகத்தால் பீடிக்கப்பட்டவர்களாய்ப் பூமியில்
விழுந்தவர்களானார்கள். அப்போது கணங்களுக்குத் தலை
வர் பார்த்தார். தனது வலிமையால் சீக்கிரம் ௪௨. தனது
துதிக்கையின் நுனியை நீட்டி அலைக்கூட்டங்களோடும்
கூடின கங்கையைச் சீக்கிரம் கொண்டுவந்து அவர்களுக்குக்
குடிக்கும்பொருட்டு யானைமுகத்தையுடையவர் கொடுத்தார்
௪௩. அந்தச் சீதளமான ஜலத்தைக் குடித்துப் பிராமணர்கள்
சிரமமற்றவர்களானார்கள். எவன் கணேச தீர்த்தத்தில் மூழ்
குகின்றானோ அவனுக்குச் சகல விக்கினங்களுமில்லை ௪௪.
மகோதயமான இருபாசாரமென்னும் இந்தத் தீர்த்தம் தீர்த்
தங்களுக்குள் பிரதானமானது. எவன் அந்தத் தீர்த்தங்களில்
மூழ்கி (மௌன) தீர்த்த சிரார்த்தத்தைச் செய்கின்றானோ
௪௫. அவன் இருபத்தொரு குலத்தைக் கரையேற்றிச் சிவ
லோகத்தை யடைகின்றான். மேலான தீர்த்தங்களின் மாகா
த்மியம் அன்போடு சுருக்கமாய்ச் சொல்லப்பட்டது ௪௬.

இவற்றின் மகிமையை முழுவதுஞ் சொல்ல நான்முகப் பிரமதேவருஞ் சமர்த்தரல்லர். ஓ திரர்களே! இரகசியத்திலு மதிரகசியமாயுமுள்ள உத்தமமான ஸ்தானஞ் சொல்லப் பட்டது சஎ. அதற்குச் சமமான ஸ்தானமில்லை. மூன்று தரம் நான் சத்தியஞ் செய்கின்றேன். சில பேர் பிரகஸ்பதியி னிடமிருந்தும் அங்ஙனமே மற்றுஞ் சிலர் வியாசரிடமிருந் தும் சஅ. மற்றுஞ் சிலர் நந்திகேசரிடமிருந்தும், அங் ஙனமே மற்றுஞ் சிலர் ஸநகரிடமிருந்தும் சிவபுரேச ருடைய வேத சம்மதமான மாகாத்மியத்தைக்கேட்டு சகூ. ஆண்டுச் சிவனைப் பூஜித்துச் சாஸ்வதமான சித்தியையடை ந்தனர். சிவனுடைய புரமென்னு மிந்தஸ்தானம் வேதத் தால் மிகவும் பிரதிபாதிக்கப்பட்டது ரு0. ஆண்டு வசித் தல் மாத்திரத்தினால் * மூன்று சிரந்திகளையும் பிளந்து தேவ தேவேசனாகிய சிவன் தனது சாயுஜ்யமான நல்ல பதத்தைக் காண்பிக்கின்றார் ருக. இரம்மியமான தீர்த்தங்களும் ஸ்தா னங்களும் பலவிதமாயிருக்கின்றன. அவைகளுக்குள் சிவ புரம் இரம்மியமானது. சீக்கிரம் ஈசரது பிரசாதத்தை யளிப் பது ருஉ. ஓ முனிகளே! இப்போதுங்களுக்கு ஸ்தானத்தின் வைபவஞ் சொல்லப்பட்டது. எவர்கள் ஸ்தானத்திற்கு அநிஷ்டத்தைப் பூமியில் பயக்கமுடையவராய்ச் செய்கின் றனரோ ருங. அவர்கள் கோரமான யமகிங்கரர்களால் நூறு பிரமதேவர்களின் கற்பகாலம் வரையிலும் துன்புறுத்தப் படுகின்றார்கள். பிராகாரம், கோபுரம், தீர்த்தமுதலியவை களையும் எவர்கள் செய்து வைக்கின்றனரோ ருச. அவர்கள்

* பிரம்மகிரந்தி, விஷ்ணுகிரந்தி, ருத்திரகிரந்தி என்பன வாம். அல்லது கர்மகிரந்தி, சகஜகிரந்தி, பிரமகிரந்தி எனினு மாம். முன்னையதே யுண்மையானது.

சிவனுக்குச் சமானமானவர்களாய்ப் பிரம்ம விஷ்ணு முத லிய தேவர்களால் துதிக்கப்படுகின்றார்கள். பழமையான மதில் முதலியவற்றைப் புதுப்பித்தால் உருத்திரசாரூப்யத் தையடைவான் ருரு. கிருபாசாகர தீர்த்தத்திற்கு எவன் கெடுதியைச்செய்கின்றானோ ஓர்போதேனு மவனிடத்தில் யமன் கருணை செய்யமாட்டான் ருசு. இந்தத் தீர்த்தத்தில் விளையாடக்கூடாது. தூர் போதும் கைகளால் நீந்தக்கூடாது. மண்ணால் சுத்திசெய்யக்கூடாது. பாதங்களைக்கழுவக்கூடாது ருஎ. உடலின் மலத்தைக் கழுவக்கூடாது. வஸ்திரமுதலிய வற்றை வெளுக்கக்கூடாது. அப்படிச் செய்தவனுக்குப் பாப நீங்காது. இதில் விசாரிக்கவேண்டிய காரியமில்லை ருஅ. எப்படிச் சிவனிடத்திலும் எப்படி வேதத்தினிடத்திலும் எப்படி மந்திரத்தினிடத்திலும் எப்படிக் குருவினிடத்தி லும் (பக்தியுண்டோ) அதைவிட மிக அதிகமாகவே கிரு பாசாகரத்தில் பக்திவைக்கவேண்டும் ருகூ. பிரமஹத்தி முதலிய சகல பாபங்களையும் காட்டுதீ காட்டை முழுவ தும் அழிப்பதுபோல் தீர்த்தம் எரித்துவிடுகின்றது சு0. அந்த மகாதீர்த்தத்தில் பாபஞ்செய்பவன் அழிந்து போய் விடுகின்றான். ஆகையால் ஓ நல்ல விரதசாலிகளே! ஆண்டுத் தவறில்லாமல் வசிப்பவர்களுக்குச் சுக. சிவபுரேசருஞ் சதா சிவருமான அம்பிகாநாதன் கிருபை செய்கின்றார். இன்றேல் பாபஞ்செய்த ஜனங்களைப் பைரவர் கோபித்துக்கொல்லுகின் றார் சுஉ. இருபிறப்பாளரை ஸ்தானத்தின் தீர்த்தத்தில் நிந் திக்கக்கூடாது. தனது க்ஷேத்திரத்தையவமானஞ் செய்தபடி யால் சிவபெருமான் கோபமுடையவராய் எரித்து விடுகின் றார் சுங. ஆகையால் பேரான அந்த க்ஷேத்திரத்தில் பக்தி யோடிருக்கவேண்டும். சத்தியளவாகத்தனத்தையும் தானி

யத்தையும் வஸ்திரத்தையும் புஷ்பங்களையுந் தீபங்களையும் ௯௪. மோக்ஷத்தின் வசமான ஜனங்களாலும் பக்தியுடையவர்களாக பரமேசரிடத்தில் செய்யவேண்டியது. மிகுந்தனிகளாலும் தேவதேவனுடைய ஆலயங் கட்டுங் கோபுரத்துடனிருந்தால் ௯௫. நன்றாகச்செய்து சிவபெருமானுக்குப் பிரியமான நந்தவனத்தையு நன்றாக வுண்டாக்கவேண்டியது. பரமேசருக்கு ரம்மியமான உத்ஸவமுதலியவற்றையும் நடத்தவேண்டும். பதாகை(க்கொடி) முதலியவற்றாலலங்கரிக்கப்பட்ட இரதம், மேரு முதலியவற்றைச் செய்துவைக்கவேண்டும். மகேசருடைய பாலபிஷேகத்தின் பொருட்டு அநேக பசுக்களைக் கொடுக்கவேண்டும் ௯௬. வெள்ளிமயமாகவுந் தங்கமயமாகவும் பாத்திரங்களைப் பக்தியோடு செய்து வைக்கவேண்டும். பலவிதமான மேல் கட்டியையும் மிருதுவான விரிப்புக்களையும் ௯௮. சந்திரனை யணி(ய இச்சிப்)பவர்கள் அப்படியே சிவபுரீசருக்குச் செய்து வைக்கவேண்டியது. சம்புவிற்கு விருஷப முதலிய பலவித வாகனங்களையுஞ் செய்துவைக்கவேண்டும் ௯௯. தூபதீபமுதலிய பாத்திரங்கள் பக்தியோடுஞ் செய்யத்தக்கன. ஆலயத்தை நன்றாகக்கூட்டவேண்டும். புற்களையும் பிடுங்கவேண்டும் ௱. மதில்களைச் சுண்ணாம்பினால் மெழுகவேண்டியது, படிகளையுஞ் செய்து வைக்கவேண்டியது. அன்பு நிச்சயமாகச் சிவபக்தர்களுக்குப் பிரியமானதை எவ்விதத்தினாலுஞ் செய்து நடக்கவேண்டியது ௱௧. இவை முதலியவைகள் தேவிக்குந் தேவனுக்கு மதிகப்பிரியத்தைச் செய்வனவாகும். இப்படிப்பட்ட செய்கைகளால் சீக்கிரம் பிரமவிஷ்ணு முதலிய தேவர்களுடைய பதவிகளும் அடையயோக்கியமாகின்றன. மற்றுமுள்ள செய்கைகளினால் முடியாது, ஓ பிராம்மணோத்தமர்களே!

49

அதிகமாகச் சொல்லுவதால் யாதுபயன் ௱௨. முமுக்ஷுக்களால் மோக்ஷாலயத்தின் பொருட்டு அந்தப்புரம் எப்போதுஞ் சேவிக்கப்படத்தக்கது. சிவபுரத்தின் பெருமையை விளக்குவதாயும் எல்லோருக்குஞ் சுகத்தைக் கொடுப்பதாயுமுள்ள விசித்திரமேலான புராணத்தைக் கேட்கின்றவர்களும் ௱௩. இதனைச் சொல்லுகின்றவனும், தனம், வீடு, பாக்கியம், பொருள் போகம் இவைகளை அதிக சந்தோஷத்தோடு அன்னியர்களுக்குக் கொடுக்கின்றவர்களாய் சுகத்தையனுபவிக்கின்றார்கள் ௱௪. உலகத்திலே புத்திரனை விரும்புகின்றவன் இந்தப் புராணத்தைக் கேட்கவேண்டியது. அதனாலநேக புத்திரர்களை யடைவான். அப்படியே தனத்தை விரும்புகின்றவன் அதிக தனத்தையடைகின்றான். வித்தையை விரும்புபவன் வித்தையையும் அப்படியே முமுக்ஷு பரமபதத்தையு மடைகின்றான் ௱௫.

இங்ஙனம் ஸ்காந்தபுராணத்தில் ஸநத்குமார சம்ஹிதையில்
சிவபுர மாகாத்மியத்தில் தீர்த்தத்தைச் சொல்லுவதில்
பதினோராவது அத்தியாயம் முடிந்தது.

ஹரி: ஓம் குருப்யோ நம:

இங்ஙனம் சிவபுர மாஹாத்மிய மென்னும் சிவபுரிபுராணம்
முடிந்தது.

ஓம் தத்ஸத்.

67793

ஆர்யஜன பிரஸ், பார்க் டவுன், மதராஸ்.

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌗𑌣𑍇𑌶𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃.

𑌶𑍍𑌰𑍀 [illegible]

𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃.

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible]

[illegible] ॥ ௧ ॥ [illegible] ॥ ௨ ॥ [illegible] ॥ ௩ ॥ [illegible] ॥ ௪ ॥ [illegible] ॥ ௫ ॥ [illegible] ॥ ௬ ॥ [illegible] ॥ ௭ ॥ [illegible]

[illegible] ॥ அ ॥

ஸூத உவாச ॥

[illegible]

[illegible]

ஸூத உவாச ॥

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] ॥ ௭௨ ॥

ஸூத உவாச ॥

[illegible] ॥ ௭௪ ॥

[illegible]

இதி ஶ்ரீ [illegible] ப்ரதமோऽத்யாய꞉ ॥ ௧ ॥

அத த்விதீயோऽத்யாய꞉.

[illegible] ॥

[illegible] ॥ ௧ ॥

[illegible] ।

ஸூத உவாச

[illegible]

[illegible] ॥ ௩ ॥ [illegible] ॥ ௪ ॥ [illegible] ॥ ௯ ॥ [illegible] ॥ ௧௦ ॥ [illegible] ॥ ௧௧ ॥ [illegible] ॥ ௧௨ ॥ [illegible] ॥ ௧௩ ॥ [illegible] ॥ ௧௪ ॥ [illegible] ॥ ௧௫ ॥ [illegible] ॥ ௧௬ ॥ [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌸𑍍𑌕𑌾𑌨𑍍𑌦𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑍇 𑌸𑌨𑌤𑍍𑌕𑍁𑌮𑌾𑌰𑌸𑌂𑌹𑌿𑌤𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌶𑌿𑌵𑌪𑌾𑌰𑌮𑌾𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑍍𑌯𑍇 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ॥

𑌅𑌥 𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃

[illegible]

[illegible]

[illegible] ॥ கசு ॥ [illegible] ॥ கஎ ॥

ஸூத உவாச ॥

[illegible]

[illegible]

வ்யாஸ உவாச:

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ஒஜோ்ரவெயகவிஸ்பூஷிதாய ॥ கூஉ ॥ ஸகோடீநவநெராத்யஞ்ச
ஸ்ஸ்ரோஜ ஸாரா நதாய । மணிஷ்யுஹிதகாடகை கடகாதி
வஶிஷ்டாய ॥ கூக ॥ களவஸம்ஸவஸநவைஸ விஸ்ணீஜவ
நஸ்யுஷாய । க்வண க்தநகமாணிக்ய கிங்கிணீ ஜேவஜொஜ்வலாய ॥
நாநாவிமணிஜ்யோத தாஜாகொடிஜ்வஸதுாய । ஸவ-
ஸாரணவஸம்பாகஸ வஸவ்வளாருபவெஸவிதாய ॥ கூ௫ ॥
ஸவவ்வொதெகை ஜநதீம் ஸவவிதா ப்ரதாயிநீம் ।
தகோ மஹோந்ரவதநம் ஷயாநதமோஹிதோய ॥ கூகூ ॥ ஸவபா
ஸாரணவஸம்வஜ்ஞ பாஶ்வயொரஞ்சவெஸவிதா । ஷநமஶ
ஸமவாநு ப்ரஸ்ரா தேவம் தேவீஞ்ச தாவஜமனா ॥ கூஎ ॥
ஸங்கா பஹாவிதெயவஷொெஜ்ரு: ப்ராகஷபாசாவ
ஶங்காய । கருஷ்யவஷியம் கபாயாத ப்ராலம் ஜீ
வக்ஷஷேக் ஸஶிய ॥ கூஅ ॥ கநஸ்ருஷீஷ ஜம் ஶங்கொ
கிங்காம் ஶங்காயபநா । நமிஶகெஸ்யா ஸமாநு ஜாஷ்வ
விநா மகித்திரிதாய ॥ கூகூ ॥ ஸவத்ர வாதெர யஸ்யாஹவி
ஸ ஸவெஷாம் ஹாரா: பார: । தவ ப்ரஸாதஸீநஸ்ய
கெஷம் மக்ஷவிஷ்யதி ॥ ௭௦ ॥

ஸூத உவாச — இதிஸ்வகம் தம் வீக்ஷ்ய தேவ
தேவ: பிநாகத்ருக் । வரம் வரய மத்ரஜெ ப்ரஸாது
ஷாஸ்யாஹி வாஜ்ஜிதம் ॥ ௭க ॥ இத்யுக்தம் ஶங்கரேணாஸௌ
ப்ரணம்ய ஸாவி தண்டவத் । ப்ராஞ்ஜலிராஹ தம் தேவம்
வ்ருஷபாருஹமீவஸ்திதாய ॥ ௭௨ ॥

ப்ரஜெஷாவாச — யதி ப்ரஸந்நோ ஸமவாநு மயி கா
ரண்யதோ விபோ । பாஜயஷ்யாதி தேவேஶம் ஸவஜ்ஞம்
ஸவநாஶநம் ॥ ௭௩ ॥ நித்யஶ்ச ஜாவதேவ்யா ஶிவ ஸதீ
ஸவநாஶ ஸவ । ஸூத உவாச — இத்யாகண்ய வசஸ்ஸ்ய
ப்ரஸாதா: பரமேஷ்டிந: ॥ ௭௪ ॥ தயைதி ஸமவாநு ரஞ்ஜ:
ப்ரஸாத: பாமெஷ்டிந: ॥ ௭௪ ॥ தயைதி ஸமவாநு ஶங்கர:
ஸுணைம் ஸவ்யஷ்டிகரமணி । ப்ருஷள தயயா ஶங்கரபா
ஸவதிமிதோ ஸவஷ ॥ ௭௫ ॥ யதா ப்ரஸந்நோ ஸமவாநு
யதா ஸாவக: । யதெஜஸவஸ்யா தஸ்ய
நித்யம் ஸமீஹிதஸ்யா ॥ ௭௬ ॥ கய தஸ்ய ப்ரஸாதேந
ஸஸ்யஜெ ஸகயம் ஜகத் । ததா ப்ரஸாதி தேவேஶம் தத்ர
தேஜ ஸரோராஜமெஷு ॥ ௭௭ ॥ பாஜயாதேவ விஶாத
ஸகிமாவ பாரஸ்ய த:। தஸ்மாந்நித்யம் ஶிவஸ்ய ஸ்திதே
ஸவதாஶிவ: ॥ ௭அ ॥ ஸகிஸமே்யா ஹி ஸமவாநு ரஞ்ஜேர
விஶஸ்திதோ ரக்ஷ: । ஸதூர்ஶங்கம் ஸமாவே ந பாஷாகம்
வேதவி ஜகா: ॥ ௭கூ ॥ ஸவஶோஷவி மஹேஶஸ்ய ப்ரஸாதா
தவிரெணத: । பாஜயஸ்யம் ஸதா ஸக்தா பஶித்யஜ்யா
விஷம் விஜா: ॥ அ௦ ॥ யஶ்ஶ்ரணோதீமமத்யாயம் ஶ்ராவயேதா
ஸமாஹித: । தஸ்ய ஶங்கரநேதந தத்யாமிவதம்
விஜா: ॥ அக ॥ ஜந்மமெய்ய ஸகருணாவி ஶ்ராவயேதா
வமேதிமேய ॥

இதி ஶ்ரீமதாஸ்காந்தே மஹாபுராணே ஸநத்குமாரஸம்ஹிதாயாம்
ஶிவபாராமேஶ்வரோக்தே ப்ரஸாதஸ்யஷ்டிஶக்திப்ரஸாதேர
நாம த்ருதீயோऽத்யாய: ॥

𑌅𑌥 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌥𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃

[illegible]

[illegible]

அவஸாநு அமங்கலம் வஸேயூர்வேல தாநு வபம் அமங்கம் ஶிக்ஷ
ஶே: ॥ ௨௯ ॥ தேஷாம் பஞ்சாமூர்தாகாரம் தேவம் அகவார
யணம் । பக்ஷ்யா ஶ்வேத நாகஶேஷாலேத்த்ருவ பூர்வாதம் கரி
ஷ்யதி ॥ ௨௨ ॥ வாமதே உவாச— ஐதத்யா அமிஸித்த்ய
தேத்யூஷம ரஜதம் வதம் யபளா ராத்ரம் யத்யேட நமோ
க்ஷராவ்யதம் ப்ரயாயி தேவை: ॥ ௨௩ ॥ தாஷ்டீவா
விஜிதயேஷாமேத்ரூபூஷாதேவம் ஸுராங்கம் । ஸ்த
ரா உவாச:— ஜய ஶங்கர ஸவபூஜ்ய ஜய ஶாஸ்தவிநய
ஜய வேதாமஶேதீத ஜய தாணவவஞ்சித । ஜய ராத்ர
ஜயா நங்க ஜய தேத்ருவிவஷணும் ॥ ௨௫ ॥ நமோஸ்து
யபூஜாயாய நமோஸ்த்வீவாராயதே । நமோ ப்ரஷ்ஷ்டா
ஷ்டாய நமோஸ்து வாமேசத்ரே ॥ ௨௬ ॥ யஶாஸ் ஸவஸ
ஸிதம் விஶ்வம் ஜாயதே யத்ர லீயதே । நம: வரா நமோ
தேத்யக வேத்யாய நமோ நம: ॥ ௨௭ ॥ யதேஸ்யகரம்
மோ ஜமதவம் யஸ்ய ஸாஸா ப்ரகாஶதே । அவரிதே
ஷ்யாவாய ஜ்ஞாநமூர்தாய தே நம: ॥ ௨௮ ॥ யஸ்ய ஶாய
ப்ரமாவேந ஶோஷிதா வயஸீமரா । நமோ நம: வாமயாத்
நமோஸ்து விதாதஶே ॥ ௨௯ ॥ ஆவோராஜாந தேஶே
ந ஶேத்ரண ஶம்ஸிவாம்மவா: । யம் வாஜுபிவா வார
நம் ஜஜ்ஞே தம் வபம் நமோஸ் ॥ ௩௦ ॥ யஸ்ய ப்ரஷாவஷ்ஹா
க்ஷா ப்ரஹ்மா வாயஶேஷம் ஜமிஶ: । வாஸிஷ்டாம் ஶிவஸாம
வீர ஶவிஷாதாநா க்ருதேரத்யூஶோ ॥ ௩௧ ॥ தாத்ருஶம்
ஜலம் ராத்ரம் ப்ரணாஶேஶம் வபம் ஶிவ । அவஸாநாஶ் ப்ர

பேஷா வீரா: கநகாதி வவாயூரா: ॥ ௩௨ ॥ நாமபஞ்சே
ஜமதவம் ஜகவா தாநு ரக்ஷ ந: ப்ரமோ । இதி ஸ்த
ஸ்தாரமேந நூஶிவாத்மபவதே: ॥ ௩௩ ॥ ஸங்க
ஷஷ்டயோ ராத்ர: ப்ராஷமாயோஷ்யாஶுராயிவ: ।
ராத்ர உவாச— யாமயம் ஸ்வ ஸமதோ தேவா: யாஷாகம்
வதிர ஷ்யஷம் ॥ ௩௪ ॥ ப்ரஸமோயா ஸ்வா நிமதே
யபூஷாகம் நிஜபூரேஸுரா: । ஜமிஷ்யாஶி கணேநா
தம் வாராணம் த்ரயம் ஶஷம் ॥ ௩௫ ॥ தேவா
ஊசு:— தேவரா ப்ரஷமேநேந ஶதயோஜந
விஸரா: । தாத்ருஶம் வேஷிவாய யாதவ்யம் தாநு ப்ர
தீஶ்ர ॥ ௩௬ ॥ வ்ஶேநவ ஜாவேந வீக்ஷணேந ந
வேநவ । ஸுரணேநவ தாநு அமங்கம் க்ஷேயே மமவாநு
மவாநு ॥ ௩௭ ॥ தயாஸி ஸம்ஹாரயூய மவிஷ்யதி தவா
ஶம: । மவிஷ்யதிவ கோடிஷ்வஸ்ரோ ரவதீரய: ॥
ஶம: । மவிஷ்யதிவ கோடிவஸ்ரோ ரவதீரய: ॥ ௩௮ ॥
ரவிஹுவாமள உஜ்ஞ ஹயாமு யஜராதய: । மவி
ஷ்யதி வியி: வாதே தேவாஸ்வ வஷாதய: ॥ ௩௯ ॥
யதி விஷ்ணு வஹும் ஸஷா தயாவிதி அமொரப்வீஷ் ।
தகணாதேவ தே ஸவேயூ ஸஙஶோவதோத்ர ॥ ௪௦ ॥
ஆராஷ்யு ஸ்ருஷ்டம் அளசம் யஜ்வா ஶோர ஶாரஸர்ப்ய ।
ஆதாய தேவஷவம் வாணம் தேவதோஹாஹிதேநே: ॥
பயீஸீக்ருத்ய கஷ்டிகுதேர்ஷ் விரோரமா தாம்பாயிஸ்வேநே: ।
ப்ரஷயோஜித காளாக்நி கோடிகோடி ஸஷ்ட்யாதி: ॥ ௪௧ ॥
மியபேள ஸமவாநு ராத்ரா மேதம் த்ரிவாராம்

[illegible]

[illegible]

காலோத்பாதகதூலஸ்ய ஸாலஸ்யாநலதோ த்விஜா: ॥ ௧௫ ॥ வித்யா
யத்ர ப்ராதுர்பவத்யாஶு விஶ்வம் விப்லவதுஷ்டஜநாஶ்ச । ஸமா
நாத்ர கிஞ்சித்தேந தத்த்வம் பாவநம் ஸமஸ் ॥ ௧௬ ॥ ஜ்ஞா
நாத்ஸமுத்பந்நம் ஸமாபாவ ப்ரணாஶநம் । ஸர்வ
ஶாஸ்த்ரம் ஸந்நிப்ரேஷ்டாஸ்யஸ்ய வேதஸ்ய ஸாதநாஸ ॥ ௧௭ ॥
தத்ஸாக்ஷாத் ஸம்வேதோ ஸத்யம் ஸிதீத்ஸிதாம் ।

இதி ஶ்ரீஸ்காந்தே மஹாபுராணே ஸநத்குமாரஸம்ஹிதாயாம்
ஶிவகர்ணாம்ருதே பஞ்சமோऽத்யாய: ॥

அத ஷஷ்டோऽத்யாய:

ஸூத உவாச — ஸர்வஜ்ஞ ஸநாதநாத்மா தேவதேவ
ஶிவஸந்நிதௌ । தத்ரைகதா ஸுகாஸீநம் பாணி கஜே
ஶோபநா ॥ ௧ ॥ விஶ்வேஶ்வரம் ஜகந்நாதம் ஸதாநந்தம்
ஸாக்ஷிணம் । த்யாயந்தீ நிஷ்கலம் ஶாந்தம் ஶிவஸாந்நித்யே
ணாஸ்ய ॥ ௨ ॥ ஸநாதநம் ஸர்வபூதம் தேவதேவ ஜகத்பதிம்
ஸாதநாஸ । தத: காலேந ஸமகாலம் ப்ரஸந்நா பரமேஶ்வரா
யத்யயம் ஸர்வதேவ பாணி ஸகலா லோகாஸ்ஸர்வேஸ்ஸமம் ।
ஸர்வம் வர்ணம் ஸமாஸமே ஸாவஸாநிய ஸவேஷ்டிதம் ॥
ஸர்வஸ்ய சாத்ர — ஸர்வஸாக்ஷி ஸந்நிப்ரேஷ்டேஷ்டை: ஸதா
ஜநீய ஸதாம்பாஜே । அத: பார்வத்யை பாவஸத்யா
ஜகதாமாத்ரே நமோ நம: ॥ ௩ ॥ ஶிவாயை ஶிவஸாம
ஸாக்ஷிணாயை நமோ நம: । ஜகத்காரணரூபாயை

ஜகத்காரணரூபாயை ॥ ௪ ॥ நம: பரமேஶ்வர்யை ஸத்யா
யை ஶிவாயை ஸததம் நம: । நம: கல்யாணரூபா
யை காத்யாயந்யை நமோ நம: ॥ ௫ ॥ இதி ஸ்துதா
ஸமேஶாநீ ஶங்கரார்த்தஶரீரிணீ । தேவீ ப்ராஹ வசோ
தேவி ஸர்வஜ்ஞா ப்ரஸந்நா பரமேஶ்வரீ ॥ ௬ ॥ இத்யா
கர்ண்ய வசஸ்தஸ்யா: ப்ரஸந்நாயா ஸர்வஸதீ । ஸர்வஸ்தா
ஶரணம் ப்ராப்தா ஸத்யாம் பாவநே ஸ்ம ॥ ௮ ॥
ஆவிராஸீத்தத: ஸாம ஸர்வேஷ்வபி ஸாக்ஷிணம் । ஸ்யா
ஸம ஜகத்ஸர்வம் ஸ்வயம்ப்ரகாஶ நஸம்ஶய: ॥ ௧௦ ॥ ஸர்வ
ஶங்கா பராஶக்திஸ்ஸர்வாநுக்ரஹகாரிணீ । பராஶக்தி
ப்ரஸாதேந ஸர்வே ப்ரஸ்தாநஸாதநாஸ ॥ ௧௧ ॥ தவ ப்ர
ஸாதாத்ஸர்வ ஸாரதீ ஸத்யம் ஸாக்ஷிணீ । தத்ர ஸ்தித்வா
ஸாதீயஸ்ய ஸாத்யகாவ்யஸ்ஸாரஸா ॥ ௧௨ ॥ ஸாநய
ஸமா: — ஸ்வாநுபவேந லோகம் ஸ்வஸ்வரூபேண ஸ்வஸம
ஸ்ய । யதா வஸ்துப்ரஶம்ஸ்ய ஸமஸ்தபூதஸாக்ஷி ஸர்வஸ்த ॥
ஸூத உவாச — பார்வதீ: ஸ்தோத்ரமாத்ரேண விஸர்ஜநே
ஸந்நிஸ்ஸ்தாநா: । ஸ்தாநம் விராஜதே ஶஶ்வத்ஸர்வதாநம் ஸதா
ஸ்தித: ॥ ௧௪ ॥ தஸ்ய க்ஷேத்ரஸ்ய பார்வத்யா: ஸ்தாநஸ
ஸமந்வித । ஸ்தாநாநி ஸர்வாணி ஸமஸ்தாநி ஸர்வ
ஸித்தய: ॥ ௧௫ ॥ பாபநாஶநி ஸர்வப்ரேஷ்டேஷ்டஸர்வ
ஸித்திப்ரதாநி । வேதோக்தாநி ஸர்வாணி ஸர்வ
ஸாதநாநி ॥ ௧௬ ॥ விர ஜகதே ஸந்நிப்ரேஷ்டா திவ்ய
ஸாயுஜ்யதாநி । தேஜோஸ்யாத்யஸ்ய தேஷாம் ஸர்வம் ஸ்தாநம் ப்ர
யாதம் பாவநேஶித: ॥ ௧௭ ॥ கிஞ்சிதேவ யுக்தஸ்யாபவேத்

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] ॥ ६४ ॥
[illegible]
[illegible] ॥
[illegible] ।
[illegible] ॥ ६५ ॥
[illegible]
[illegible] ॥ ६६ ॥
[illegible] ।
[illegible] ॥ ६७ ॥
[illegible] ।
[illegible] ॥
[illegible] ।
[illegible] ॥ ६८ ॥
[illegible] ॥ ६९ ॥
[illegible] ।
[illegible]
[illegible]
[illegible] ॥ ७० ॥
[illegible] ।
[illegible] ॥ ७१ ॥
[illegible]
[illegible] ।
[illegible] ॥ ७२ ॥

इति श्रीस्कान्दपुराणे सूतसंहितायां
शिवमाहात्म्यखण्डे पञ्चमोऽध्यायः ॥

अथ षष्ठोऽध्यायः ॥

सूत उवाच — अथातः संप्रवक्ष्यामि [illegible]
[illegible] ॥ १ ॥ [illegible]
[illegible] ।
[illegible] ॥ २ ॥ [illegible]
[illegible] ॥ ३ ॥ [illegible]
[illegible] ।
[illegible] ॥ ४ ॥ [illegible]
[illegible] ।
[illegible] ॥ ५ ॥ [illegible]
[illegible] ।
[illegible] ॥ ६ ॥ [illegible]
[illegible] ।
[illegible] ॥ ७ ॥ [illegible]
[illegible] ।
[illegible] ॥ ८ ॥ [illegible]
[illegible] ।
[illegible] ॥ ९ ॥ [illegible]
[illegible] ।
[illegible] ॥ १० ॥ [illegible]
[illegible] ।

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

இதி ஶ்ரீஸ்காந்தபுராணே ஸூதஸம்ஹிதாயாம் ஶிவமாஹாத்ம்யகண்டே ஷஷ்டோ(அ)த்யாய: ॥

அத ஸப்தமோ(அ)த்யாய:

[illegible]

[illegible]

த்யம்ஶித்ரயஹ்ராஸம் ஸங்க்யயேந வேதவித் । ஸஹஸ்ரே
ண தத்வம் ஶதநாமஸ்தோத்ர ஶ்ரவணாதிகே: ॥ ௧௪ ॥ ஸஹஸ்ரா
த்ஸஹஸ்ரகாநாம் பூஜா பாஹ்யா விதீயதே । நித்யநி
த்யதி ஸாதேயா நித்யமேவ ஸாவதூகாமிகீ ॥ ௧௫ ॥
காமாவித்ராவ்ய நித்யம்ஸ்யாத்ஸவிதிஸிக்ஸ் ந்ருணாம் । ந
ஶிவபூஜாதிந்யூநப்ரயோஜனஸ்ய ப்ரமாணமஸ்தி ॥
ஶிவஸ்ய பூஜா ஶதஶா க்ருதா ப்ரஹ்மவிஷ்ணுமுகை: ஸுரை: ।
ஸமஸ்தலோகாதிகம் க்ருத்வா வர்த்ததே சிரஜீவின: ॥ ௧௭ ॥
ஶிவபூஜா ப்ரஸாதேந யோகிநஶ்சிரஜீவின: । பஶ்
சாத் ப்ரஹ்மஜ்ஞாநாதி தீநாநிவ ஸாதிவ ॥ ௧௮ ॥ ஸ்ரீமா
ந்தைஸ்ஸமஸ்தரவி ஶிவஸ்ய பூஜநாத் । விஷ்ணுவித்யாம்
தயாஶாம்பவம் ப்ரவிஶ்ய ஜகத்ரயே ॥ ௧௯ ॥ ஶிவநாமஸ்மரணாதி
தைவநமி ஸாதேந கர்மணா । ஶங்கராநந்தஸ்ய
தந்து ஸர்வம் ஶிவமேவ நாத ॥ ௨௦ ॥ சதுர்தாநாந்து
ஶாகாணாம் பாஹி: வியாஸ்ய பதிபஸி । ஸர்வதே
வதாதீஶஶிவஸ்யாத்ய ப்ரஸாதத: ॥ ௨௧ ॥ மாஸபக்ஷம் மாஸ
வம் யாகம் ஸத்ரம் ப்ரதிஷ்டா தைவதம் । ஸ்நாநதே
ஸாதி ஸஹ்யேஷு ஶிவபூஜாபரோ நர: ॥ ௨௨ ॥
யத்யதிஷ்டதமம் தத்தச்சிவஸ்ய பூஜநாத் । ஸஹ்யேந
நாத்யஶா கர்மகோடிபி: வர்ஷ நிஷ்டயே: ॥ ௨௩ ॥ ஸ
பூர்ணவிச கர்மாணி ஶ்ரௌதஸ்மார்தாநி பூஜகா: ।
ஶிவாபர்ணமேவகாம்ஶகலாநாமபி தோஷதம் ॥
அதிகாரவிஹீநாநாம் ஶிவஶிவஸ்ய பூஜநே । க்ஷி

ஶோபாத்யாதிகபூராணி விதீயந்தே ஶிவாஞ்ஜலே: ॥ ௨௫ ॥
நித்யபூஜா பரா ப்ரோக்தா ப்ரஹ்மவிஜ்ஞாநதாயிநீ ।
அநித்யா ச பரா ஸித்திம் ஸாயகாய ப்ரயச்சதி ॥ ௨௬ ॥
காமத்ரயே ஶுபேஶஸ்ய ஶிவபூஜநகாரிகா: । தேஷ
மேக விபவே ஶக்த்யா பரமேஶ்வரதோஷதா
யே: ॥ ௨௭ ॥ ஶிவபூஜநத்யாகம்: நித்யநித்யஶி
தீயதே । ஸாக்ஷாத்ஸ்வயம் பரம் ஶிவம் ஸர்வபாவ
விஶோதநே ॥ ௨௮ ॥ ஸர்வாநந்தகரோ தேவ்யோ க்ருபயா
ஸாமராநநகே । த்ரிபுவநாதாரயேஶ்வராய ஸாக்ஷாதே
ஶோ தயோரமி ॥ ௨௯ ॥ நாமத்ர ஸந்த்யாமே தேவ பா
ஷாணபூஜ்ரிகாக்ருதி । த்ரியம்பகாதிலிங்கேஷு
ராஜராகஸ்தேஷு பாரமேஷ ॥ ௩௦ ॥ நித்யகர்மாவிஶம்
க்ருத்வா நியமேந தத்யாநஸ: । யாமே ஸ்தாஶிவம் ஶிவம் வை
ஶமரோ ஸம்ஸாரஸௌதஜத் ॥ ௩௧ ॥ பஶ்சாச்ச ஶிவபார
தீஶம் நமஸ்க்ருத்ய ஸாஸம்யத: । ப்ரணம்ய பஞ்சா
பூர்வம் தேவதேவம் விநாகிநம் ॥ ௩௨ ॥ ப்ரவிஶேதாஶ
யம் பஶ்சாத் மணநாயம் மஜாநநம் । நமஸ்க்ருத்யாஞ்ஜலி
நேந ஸந்தியம் ப்ராபயாமிஶா: ॥ ௩௩ ॥ நிவேத
யே பூஜாயா: ஶைவம் ப்ரணவேந ய: । மணாந
ஶக்தி ப்ரேணா தோஷபே ஶரவசாரகே: ॥ ௩௪ ॥
நந்த்யாநம் மணேஶாநம் ப்ரமதேஶ்வரம் வந்திதம் । ஸர்
ராஸமேஶ ஶாஸ்வேதேஷ்வலிதம் மணிமண்டபம் ॥
ஹாரயுதம் தேவதேவஸ்ய ஶம்போஶ்ஶிவபரமேஶ்வர: ।

[illegible]

[illegible]

[illegible]

इति श्रीस्कान्दपुराणे … शिवपाराशरसंहितायां … सप्तमोऽध्यायः ॥

अथ अष्टमोऽध्यायः ।

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

இதி ஶ்ரீஸ்காந்தே மஹாபுராணே ஸநத்குமாரஸம்ஹிதாயாம்
ஶிவமாஹாத்ம்யே [illegible]
நவமோऽத்யாயः ॥

அத தஶமோऽத்யாயः.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

இதி ஸ்ரீ [illegible] ஶிவமாஹாத்ம்யே [illegible] அத்யாய: ॥

அத [illegible] அத்யாய:

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

சிவபுர மாஹாத்மியத்தின்

பிழை திருத்தம்,

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
2	19	[illegible]	[illegible]
3	10	[illegible]	[illegible]
7	18	[illegible]	[illegible]
8	22	[illegible]	[illegible]
9	3	[illegible]	[illegible]
,,	23	[illegible]	[illegible]
11	10	[illegible]	[illegible]
,,	13	[illegible]	[illegible]
14	20	[illegible]	[illegible]
15	13	[illegible]	[illegible]
16	8	[illegible]	[illegible]
17	15	[illegible]	[illegible]
,,	17	[illegible]	[illegible]
,,	20	[illegible]	[illegible]
18	14	[illegible]	[illegible]
,,	21	[illegible]	[illegible]
21	3	[illegible]	[illegible]
22	7	[illegible]	[illegible]
23	2	[illegible]	[illegible]
,,	13	[illegible]	[illegible]

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
26	12	[illegible]	[illegible]
27	10	[illegible]	[illegible]
28	6	[illegible]	[illegible]
29	9	[illegible]	[illegible]
,,	10	[illegible]	[illegible]
30	5	[illegible]	[illegible]
31	3	[illegible]	[illegible]
,,	7	[illegible]	[illegible]
,,	8	[illegible]	[illegible]
,,	16	[illegible]	[illegible]
,,	22	[illegible]	[illegible]
32	5	[illegible]	[illegible]
,,	9	[illegible]	[illegible]
,,	16	[illegible]	[illegible]
,,	17	[illegible]	[illegible]
33	7	[illegible]	[illegible]
,,	18	[illegible]	[illegible]
,,	19	[illegible]	[illegible]
34	2	[illegible]	[illegible]
,,	,,	[illegible]	[illegible]
,,	8	[illegible]	[illegible]
,,	11	[illegible]	[illegible]
,,	22	[illegible]	[illegible]

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
35	4	[illegible]	[illegible]
,,	8	[illegible]	[illegible]
,,	14	[illegible]	[illegible]
,,	18	[illegible]	[illegible]
,,	22	[illegible]	[illegible]
36	5	[illegible]	[illegible]
,,	7	[illegible]	[illegible]
,,	8	[illegible]	[illegible]
,,	23	[illegible]	[illegible]
37	5	[illegible]	[illegible]
,,	11	[illegible]	[illegible]
,,	13	[illegible]	[illegible]
,,	17	[illegible]	[illegible]
,,	24	[illegible]	[illegible]
38	9	[illegible]	[illegible]
39	2	[illegible]	[illegible]
,,	,,	[illegible]	[illegible]
,,	12	[illegible]	[illegible]
,,	15	[illegible]	[illegible]
,,	21	[illegible]	[illegible]
40	4	[illegible]	[illegible]
,,	11	[illegible]	[illegible]
,,	18	[illegible]	[illegible]

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
41	11	[illegible]	[illegible]
,,	24	[illegible]	[illegible]
42	6	[illegible]	[illegible]
,,	8	[illegible]	[illegible]
,,	13	[illegible]	[illegible]
,,	16	[illegible]	[illegible]
,,	17	[illegible]	[illegible]
,,	23	[illegible]	[illegible]
43	4	[illegible]	[illegible]
,,	13	[illegible]	[illegible]
44	5	[illegible]	[illegible]
,,	12	[illegible]	[illegible]
,,	15	[illegible]	[illegible]
45	3	[illegible]	[illegible]
,,	7	[illegible]	[illegible]
,,	10	[illegible]	[illegible]
,,	15	[illegible]	[illegible]
,,	16	[illegible]	[illegible]
,,	19	[illegible]	[illegible]
46	5	[illegible]	[illegible]
,,	9	[illegible]	[illegible]
,,	20	[illegible]	[illegible]
47	12	[illegible]	[illegible]

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
47	14	[illegible]	[illegible]
48	2	[illegible]	[illegible]
,,	4	[illegible]	[illegible]
,,	5	[illegible]	[illegible]
,,	8	[illegible]	[illegible]
,,	9	[illegible]	[illegible]
,,	10	[illegible]	[illegible]
,,	14	[illegible]	[illegible]
,,	17	[illegible]	[illegible]
,,	18	[illegible]	[illegible]
,,	19	[illegible]	[illegible]
49	3	[illegible]	[illegible]
,,	15	[illegible]	[illegible]
,,	16	[illegible]	[illegible]
,,	20	[illegible]	[illegible]
50	3	[illegible]	[illegible]
,,	5	[illegible]	[illegible]
,,	8	[illegible]	[illegible]
,,	13	[illegible]	[illegible]
,,	17	[illegible]	[illegible]
,,	24	[illegible]	[illegible]
51	6	[illegible]	[illegible]
,,	7	[illegible]	[illegible]

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
51	9	டிவ	டிவம்
,,	12	[illegible]	[illegible]
,,	14	[illegible]	[illegible]
,,	20	காய-[illegible]	காய-[illegible]
,,	21	மாயி	மாயி
52	10	மாயெ	மயெய
,,	18	விஷ	[illegible]
,,	22	[illegible]	[illegible]
,,	28	[illegible]	[illegible]
53	2	[illegible]	[illegible]
,,	8	ஸொகா[illegible]	ஸொகொ[illegible]
,,	,,	[illegible]	[illegible]
,,	9	[illegible]	[illegible]
,,	13	[illegible]	[illegible]
,,	16	[illegible]	[illegible]
,,	19	[illegible]	[illegible]
,,	20	[illegible]	[illegible]
54	4	[illegible]	[illegible]
,,	6	[illegible]	[illegible]
,,	7	[illegible]	[illegible]
,,	8	ஜஂரொவி	ஜஂரொவீ
,,	10	நாவா நா	நாகா நா
,,	15	[illegible]	[illegible]

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
54	18	[illegible]	[illegible]
,,	22	[illegible]	[illegible]
,,	23	யாஂவொ	யாஂஹொ
55	4	ஹாஸஞெ	ஹாஞி
,,	9	[illegible]	[illegible]
,,	11	[illegible]	[illegible]
,,	15	[illegible]	[illegible]
,,	18	[illegible]	[illegible]
,,	20	டிவா	டிவா
56	3	[illegible]	[illegible]
,,	4	[illegible]	[illegible]
,,	6	[illegible]	[illegible]
57	2	வொயி	ஹொயி
,,	12	[illegible]	[illegible]
,,	21	[illegible]	[illegible]
58	5	[illegible]	[illegible]
,,	10	[illegible]	[illegible]
,,	11	[illegible]	[illegible]
,,	12	[illegible]	[illegible]
59	2	வாநவி	வா[illegible]வி
,,	16	[illegible]	[illegible]
,,	22	[illegible]	[illegible]
,,	24	[illegible]	ஜமி

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
60	4	[illegible]	[illegible]
,,	5	[illegible]	[illegible]
,,	,,	[illegible]	[illegible]
,,	6	[illegible]	[illegible]
,,	7	[illegible]	[illegible]
,,	10	[illegible]	[illegible]
,,	12	[illegible]	[illegible]
,,	13	[illegible]	[illegible]
,,	16	[illegible]	[illegible]
,,	18	[illegible]	[illegible]
,,	20	[illegible]	[illegible]
,,	22	[illegible]	[illegible]
,,	25	[illegible]	[illegible]
61	12	[illegible]	[illegible]
,,	,,	[illegible]	[illegible]
,,	13	[illegible]	[illegible]
,,	15	[illegible]	[illegible]
,,	16	[illegible]	[illegible]
,,	19	[illegible]	[illegible]
,,	,,	[illegible]	[illegible]
62	18	[illegible]	[illegible]
63	6	[illegible]	[illegible]
,,	7	[illegible]	[illegible]

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
63	18	[illegible]	[illegible]
64	5	[illegible]	[illegible]
	6	[illegible]	[illegible]
,,	8	[illegible]	[illegible]
,,	10	[illegible]	[illegible]
,,	13	[illegible]	[illegible]
,,	,,	[illegible]	[illegible]
,,	14	[illegible]	[illegible]
,,	15	[illegible]	[illegible]
65	3	[illegible]	[illegible]
,,	6	[illegible]	[illegible]
,,	8	[illegible]	[illegible]
,,	13	[illegible]	[illegible]
,,	19	[illegible]	[illegible]
67	10	[illegible]	[illegible]
,,	11	[illegible]	[illegible]
,,	13	[illegible]	[illegible]
,,	16	[illegible]	[illegible]
,,	20	[illegible]	[illegible]
68	3	[illegible]	[illegible]
,,	4	[illegible]	[illegible]
,,	8	[illegible]	[illegible]
,,	12	[illegible]	[illegible]

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
68	19	சாபவிதது	சாதபவிதது
69	9	வேதாந்த	வேதாந்த
	22	ஸ்ரீவடா	ஸ்ரீவடா
,,	23	வேளையை	வேளை
,,	24	வடபூ	வடபு
,,	,,	நனு	நனுகு

67793

6-23:2211
1/24